

Doctrina fundamentală: despre ființa lui Dumnezeu, despre om și raporturile lui cu Dumnezeu

Evoluția Creației lui Dumnezeu

La origini a fost și este lumina, adică marea și sacra înțelepciune creatoare, ideea esențială divină. Această lumină nu numai că există întru Dumnezeu, dar ea există deopotrivă și prin Dumnezeu. Aceasta semnifică aici că lumina nu numai că emana în esență de la Dumnezeu, ci că totodată ea era numai întru Dumnezeu, ea (lumina) fiind de asemenea și aproape de Dumnezeu și astfel ea înconjură într-un anumit fel ființa divină originală.

Această lumină, această mare idee, această preasfântă idee fundamentală din care toate ființele au provenit într-un mod perfect liber nu putea fi decât Dumnezeu Însuși, pentru ca în Dumnezeu, din Dumnezeu și prin Dumnezeu, doar Dumnezeu putea reprezenta esența Sa eternă și perfectă.

Lumina nu a provenit din esența divină originală, ci a existat din eternitate, fiind una cu Dumnezeu și asemenea lui Dumnezeu Însuși, în așa fel încât ea (lumina) nu presupune nici un fel de devenire, ceea ce explică totodată de ce se spune: "La început, sau la origini întreaga existență și fiecare ființă care urma să fie manifestată existau toate prin Dumnezeu, întru Dumnezeu, de la Dumnezeu Însuși de la un capăt la altul".

Orice ființă își are cu adevărat originea în această Ființă primordială, care este Ea Însăși – în totalitate – originea eternă a propriei Sale Ființe. Lumina, cuvântul (Logosul creator) și voința acestei Ființe provin din propria Sa Lumină; Ideea Sa creatoare originală este o parte din Ea Însăși care este dornică de a se manifesta sub o formă vizibilă. În toată desfășurarea nesfârșită, nimic nu a apărut și nu a luat formă vizibilă fără să provină din această origine și fără să fi trecut prin acest proces.

Raportul care există între ființa umană și Dumnezeu

Dumnezeu era și este în El Însuși și prin El Însuși, de la un capăt la altul și în totalitate, fundamentul absolut și suprem, etern și desăvârșit al oricărei vieți, această lumină și această viață cheamă toate ființele la viață și această lumină sau această viață este lumina, ea (lumina) fiind chiar viața însăși în fiecare om născut din El. Aceste ființe și acești oameni au fost creați astfel după imaginea perfectă a luminii primordiale, care este prima condiție a existenței lor, lumina și viața lor fiind astfel perfect asemănătoare acestei Ființe primordiale eterne.

Orice ființă creată trebuie și poate să aibă percepția faptului că viața și ființa sa sunt și trebuie să fie create după imaginea cea mai desăvârșită a lui Dumnezeu, fără de care ea (ființa) nu ar avea nici viață și nici existență.

Se dovedește că în toate ființele create se regăsesc în mod necesar două sentimente: pe de o parte sentimentul de a avea în sine asemănarea cea divină originală iar pe de altă parte, ca efect al acestei lumini, sentimentul unei transformări progresive care ni se revelează prin voința primordială a Creatorului.

Primul sentiment situează creatura într-o asemănare absolută cu Creatorul, astfel încât ea crede tocmai de aceea că este ieșită din ea însăși și ea consideră că este perfect independentă și fără nici o legătură cu vreo origine primordială eternă; ea mai crede că este conținută în ea însăși și poate dispune de ea însăși. Al doilea sentiment - care decurge în mod necesar din primul - este conștiința de a proveni din această proprie origine primordială și de a se manifesta liber în timp, considerându-se totodată foarte dependentă de această origine primordială.

Acest sentiment de umilire, atunci când se revelează în ființă, transformă prima atitudine, orgolioasă, într-un sentiment de umilință, care este absolut necesar, așa cum va fi demonstrat ulterior.

Sentimentul orgoliului combate însă cu putere acest sentiment de smerenie de sine, pe care el vrea să-l reprime.

Din această luptă apare ranchiuna și în final survine ura față de această origine primordială a oricărei ființe și astfel apare refuzul de a se vedea umilită prin acest sentiment de dependență. Astfel, sentimentul orgoliului crește, se întărește și atunci ființa se întunecă. Înăluntru creaturii, în locul luminii primordiale iau astfel naștere noaptea și întunericul, iar această noapte și acset întunericul vor mai recunoaște în ele lumina primordială, îndepărtându-se canişte orbi de ea.

Lumina primordială poate atunci străluci într-o astfel de noapte, dar această noapte în care există o lumină, - lumină pe care ea (noaptea) nu o mai poate vedea - nu mai poate recunoaște lumina care vine la ea pentru a o transforma în această autentică lumină primordială.

În mod asemănător a venit Iisus în lumea întunericului, ca fiind eterna Ființă originală a oricărei existențe și ca fiind lumina primordială a oricărei lumini și a oricărei vieți, pentru toți cei care provin din El, dar ei nu l-au recunoscut fiindcă se aflau în noaptea penibilului lor sentiment de orgoliu.

Doctrina fundamentală: despre ființa lui Dumnezeu, despre om și raporturile lui cu Dumnezeu

Ioan Botezătorul a venit de sus, ca un martor vechi și nou în același timp, sau cu alte cuvinte, ca o lumină provenită din Lumina primordială pentru a depune mărturie despre ființa originală a lui Dumnezeu, Cel care s-a făcut trup El Însuși și a venit la ai Lui, care provin din El, pentru a-i lumina în noaptea lor și a-i ajuta să regăsească lumina Sa primordială.

Este evident că acest om nu era chiar el lumina primordială dar, la fel ca toate ființele, era și el o scânteie din aceasta. Lui i-a fost dat să rămână unit cu această lumină primordială, din cauza umilinței sale foarte mari.

Și pentru că el (Ioan) era în mod constant în fuziune profundă cu lumea primordială el a fost martorul perfect al acestei lumi primordiale și a trezit această lumină în inimile oamenilor atât de bine, încât aceștia au început să recunoască încetul cu încetul că lumina primordială care se încarnase era aceeași cu cea pe care toate ființele și toți oamenii o posedă în mod liber, prin grație divină, și pe care ei o pot păstra de-a pururi în toată libertatea, dacă aspiră la aceasta.

Adevărata lumină (Cristos) nu era martorul ci mărturia Celui care totdeauna a iluminat și a însuflețit oamenii care vin pe Pământ.

Despre prima și a doua grație, despre lege și lupta ființelor umane care sunt chemate să devină copiii liberi ai lui Dumnezeu

Despre prima și a doua grație

Orice viață este o grație a lui Dumnezeu care umple și pătrunde complet o formă vie. Viața originară a fiecărui om este prin ea însăși expresia gloriei lui Dumnezeu, ea este prima grație a lui Dumnezeu, dar această grație suferă din cauza acestui sentiment de superioritate egoistă care se află în conflict cu sentimentul umilinței ce se datorează în mod necesar intuiției omului că el provine din lumina primordială.

Această lumină primordială a venit ea însăși în lume, pentru a le arăta oamenilor cum să regăsească această primă grație, reîntregând din nou această lumină primordială sau această existență originară, iar în locul vieții lor vechi să aleagă o nouă viață. Această transformare înseamnă mai întâi acceptarea grației în vederea primirii grației.

Prima grație este o necesitate care nu cunoaște libertatea; ea era deci lipsită de orice constanță. A doua grație este astfel o libertate totală, nesupusă nici unei necesități și prin urmare veșnic indestructibilă, deoarece ea nu este supusă nici unei restricții și nici unei obligații. Nu mai există distrugere acolo unde nu mai există dușman, iar prin dușman se înțelege aici tot ceea ce caută să împiedice trăirea și acțiunea unei ființe libere.

Despre lege și grație

Legea lui Dumnezeu, care a apărut odată cu prima viață a fost dată încă de la început primului om și, prin urmare Moise a fost reprezentatul ei. Dar legea lui Dumnezeu nu a urmărit niciodată să dea cuiva libertate adevărată, pentru că, în general, legea nu stimulează viața ci dimpotrivă, ea o limitează printr-o anumită constrângere.

Prin efectul pozitiv al voinței imuabile a forței primordiale, primele idei creatoare au luat formă și au dat naștere unor ființe individuale. O necesitate imuabilă a operat, prin urmare, această se parare a ființelor și apariția lor limitată în spațiu și timp.

Lupta ființelor umane care sunt chemate să devină copiii liberi ai lui Dumnezeu

Astfel, ființa - adică omul - era separată de originea sa, dar era încă conștientă, cu toate că era legată de o formă limitată și era susținută de o voință imuabilă. Dar această stare nu a fost pe placul ființei care a fost creată, și sentimentul său de superioritate egoistă a intrat atunci în conflict cu conștiința limitării și a separării sale.

Pentru aceste ființe din prima perioadă, lupta a devenit din ce în ce mai intensă, astfel că legea primordială fundamentală a trebuit să fie întărită. Atunci aceste ființe au fost supuse unei constrângeri temporare severe; iar aceasta corespunde apariției lumilor materiale solide și a majorității primelor ființe.

Odată cu ființele din cea de-a doua perioadă a apărut și omul cu învelișul său coporal, pe baza primei sale judecăți. În ciuda triplei separări de originea sa primordială pe care a recunoscut-o totuși în el, el a devenit orgolios și neascultător față de o lege ușoară care, nefiind expresia unei voințe absolute, nu a mai fost decât un sfat sau o directivă, care îi lăsa libertatea deplină de a gândi și a acționa.

Însă cum el nu a mai vrut să recunoască și să respecte îndatoririle sale atât de ușoare, a fost apoi supus unei sancțiuni mult mai severe și mult mai dure, astfel că neascultarea lui l-a costat foarte scump.

Ființa divină s-a manifestat atunci pe pământ prin Melchisedec, pentru a-i ghida pe oamenii astfel pedepsiți; dar aceștia au vrut foarte repede după aceea să se lupte din nou. Atunci a fost nevoie ca ei să fie supuși unei noi legi, pentru a-i readuce la ordine și după aceea lor nu le-a mai rămas decât o mișcare mecanică ce se află în opoziție cu toate înclinațiile lor.

Această lege nouă a creat o prăpastie, pe care nici un spirit și nici o ființă nu au putut să o treacă. Puțin câte puțin, a început chiar să fie pusă la îndoială posibilitatea de a trece vreodată dincolo de această prăpastie și astfel a slăbit conștiința perenității vieții interioare care, începând cu acest moment, le-a apărut oamenilor ca fiind foarte îndoielnică (cu alte cuvinte ei au început să se îndoiască de ea).

Despre căderea omului și principalele semne ale noii nașteri

Despre căderea omului și despre căile extraordinare ale lui Iisus Cristos

Din cauza orgoliului care i-a slăbit, Iisus a venit la oameni din Împărăția Lui și încă o să mai vină o dată (A DOUA VENIRE !!!). Oamenii însă nu l-au recunoscut așa cum ei nu s-au recunoscut mai mult nici pe

ei înșiși ca fiind nemuritori în propria lor existență fundamentală, care nu va putea niciodată să fie distrusă, deoarece esența eternă a fundamentului lor este propria Sa esență.

Celor care L-au primit cu adevăr și care au crezut cu tărie în Numele Lui, El le-a dat puterea (prin grație) de a fi numiți Copiii lui Dumnezeu, căci ei sunt născuți din Dumnezeu și nu din sânge, nici din voința cărnii (materiei), nici din voința omului.

Aici nu este vorba de nașterea trupească, ci numai despre o a doua naștere, întru spiritul iubirii de Dumnezeu. Această a doua naștere poate fi numită de asemenea noua naștere a spiritului prin botezul cerului.

Botezul cerului este sinonim cu trecerea perfectă a minții și a sufletului – cu toate dorințele sale – în starea de spirit care trăiește din iubirea pentru Dumnezeu și din iubirea întru Dumnezeu.

Când această trecere se realizează cu adevărat prin libera voință a omului și când toată iubirea omului se focalizează întru Dumnezeu, omul grație unei iubiri atât de sacre, se găsește în întregime în Dumnezeu și atunci el devine o nouă ființă, mult mai puternică și mai vie, ca și cum ar fi născută din nou, prin faptul că a atins dreapta maturitate a lui Dumnezeu. Prin această nouă naștere omul devine un veritabil Copil al lui Dumnezeu și aceasta se realizează prin grația care este puterea liberă a iubirii de Dumnezeu din inimile oamenilor.

Această grație este chiar acțiunea cea puternică a lui Dumnezeu în spiritul omului prin care acesta devine Fiul lui Dumnezeu și astfel el ajunge la lumina divină primordială sau, ceea ce e același lucru, la dreapta, via și puternica înțelepciune a lui Dumnezeu.

Principalele semne ale noii nașteri

Cînd omul astfel creat prin noua naștere a devenit un veritabil copil al lui Dumnezeu, adică în momentul în care el este născut din Dumnezeu Tatăl, prin iubirea pentru Dumnezeu, el ajunge atunci să fie una cu Dumnezeu, spre gloria luminii primordiale care este ființa originală a lui Dumnezeu Însuși. O asemenea ființă este propriul Fiu care este născut din Tatăl, lumina cea ascunsă în căldura iubirii atât timp cât iubirea nu se manifestă și nu iriază. Această sfântă lumină este de asemenea propria glorie a Fiului venind de la Tatăl, la care ajunge orice om care est e născut din nou și această glorie este grația eternă și adevărul; aceasta este realitatea sau Cuvântul (Logosul Creator) făcut trup.

Cuvântul etern încarnat și martorul său Ioan Botezătorul

Ioan: "Iată-L pe Cel care vine și care în realitate a fost de înainte de Mine", ceea ce înseamnă de fapt: iată lumina primordială și esența originală a fiecărei lumini și a oricărei ființe, care a precedat orice existență și din care provine orice ființă.

De ce a venit Iisus

"Iisus a venit să le arate oamenilor ca într-o oglindă adevărul și umilința și prin această umilință Iisus a venit în ajutorul oamenilor, susținându-i în slăbiciunea lor (care generează smerenia) și nu în presupusa lor forță, pe care, de fapt, ei nu o au." (Ioan)

Venirea Mântuitorului

În urma acestei limitări, ființa divină originară a apărut pentru prima oară în toată splendoarea și plenitudinea Ei, în persoana lui Cristos.

Creația divină originară le-a fost oferită din nou oamenilor. Toate slăbiciunile lor au putut fi astfel distruse prin această nouă grație care le-a fost dată oamenilor, prin această nouă viață plină de lumină veritabilă, care le arăta calea cea dreaptă și adevăratul scop al existenței lor.

Cei care l-au recunoscut pe Iisus, au primit acum o adevărată cunoaștere a lui Dumnezeu și, astfel, pentru prima dată au putut să-L vadă pe Dumnezeu, pe care până atunci nici o altă ființă nu a putut să-L vadă vreodată în întraga sa plenitudine și splendoare. Oamenii au putut atunci să-L vadă în exteriorul lor, alături de ei și, prin El, au putut să se recunoască ei înșiși precum și propriul lor destin perfect liber.

Prăpastia de netrecut care fusese stabilită de lege a fost astfel astupată. Din acel moment toți oamenii au putut și pot să se elibereze de jugul acestei legi, cu condiția de a transforma cu adevărat vechiul om în omul cel nou, întru Cristos, așa cum, de altfel se spune: "trebuie să ne dezbrăcăm (separăm) acum de vechiul om pentru a ne îmbrăca (a ne uni pentru totdeauna) cu omul cel nou". Iată care este noua evanghelie cea vie a lui Dumnezeu, care este anunțată din sânul Tatălui.

Consecințe și cauze ale venirii lui Iisus

Legea înțelepciunii a domnit de la Adam până la Iisus, și pentru a îndeplini această lege, erau necesare o înțelepciune și o voință uriașe.

Dar Dumnezeu a văzut că oamenii nu puteau respecta legea înțelepciunii. Astfel că a venit El Însuși pe pământ, pentru a ne da noua poruncă a iubirii, mai ușor de pus în practică; pentru că prin legea înțelepciunii, Dumnezeu, nu lăsa să apară în fața oamenilor decât lumina Sa, care coboară de la El la oameni, dar care nu este El Însuși; în timp ce - prin iubire – Dumnezeu vine El Însuși la oameni și locuiește în ei în toată plenitudinea adevărului Său, făcându-i pe aceștia întru totul asemănător cu El.

Despre Iisus Cristos și Învățătura Sa

Tatăl și Fiul sunt uniți precum lumina și flacăra

O căldură pură și puternică provine din iubire, iar existența ei în noi generează din nou căldura tainică ce produce la rândul ei lumina cea tainică. În felul acesta, din iubire, care este asemănătoare naturii Tatălui și care în realitate este Tatăl Însuși, rezultă lumina supremă a înțelepciunii divine care este asemănătoare Fiului, ea fiind chiar Fiul Însuși, ei nefiind doi ci Unul. Iisus este mereu una cu Cel care este numit Dumnezeu, la fel cum lumina și căldura, sau căldura și lumina, sunt unul și același aspect, deoarece adeseori căldura produce lumină și lumina produce căldură.

Locul unde se află adevăratul Cristos

Adevăratul Cristos nu se poate afla decât în inimă, acolo unde el locuiește mereu. Din păcate există încă mulți aceea care-L caută în exterior și care se vor întreba până dincolo de moarte unde este Cristos, când și unde trebuie El să vină. Asemenea oameni nu-L caută niciodată pe Iisus în singurul loc în care El poate fi găsit.

Cum trebuie urmat Iisus cu Învățătura Sa

"Frate, nu mai este nici o clipă de pierdut; las totul pe câmp și-L voi urma până la capătul lumii, dacă El dorește acest lucru. Condu-mă la El imediat. Cine știe dacă o să-L mai găsim" (Simon Petru către fratele său Andrei)

Niciodată nimeni nu pierde ceea ce abandonează pentru Iisus, ci dimpotrivă va regăsi totul înmiit.

Mărturia Domnului referitoare la misiunea Sa

"Eu nu am venit pentru cei puternici, oricare ar fi ei, ci numai pentru cei bolnavi și pentru cei slabi. Când cineva pleștește de sănătate el nu are nevoie de medic. Doar cei slabi și bolnavi au nevoie de medic, deci rămâi plin de curaj lângă Mine, căci Eu ți-am iertat deja păcatele, iar dacă vei păcătui din nou cât timp vei fi lângă Mine, Eu te voi ierta iarăși, pentru că nu prin forță, ci prin slăbiciune M-ai recunoscut pe Mine și pentru că tu ai o credință de neclintit, ca o stâncă. Grația Celui de sus îți va permite să te desăvârșești." (Iisus către Petru)

Ce așteaptă Iisus, cu adevărat, de la noi

"Ce doriți voi să-Mi dați, pe care să nu-l fi primit mai înainte de la Tatăl Meu care este în ceruri? Iar dacă ați primit cum puteți vorbi ca și cum nu ați fi primit? Ce vreți voi să-Mi dați care să nu-Mi aparțină deja? Pentru că tot ceea ce este al Tatălui este și al Meu. Căci Tatăl și cu Mine nu suntem doi ci Unul! Vă spun nimic nu vă aparține vouă, înafară de voința voastră (liberul vostru arbitru). Tot restul îmi aparține Mie. Dacă îmi oferiți voința voastră, prin iubire adevărată din inimile voastre și dacă credeți că Eu și Tatăl Meu suntem cu adevărat Unul, îmi veți fi dat tot ceea ce doresc și aștept de la voi"

Despre adevărații succesori ai lui Iisus

Orice ar încerca și orice ar face toată viața sa, cel care nu părăsește totul pentru a-și întoarce pașii direct către Mine, poate cuceri chiar întreaga lume, dar degeaba, dacă nu Mă va avea pe Mine! Cucerirea întregii lumi nu-i va folosi la nimic, fiindcă este mort! Dar dacă în această perioadă a revelației Evangheliei, Eu chem pe cineva și îi spun: "Vino!", iar el nu vine, el va suporta moartea spiritului. Cine este chemat, după ce M-a chemat, trebuie să vină fără să șovăie, pentru că Eu nu voi rămâne plin de grație în această lume. Eu îmi urmez drumul și nu insist dacă cei cărora le spun: "Veniți" șovăie.

Motivul încarnării Domnului pe această planetă înapoiată

Am ales acest pământ deoarece copiii săi sunt ultimii și cei mai înapoiți din tot infinitul imens. De aceea am îmbrăcat haina cea mai umilă a celei mai joase condiții, pentru a fi posibil ca toate creaturile din întreaga manifestare să se poată apropia de Mine. De la locuitorii planetelor inferioare și până la locuitorii primilor sori centrali, cei mai elevați, toți trebuie să aibă șansa de a se apropia de Mine.

Cine nu este cu Mine este împotriva Mea! Și cine nu adună cu Mine, risipește și se pune în mod fățș împotriva spiritului lui Dumnezeu, care vrea să vă elibereze.

Orice păcat și orice hulă vor fi iertate omului, dar niciodată hula împotriva Duhului Sfânt nu le va fi iertată.

Secretul divin din interiorul omului

"Eu vă spun, cel care vă va primi pe voi, pe Mine Mă va primi și cel care Mă va primi pe Mine, îl va primi pe Cel care M-a trimis la voi. Trebuie să înțelegeți bine acest lucru".

Adevăr, adevăr vă spun, pe cel care Mă va recunoaște în fața oamenilor și Eu îl voi recunoaște în fața Tatălui Meu care este în ceruri. Dar cel care, din frică, se va lepăda de Mine în fața oamenilor și Eu Mă voi lepăda de el în fața tatălui Meu care este în ceruri.

Cine este Iisus cu adevărat

"Eu sunt, în primul rând, Cel care sunt; însă în al doilea rând, Eu sunt deopotrivă și Cel care nu este (Iisus cel nemanifestat) și Eu sunt și ceea ce Eu doar par a fi. Acolo unde se află Tatăl se află totodată și Fiul; iar acolo unde se află Fiul, acolo se află totodată și Tatăl. Dar să știți că Tatăl este totuși cu mult deasupra Fiului și de aceea Fiul se naște din Tatăl. Nimeni nu-L poate cunoaște pe Tatăl în afara Fiului și a aceluia căruia Fiul, prin Grația Sa, i-L revelează!"

Adevărații urmași ai lui Cristos

Iată ce trebuie să facă cel care dorește să Mă urmeze: el trebuie să moară față de lucrurile materiale și profesionale, să nu se mai preocupe de viața sa materială, altfel el nu va putea intra în Împărăția Mea. Căci cel care pune mâna la plug, dar întoarce ochii în altă parte nu este făcut pentru Împărăția lui Dumnezeu.

Esența învățaturii lui Iisus

"Să respectați poruncile lui Dumnezeu, să-L iubiți pe Dumnezeu mai presus de orice și pe aproapele vostru la fel ca pe voi înșivă și să-i veniți în ajutor de fiecare dată când puteți." "Să nu răspunzi la rău cu rău, să-i faci bine dușmanului tău, să-i binecuvântezi pe cei care te blestemă, să fii umil și blând."

Despre necesitatea încolțirii și maturizării lucrurilor

Cuvântul și învățătura Domnului Iisus sunt la fel ca toată opera Sa. El ne oferă învățătura sub forma unor semințe pe care trebuie să începem să le semănăm în solul spiritului nostru, și acest sol se numește iubire; acolo poate crește sămânța, pentru a deveni un arbore al adevăratei cunoașteri a lui Dumnezeu și a noastră, iar din acest copac, la momentul dorit să putem recolta fructele coapte ale vieții veșnice.

Fiti desăvârșiți, precum Dumnezeu din ceruri este desăvârșit și astfel veți fi adevărații copii ai lui Dumnezeu și astfel tot ceea ce Îi veți cere în calitate de copii ai Săi, El vă va da, căci Tatăl este infinit de bun cu copiii Săi și le dă tot ceea ce El are.

Adevăr vă spun căci numai copii care vin astfel la Mine vor rămâne cu Mine, în timp ce aceia care vin cu laude și ridicări în slăvi, nu vor vedea decât gloria Mea, dar nu Mă vor avea în mijlocul lor.

Iisus a stabilit o nouă Împărăție pe acest pământ, dar nu una materială ci una a spiritului, a adevărului și a libertății pe care ți-o dă adevărul, sub conducerea unică a iubirii!

Tot ce vei face din iubire pentru Mine și pentru aproapele tău – care este frate cu tine – va fi drept și just.

În umilința Mea nu există nici forță, nici putere, dar în această umilință se află forța de a putea recunoaște, accepta și îndeplini voința Domnului.

Acolo unde vă veți aduna în Numele Meu, Eu voi fi în mijlocul vostru, dacă nu în mod vizibil, măcar ca o forță care vă va însufleți.

"Ceea ce face Tatăl fac și Eu, pentru că Eu și Tatăl una suntem, în modul cel mai deplin. Cel care Mă primește pe Mine, Îl primește pe Tatăl, pentru că Tatăl este în Mine, așa cum Eu sunt în El; ceea ce voi faceți pentru Mine, pentru Tatăl Meu faceți. Tu nu poți să-Mi dai ceva fără să primești înapoi însutit"

Despre recunoștință

Iisus este împotriva tuturor manifestărilor de recunoștință deschise și exterioare. El nu acceptă decât recunoștința interioară, tăcută, care se manifestă prin iubirea care vine din inimă.

Cum să urmărim învățătura lui Iisus

Dacă vrem să urmărim învățătura lui Iisus trebuie s-o primim și s-o punem în practică în fiecare zi și numai atunci vom avea parte de mântuire. Grația vine din Înaltul Cerului dar nu rămâne dacă nu este pusă în practică zilnic.

Omul de pe acest pământ nu a fost făcut pentru a fi inferior lui Dumnezeu care este complet desăvârșit. Acest lucru va fi posibil pentru cel care va urmări cu seriozitate să trăiască respectând în totalitate Cuvântul lui Iisus, care nu presupune altceva decât ca faptele noastre să fie în conformitate cu preceptele pe care Dumnezeu ni le-a dat sub forma de porunci.

Despre noua naștere

Sufletul trebuie să fie purificat de apa umilinței și a renunțării de sine, pentru că apa este simbolul cel mai vechi al umilinței. Ea nu se opune niciodată, fiind în serviciul tuturor; la sol ea caută întotdeauna punctul cel mai de jos și fuge de înălțimi. Sufletul purificat răspândește în jurul lui lumina spiritului

adevărului, pe care un suflet impur nu poate niciodată să-l înțeleagă, acesta din urmă fiind asemenea nopții, în timp ce adevărul este precum lumina soarelui.

Adevărul îl face liber pe cel care îl acceptă și îl recunoaște în sufletul lui purificat prin umilință. Intrarea în Împărăția lui Dumnezeu este chiar această libertate a spiritului, sau această înțelegere spirituală a libertății.

Etape pentru a ajunge la noua naștere

Cele trei etape prin care fiecare om trebuie să treacă pentru a ajunge la noua naștere a spiritului sunt: în primul rând stăpânirea asupra cărnii (materiei, trupului), apoi purificarea sufletului prin credință vie care trebuie să fie dovedită prin faptele vie ale iubirii căci altfel această iubire este moartă și, în sfârșit, reînvierea întru spirit, în mormântul judecății.

Așa cum Iisus a transformat apa în vin, tot așa natura materială a omului care va trăi după cuvântul Său se va transforma în natură spirituală. ("Faceți ceea ce El vă va spune" a fost sfatul pe care Fecioara Maria l-a dat servitorilor).

Misiunea Fiului omului

"Adevăr îți spun, Dumnezeu este Iubirea și Fiul Înțelepciunea. Dumnezeu a iubit atât de mult această lume, încât i-a dăruit pe unicul său Fiu, adică înțelepciunea care izvorăște în mod etern din El Însuși, pentru ca oricine crede în El să devină nepieritor și să aibă viață veșnică"

"În Fiul omului, carnea este sălașul înțelepciunii lui Dumnezeu; iată cine este Fiul Unic al lui Dumnezeu"

"Dumnezeu nu și-a trimis unicul Fiu (Înțelepciunea divină) pe pământ (în trupul Fiului omului) pentru a judeca lumea ci pentru a o mântui.

Cel care va crede în El, fie el evreu sau păgân, nu va fi judecat și nu va pieri. Dar cel care se va împotrivi Fiului omului și nu va crede în El este deja judecat pentru că judecata omului este faptul că el nu poate sau nu dorește să-L recunoască pe Fiul omului, ridicându-se - din orgoliu - împotriva Numelui Său".

Judecata este lumina lui Dumnezeu venită din ceruri în această lume. Dar oamenii care vin din întuneric și sunt așezați în lumină, preferă mai degrabă bezna lor decât lumina lui Dumnezeu pe care o au în fața ochilor. Faptul că oamenii nu doresc lumina dovedește că faptele lor sunt rele.

Cel care crede în Fiul omului, care crede că Fiul omului este lumina lui Dumnezeu, poartă deja viața în el. Dar cel care nu crede aceasta, poartă deja judecata asupra lui și această judecată este exact lipsa lui de credință.

Glasul inimii

"Urmează-ți inima. Într-o singură clipă, ea îți va spune mai mult decât cele cinci cărți ale lui Moise și ale profeților la un loc, pentru că, vezi tu, nimic nu este mai adevărat în om decât iubirea. Nu conta decât pe ea și vei porni la drum ziua"

Sfârșitul lumii. Promisiunea întoarcerii lui Cristos

Judecata generală va fi asemănătoare cu cea de pe timpul lui Noe. Iubirea va dispărea și se va răci complet; credința în revelațiile cerului și în cunoașterea lui Dumnezeu transmisă umanității va cădea pradă minciunilor, înșelătoriilor și superstiției, întreținută și exploatată de cei puternici, care se vor folosi de oameni ca de niște animale, și vor lăsa să fie masacrați, cu răceală, fără nici un pic de conștiință. Va trebui ca toți să se supună, fără să crâcnească, puterii lor pompoase. Săracii vor fi chinuți prin tot felul de presiuni, spiritele libere vor fi persecutate prin tot felul de mijloace, vor fi zdrobite. Umanitatea va trece prin frământări groaznice, cum nu au mai fost vreodată. Dar acele zile nefericite vor fi scurtate datorită numeroșilor aleși ce se vor afla printre săraci, pentru că, dacă aceste zile nu ar fi scurtate, chiar și cei aleși vor cădea.

Până atunci vor trece o mie de ani și încă aproape o mie de ani; atunci îi voi trimite printre săraci pe Îngerii Mei, cu trompetele lor, pentru ca și oamenii cei mai decăzuți, atinși de moartea spirituală, să iasă din noaptea lor; ca o tornadă de foc care se va rostogoli de la un capăt al lumii la altul, milioane de oameni care vor fi treziți (din punct de vedere spiritual) se vor năpusti asupra puterilor lumii și nimeni nu le va putea rezista.

În continua renaștere pământul va deveni un nou paradis, iar Eu îmi voi ghida copiii pe calea cea bună.

Ultima ispită a Satanei

După încă o mie de ani, prințul nopții va fi din nou eliberat, timp de o scurtă perioadă de șapte ani, câteva luni și câteva zile, fie pentru a cădea definitiv, fie pentru a reveni la Tatăl.

În primul caz, interiorul pământului va deveni închisoarea lui veșnică, în timp ce suprafața pământului va deveni un paradis. În al doilea caz pământul va deveni cerul, iar moartea cărnii (trupului) și a sufletului vor dispărea. Cum și de ce? Nici măcar primul înger din cer nu trebuie s-o știe. Numai Dumnezeu știe aceasta.

Tatăl, Fiul și Sfântul Duh

Cel care este trimisul lui Dumnezeu, care Îl mărturisește pe Dumnezeu și care rostește Cuvântul Său este ca marea fără margini (adică fără măsură - deci spiritul lui Dumnezeu). Dacă el oferă spiritul său, el nu îl dă după măsură infinită, care nu poate fi decât în Dumnezeu, ci după măsura omului.

Chiar dacă apare în exterior ca Fiu al omului, Cristos a primit din toată eternitatea, spiritul lui Dumnezeu, nu după măsura omului, ci după măsura infinită a lui Dumnezeu Însuși; pentru că El Însuși este marea infinită a spiritului lui Dumnezeu în Sine. Iubirea Sa este Tatăl Său din toată eternitatea și această iubire nu este exterioară Fiului omului, ci ea sălășluiește chiar în El, căci El este focul, flacăra, lumina și eternitatea întru Tatăl și prin Tatăl.

Acest Tată drag L-a iubit atât de mult pe unicul Său fiu, încât a pus toată puterea Sa în mâinile Lui; astfel încât, tot ceea ce noi avem – într-o măsură dreaptă- am luat din plenitudinea Sa infintă. El este o ființă din carne printre noi –așa cum mărturisește El însuși – iar Cuvântul Său este Dumnezeu; el este spiri t și carne, adică ceea ce noi numim Fiul. Dar în Sine, Fiul este de asemenea, pentru totdeauna, viața oricărei vieți.

Cel care îl acceptă pe Fiu și care crede în El are viață veșnică, pentru că, dacă Dumnezeu Însuși este propria Sa viață veșnică și perfectă, în fiecare cuvânt al Său, El există de asemenea în fiecare om care primește și păstrează în el cuvântul Său dătător de viață. Dimpotrivă, cel care nu acceptă Cuvântul lui Dumnezeu din gura Fiului și nu crede în Fiu, nu poate primi viața, nu poate ni ci să o vadă, nici să o simtă în el; iar mânia lui Dumnezeu va rămâne asupra lui atât timp cât el nu crede în Fiu.

Acțiunile și adevărul

Trăiți după Cuvântul Meu! Acționați în conformitate cu el! Nu este suficient numai să ascultați Cuvântul Meu, sau numai să admirați Învățătura Mea; puteți primi cu adevărat în voi înșivă ceea ce admirați atâta la Mine.

Ceea ce fac Eu nu vine de la Mine, ci de la Cel care M-a învățat aceasta înainte de facerea lumii. El este Cel despre care voi spuneți că este Tatăl vostru și din care provin toate lucrurile. Dar voi nu-L cunoașteți și nu L-ați cunoscut încă nicio dată.

Așa cum Tatăl M-a învățat pe Mine înaintea întregii lumi și Eu vă învăț pe voi, pentru ca Tatăl care trăiește în Mine să rămână în voi și să fie mărturisit în voi la fel ca în Mine, ca fiind eternul și purul adevăr care vine din eternul fundament primordial și care se numește iubirea întru Dumnezeu. Această iubire este însăși ființa lui Dumnezeu.

Toți sunteți chemați să deveniți desăvârșiți, așa cum Tatăl din ceruri este desăvârșit.

"Este bine să spui adevărul la momentul potrivit, dar este și mai bine să taci atunci când trebuie".

Chemarea omului de către Dumnezeu la libertate

Oamenii și Dumnezeu

Lumea trebuie să fie judecată, dar ea trebuie să Îl primească mai înainte pe Cel care o va judeca și care trebuie să o judece, adică Adevărul cerului care vine prin Mine în această lume.

Între Dumnezeu și omul de pe acest pământ există niște legături extraordinare, pe care doar Tatăl le cunoaște și cel căruia El i le revelează.

Cei mai fericiți vor fi doar aceia care vor crede în adevărul Cuvântului Meu fără să Mă fi văzut pe Mine și care își vor conduce viața după Cuvântul Meu. Ei vor găsi în ei înșiși semnul viu, adică viața eternă și nimeni nu le-o va putea lua.

Eu nu îi ajut decât pe cei care cred fără să fi văzut semne. Acolo unde găsesc credință necondiționată, acolo vindec Eu cel mai ușor.

Chemarea și libertatea

Prin voința Mea, Eu nu trebuie și nici nu pot să impun nimănui forța și puterea Mea, cu atât mai mult atunci când nu vine el însuși să le primească. În ceea ce Mă privește, Eu nu voi împiedica niciodată pe cineva să aleagă viața sau condamnarea, după libera sa voință, el putând ajunge chiar până la puterea și forța Mea, de care se va putea folosi – dacă are intenții bune.

Dar cel care nu va veni el însuși, nu va primi nimic, dacă nu va primi grația luminii care să îi permită, aici sau în lumea de dincolo, să găsească drumul care duce la Mine; pe drum el va înțelege astfel că Eu Însumi sunt Adevărul și Calea.

Cel care îmi spune: "Doamne sunt un păcătos, nu merit ca Tu să intri sub acoperișul meu" – îmi este mult mai drag decât 99 de oameni drepti (fără păcate), care nu au nevoie de pocăință, și care în inimile lor, îi mulțumesc lui Dumnezeu că nu sunt păcătoși și se cred mai buni decât cei care păcătuiesc chiar și numai puțin. Eu vă spun, să știți că ei nu vor primi o răsplată prea mare.

Înțelepciunea este totdeauna dovedită după faptele ei.

Cel care nu este chemat de către Dumnezeu nu-L va cunoaște pe Fiu

Adevăr îți spun, în această epocă, fiecare trebuie să învețe chiar de la Dumnezeu cine este Fiul și cine nu învață aceasta de la Dumnezeu, nu va veni la Fiu și nu va avea viață veșnică întru El.

Dar Fiul nu este mai sever decât Tatăl, căci ceea ce face iubirea Tatălui, poate face și iubirea Fiului. Și cum Fiul este iubirea Tatălui, Tatăl este de asemenea iubirea Fiului.

Fiul vă vorbește la fel ca tuturor oamenilor. Veniți la Mine, voi, toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi da odihnă.

Luăți jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și cu inima umilă; și veți găsi astfel odihnă pentru sufletele voastre și nu vă veți mai teme de nimic!

Căci jugul Meu este bun și povara Mea este ușoară. Eu știu cel mai bine cât puteți voi să suportați!

Despre libertatea de a lua decizii. Cel care este plin de iubire va mai primi în plus

Din partea Mea, nimeni nu trebuie să fie obligat să facă absolut nimic. Cine vrea să Mă primească, Mă primește și cine vrea să Mă urmeze, Mă urmează, căci Eu și Împărăția Mea suntem liberi, nu se poate ajunge acolo decât complet liberi.

În fața Mea, numai hotărârile luate liber contează; tot ceea ce există înafara acestei libertăți nu are nici o valoare pentru Mine și pentru Tatăl Meu care este în Mine.

Fiindcă orice constrângere, care nu vine exclusiv din adâncul inimii, îi este străină omului și nu are nici o valoare în libertatea absolută a ordinii Mele eterne.

Astfel, evoluția fiecărui om se află în mâinile sale.

Atunci când va veni ziua marelui examen al vieții fiecărui om, ceea ce va fi străin în ochii lui Dumnezeu va fi considerat fără nici o valoare și îi va fi luat înapoi. Iar omului i se va spune: "Celui ce are prin drept divin i se va mai da chiar în plus, însă celui care nu are, i se va lua chiar și puținul pe care îl are."

"Cel ce face ceva din iubire pentru Mine va fi răsplătit de zece ori aici și de mii și mii de ori în Împărăția Mea"

Cum și unde să ne închinăm lui Dumnezeu

Dumnezeu este spirit (Duh) și cine I se închină Lui trebuie să I se închine în spirit (duh) și în adevăr.

Pentru aceasta este nevoie numai de o inimă plină de iubire și umilință. Dacă inima este așa cum trebuie să fie, o cupă a Iubirii de Dumnezeu, o cupă a blândeții și a umilinței, atunci o astfel de inimă este plină de adevăr; iar acolo unde este adevărul, acolo este și libertatea și lumina, pentru că lumina este adevărul care eliberează inima. Dacă inima este liberă omul este liber.

Cel care Îl iubeste pe Dumnezeu cu o astfel de inimă este un adevărat adorator al lui Dumnezeu și Dumnezeu îi va auzi rugăciunea fără să țină cont de locul în care această rugăciune a fost formulată. Pentru că pământul întreg este la fel în ochii lui Dumnezeu. Ceea ce contează cu adevărat este doar inima omului.

Unde și cum să ne rugăm la Dumnezeu. Templul creației

"Nu construiți case de rugăciuni, ci adăposturi pentru săracii care nu au cu ce plăti!

Prin iubirea voastră pentru sărmanii vostri frați și surori Mă veți slăvi cu adevărat, iar Eu voi fi mereu prezent printre voi în asemenea case de rugăciune, fără ca voi să vă dați seama.

Dacă vreți însă să-Mi faceți un Templu din inimile voastre și să trăiți cu smerenie în fața Mea, ieșiți în Marele Templu al creației Mele; soarele, luna și stelele, marea, munții și arborii, păsările din aer, peștii din apă și toate florile de pe câmpii vă vor vorbi despre gloria Mea!

Spuneți-Mi, oare nu este copacul mult mai frumos împodobit decât Templul din Ierusalim? Copacul este o creație adevărată a lui Dumnezeu, el este viu și dă fructe, dar ce poate fi un templu, ce dă el? Vă răspund Eu: orgoliul, mânia, gelozia și ambiția cea mai nebunească. El nu este o operă a lui Dumnezeu, ci doar o construcție a vanității oamenilor.

Adevăr, adevăr vă spun, cel care Mă iubeste, Mă slăvește și se închină făcând bine fraților și surorilor sale, în Numele Meu, va fi răsplătit în ceruri. dar cel care Mă va slăvi continuu într-un templu construit pentru tot felul de ceremonii, își va primi răsplata în acest templu."

espre puterea adevărului și esența Cuvântului lui Dumnezeu. Punerea sa în practică este unica dovadă a divinității Cuvântului

Puterea adevărului. Despre esența Cuvântului lui Dumnezeu

Învățătura oglindește fidel adevărul. Cine nu va trăi din Cuvânt, va muri din judecata Cuvântului care i-a fost anunțat, în care nu a crezut și în care nu a avut încredere.

Așa cum Eu am în Mine puterea Tatălui de a da sau de a lua înapoi viața eternă, pe care omul, după propria sa voință, are puterea de a o primi și cuvântul Meu poate face de asemenea acest lucru, deoarece Cuvântul Meu este expresia atotputernică și eternă a voinței Mele!

Cel care primește în el Cuvântul Meu, care trăiește și acționează fără a devia de la învățătura Mea, Mă primește cu toată iubirea, toată înțelepciunea și toată forța Mea, devenind astfel un adevărat copil al lui Dumnezeu, căruia Tatăl care este în Ceruri nu-i va refuza nimic.

Preasfântul Tată care este în Ceruri nu putea decât să se reveleze El Însuși într-un corp, prin Fiul Său și să facă din voi, creaturi condamnate, zei liberi numindu-vă prietenii și frații Săi.

Să nu uitați niciodată Cine este Cel care vă revelează aceste lucruri și ceea ce vi se oferă prin această revelație. Atunci, lumea materială nu vă va mai tenta și o veți învinge mai ușor, ceea ce vă este cu atât mai necesar, pentru că nu puteți deveni copiii lui Dumnezeu dacă nu ați învins lumea în voi înșivă!

Punerea în practică a Cuvântului lui Dumnezeu este unica dovadă a divinității Cuvântului

Nu este suficient să ascultați Cuvântul Meu, ci trebuie să-l puneți în practică.

Doar acționând conform Cuvântului Meu vă veți da seama dacă el vine din gura unui om sau din Cea a Lui Dumnezeu.

Așa cum trebuie să puneți cu adevărat în practică Cuvântul Meu, la fel, trebuie să-i convingeți pe toți cei pe care îi veți anunța Cuvântul Meu să îl pună în practică.

Cuvântul nu devine viu decât atunci când pătrunde în inimă și pune stăpânire pe voință, care este centrul de gravitație al iubirii, de unde îl impulsionează pe fiecare om să acționeze.

Doar astfel omul vechi poate deveni un om nou și Cuvântul Meu poate deveni cu adevărat un nou trup și un nou sânge.

Trăiți după Cuvântul Meu! Acționați în conformitate cu el! Nu este suficient numai să ascultați Cuvântul Meu, sau numai să admirați Învățătura Mea; puteți primi cu adevărat în voi înșivă ceea ce admirați atâta la Mine.

Omnisciența lui Dumnezeu – Comportamentul omului. Legătura dintre Dumnezeu și oameni

Pe de o parte fiecare trăiește după iubirea și după credința sa, și pe de altă parte, oricine este liber să se întoarcă spre Dumnezeu pentru a-I implora ajutorul, iar Dumnezeu își va îndrepta fața către cel care Îl imploră și îi va veni în ajutor atunci când va avea nevoie.

De altfel, fiecărui om i s-a dat un înger păzitor, invizibil, care îl însoțește de la naștere și până la moarte. Acest înger ajută omul să-și eleveze conștiința și se îndepărtează pe măsură ce omul, împins de egoism, renunță de bunăvoie la credința în Dumnezeu și la iubirea aproapelui său.

Astfel, omul nu este așa de abandonat pe acest pământ. Totul depinde de voința și de acordul său de a fi condus și protejat de Dumnezeu. Dacă omul dorește și Dumnezeu dorește, dar dacă omul nu dorește, Dumnezeu îl lasă absolut liber, și nu se mai preocupă de el. Dar dacă omul îl caută pe Dumnezeu, după libera voință a inimii sale și Îl imploră, atunci Dumnezeu vine imediat în întâmpinarea omului, pe cel mai scurt drum și îi răspunde - dacă omul este în totalitate sincer.

Dacă însă omul, în căutarea și cererea sa, nu urmărește decât să-L pună la încercare pe Dumnezeu pentru a vedea dacă există, el nu va fi nici văzut, nici auzit de Dumnezeu, căci Dumnezeu este în Sine iubire pură și El nu-și întoarce fața decât către cei care se îndreaptă spre El din iubirea pură a inimii lor, Îl caută pe Dumnezeu din dragoste pentru El, vor să învețe să-L cunoască și au dorința arzătoare de a fi protejați și ghidați de El.

Oh! Aceia care vin la El pot fi siguri că Dumnezeu știe în orice moment unde se află ei, că îi ghidează și le arată căile Sale în orice moment. Dar Dumnezeu nu știe nimic de cei care nu vor să știe nimic de El.

Iar atunci când, într-o bună zi, aceștia din urmă vor apărea în fața lui Dumnezeu și vor striga: "Doamne, Doamne!", Dumnezeu le va răspunde: "Depărtați-vă de Mine, voi ce Îmi sunteți străini, pentru că Eu nu v-am cunoscut niciodată". Aceste suflete vor avea atunci mult de suferit și de îndurat, până când, recunoscute de Dumnezeu, vor putea să se apropie.

Despre încrederea în Dumnezeu și iubirea Sa

Despre încrederea în Dumnezeu

Dumnezeu îi binecuvântează și nu-l abandonează niciodată pe cel care are încredere în El; El nu îngăduie ca el să piară. Dar pe cei care cred că Dumnezeu există, fără însă să aibă încredere în El, pentru că inima lor le spune că ei nu merită ajutorul lui Dumnezeu, Dumnezeu nu îi ajută, pentru că ei nu au încredere în El, ci doar în propriile lor forțe și în propriile lor mijloace, pe care le consideră intangibile și sacre, spunând: "Vai! Omule, ajută-te tu însuși dacă vrei să fii ajutat, căci fiecare om este propriul lui stăpân și trebuie să aibă grijă de el însuși; atât timp cât el s-a ajutat singur, nu se mai pune problema să ajute pe altcineva".

Dar Eu vă spun: voi veți fi abandonați de Dumnezeu și veți fi lipsiți de ajutorul Său, care vine la sfârșit, dacă voi vă ocupați doar de voi înșivă la început. Căci Dumnezeu nu a creat oamenii din egoism, ci din iubire pură; astfel, în om totul trebuie să corespundă iubirii care i-a dat viață.

Dacă voi trăiți și acționați fără iubire și fără încredere în Dumnezeu, atunci veți schimba în infern cerul dinlăuntru l vostru; vă veți depărta de Dumnezeu și servitorii infernului nu vor scăpa ocazia să vă dea în final răsplata, adică moartea prin mânia lui Dumnezeu.

Iubirea lui Dumnezeu este opusă iubirii lumii

Abandonați iluzia ridicolă și stupidă că Eu am venit să aduc, prin intermediul vostru, pacea oamenilor de pe acest pământ; Eu am venit să aduc sabia.

Înțegeți-Mă bine, Eu am venit pentru a-l ridica pe fiul flexibil împotriva durității prea adeseori inflexibilă a tatălui, pe fiica modestă împotriva mamei dominatoare, pe nora blândă și amabilă împotriva soacrei egoiste și geloase. Da, omul va avea dușmani chiar pe cei din propria lui casă!

Adevăr, adevăr vă spun, cel care-și iubește tatăl sau mama mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine. Cine nu își asumă, pentru a Mă urma sarcina sa care îi apasă pe umeri, precum crucea romană, nu este vrednic de Mine și nu-și va găsi locul în Împărăția lui Dumnezeu.

Adevăr, adevăr vă spun, cel care caută viața acestei lumi, o găsește ușor, dar pierde viața veșnică și Eu nu-l voi trezi la viața veșnică în ziua Judecării de apoi, după ce-și va părăsi trupul, ci îl voi arunca în infern pentru moartea veșnică.

Dar cel care nu caută viața acestei lumi, ci o alungă dintr-o iubire adevărată pentru Mine, va găsi viața veșnică. Căci Eu îl voi trezi în ziua morții trupului său, care va fi ziua judecării și ziua unei vieți noi în lumea spiritului, și îl voi conduce în Împărăția Mea eternă. Voi pune pe capul său coroana înțelepciunii

eterne și a iubirii indestructibile; atunci el va domni de-a pururi împreună cu Mine și cu toți îngerii cerului nesfârșit, atât peste lumea sensibilă (astrală) cât și peste lumea spirituală.

Încarnarea spiritelor. Diferențele dintre planul spiritual și cel material

De ce trebuie oamenii să se încarneze? Trupul un instrument pentru dezvoltarea spirituală a sufletului

Oamenii și spiritele libere sunt diferiți. Un spirit acționează liber de la începutul lumii, prin libera sa voință, după porunca Mea, fără a păcătui vreodată împotriva acestei porunci. Un mare număr de spirite au abuzat de libertatea voinței lor și de aceea au căzut sub judecata care le amenința. Asemenea spirite care au umplut pământul și celelalte lumi, cum ar fi: soarele, luna și stelele, vin pe lume după o lege imuabilă în întreaga natură, pe calea fecundării și trebuie crescuți pentru a deveni oameni, pentru ca în cele din urmă, după ce se vor "dezbrăca" de acest corp, să devină ființe spirituale pure și perfect libere. Încarnarea în formă umană nu este acordată unui spirit care nu mai este supus judecății decât pentru a face dovada libertății sale în acest trup uman, care devine astfel o nouă lume.

Adevăr îți spun, acest pământ și toți aștrii materiali de pe cer, toți acești sori cu lunile lor și toate celelalte lumi vor dispărea când toate spiritele condamnate să trăiască aici, prin încarnare, vor deveni spirite pure. La fel ca Mine și Cuvântul Meu, aceste spirite pure vor fi eterne și nu vor pieri niciodată, nici nu vor putea vreodată să dispară.

Înțelegerea planului spiritual și atitudinea corectă față de cel material

Din cauza unei ordini divine absolut necesare, spiritul trebuie să coboare, un anumit timp, în materia acestei lumi, pentru a se întări în libertatea sa și pentru a-și dezvolta o independență aproape totală față de Dumnezeu, fără de care el nu l-ar putea vedea niciodată pe Dumnezeu, nici n-ar putea exista întru Dumnezeu, lângă Dumnezeu și prin Dumnezeu. Dar dacă spiritul se maturizează în materie și își afirmă libertatea și independența față de Dumnezeu, el se află în pericolul inevitabil de a fi absorbit de materia însăși și de a fi astfel anihilat; putem vorbi astfel de o moarte spirituală, din care trezirea la viață întru Dumnezeu este foarte dureroasă și dificilă.

Cu toate acestea, spiritul trebuie de asemenea să privească această lume și să o cunoască, dar fără a-i găsi prea multe calități; dacă simte că lumea începe să-l atragă prea mult, trebuie să se îndepărteze imediat de ea, căci îl pândeste pericolul.

Despre educația spirituală prin trezirea inteligenței. Despre cultura și școlile de pe pământ

Inteligență și credință

Adevăr vă spun, fiți plini de zel și acumulați cunoștințe în toate domeniile, analizați tot ceea ce vi se petrece, dar păstrați numai ceea ce este bun și adevărat. Vă va fi ușor atunci să recunoașteți adevărul, să reînviați credința de altădată, care acum este moartă și să faceți din ea o adevărată flacără a vieții.

Eu vă spun, dacă doriți ca învățătura Mea să vă fie cu adevărat folositoare, trebuie să începeți prin a o înțelege; doar atunci veți putea acționa întru adevăr.

Voi trebuie să învățați să fiți desăvârșiți, așa cum Dumnezeu este desăvârșit în ceruri. În caz contrar, nu veți fi niciodată copiii Lui!

Despre educația spirituală

Atunci când doriți să transformați inima unui om, nu uitați că este necesar mai întâi să-l ajutați să-și mărească puterea de înțelegere, altminteri veți face din el un adoarator orb al soarelui, ceea ce nu folosește nimănui.

Despre cultura și școlile de pe pământ

Școlile voastre sunt bune doar săucidă complet spiritul din sufletele fragede ale copiilor voștri și nu ar fi nici un rău să le desființați, căci, vă întreb: dacă lumea este stăpâna voastră, atunci de ce mai așteptați ca ea să vă învețe spiritualitate?

Cine nu primește în inima sa învățătura lui Dumnezeu, se află în noaptea lumii și nu va cunoaște niciodată lumina vieții.

Cine nu este iluminat de adevărata lumină a vieții venită de la Dumnezeu este mort! Chiar dacă lumea l-a învățat întreaga sa înțelepciune, la ce îi folosește acest lucru?

Rămâneți în Mine și atunci Eu voi rămâne în voi, iar înțelepciunea cerurilor vă va umple inimile pentru totdeauna.

Condițiile existenței terestre

O școală adevărată, pentru a transmite atât celor mici cât și celor mari Învățătura Mea, dacă va putea rămâne fidelă Învățăturii Mele, se va bucura întotdeauna de binecuvântarea Mea. Dar, din nefericire, cum lumea distruge totul, mai devreme sau mai târziu nici ea și nici Învățătura Mea sfântă nu va fi scutită. Nimic nu dăinuie pe acest pământ, căci lumea întreagă este dedată răului ei; ea este mutilată de Satana!

Prin studierea Scripturii cunoști litera moartă, dar de fapt Dumnezeu nu sălășluiește acolo; scriptura nu indică decât drumul pentru a ajunge la Dumnezeu, dar trebuie să înaintezi cu adevărat pe această cale, fără a da greș.

Spiritul și comportamentul adevăratului misionar. Modalități de oferire a învățării. Atitudinea discipolilor față de bunurile pământești

Despre modul cum trebuie oferită o învățătură

Când îi înveți pe ceilalți, trebuie să fii prudent. Nu intri într-o casă năpustindu-te pe poartă, la fel cum la masă nu te arunci asupra tuturor felurilor de mâncare dintr-o dată! Într-o casă intri ușor, cu blândețe, bați la ușă și dacă ți se oferă ceva de mâncare, nu începi cel de-al doilea fel decât atunci când toți ceilalți l-au terminat pe primul. Dacă nu procedezi astfel, ei vor protesta și vei fi considerat un necioplit! Dacă gazda ar aduce deodată toate felurile de mâncare, atunci oaspeții și-ar pierde apetitul. În schimb, dacă mâncarea este servită în ordine, își vor păstra pofta de mâncare și vor felicita la sfârșit gazda, mulțumindu-i pentru că le-a făcut o primire atât de bună. Iată cum trebuie să-i înveți pe ceilalți pentru a obține rezultate bune!

Spiritul și comportamentul adevăratului misionar

"Cel care are stomacul gol înghite hrana cu mai multă poftă decât omul cu burta plină, mai ales când stomacul acestuia din urmă este deja bolnav, așa cum este cazul cu cel al fariseilor și al doctorilor legii!" "Ridicați-l pe cel care a căzut și aduceți-l pe calea cea bună, pentru ca el să-și poată vedea păcatele și să regrete că le-a comis.

Eu nu am venit să judec și să pierd lumea, ci am venit să caut ceea ce era pierdut și să ridic ceea ce era căzut. Acum că știți, mergeți și acționați "

Învățații pe ceilalți prin faptele voastre bune și prin cuvinte simple

Să nu vă adresați orbilor surzilor și mușilor ca niște judecători colerici, ci ca niște adevărați prieteni și înțelepți, și atunci se vor lăsa îndrumați de voi.

La ce folosește să te superi dacă un orb te calcă pe picior? Dacă tu ai ochi pentru a vedea, nu e greșeala ta dacă orbul te-a călcat? Retrage-ți piciorul și orbul nu va mai călca pe el.

Dar dacă vezi că orbul se află pe marginea prăpastiei, prăbește-te să-i întinzi mâna și să-l conduci la loc sigur, la lumina care vindecă orice orbire a sufletului și atunci recunoștința lui va face din el prietenul și fratele tău!

Dacă-i învățați pe oameni în Numele Meu, faceți întotdeauna la fel ca Mine: începeți prin a le face un bine; numai după aceea spuneți câteva cuvinte simple și adevărate și veți avea foarte repede numeroși discipoli.

Dar voi vă învăliți până la stele în mistere adânci și le spuneți oamenilor că sunteți chemați de Dumnezeu să-i judecați, să-i binecuvântați sau să-i condamnați.

Cum poate fi trezită credința în alții

Dacă ai suficienți credincioși în jurul tău, ia-i în ajutor și vei avea mai puțină bătaie de cap cu necredincioșii.

Lucrurile stau însă cu totul altfel atunci când nu există credincioși; fă cel puțin o tentativă, pentru ca nimeni să nu poată spune: nu am auzit niciodată vorbindu-se despre asta!

Dacă vei găsi un credincios, rămâi alături de el pentru a-i revela Împărăția și grația lui Dumnezeu. Dacă nimeni nu primește cuvântul tău, urmează i drumul și scuturăți praful de pe picioare, căci acel loc nu este demn de nici o grație, în afară de cea acordată animalelor din păduri și câmpii.

Atitudinea discipolilor față de bunurile pământești

Discipolii Mei trebuie să aibă grijă și de casa lor terestră. Aranjați lucrurile astfel încât să puteți lipsi câțiva ani, și până atunci, împrumutați casa unui sărac, dar fără chirie, căci frați și discipoli ai Mei, pe viitor voi nu trebuie să obțineți nici un câștig de la nimeni și să nu acceptați decât ceea ce vi se dă de bunăvoie.

Cum trebuie să lupte adevăratul erou

Cel care își pierde viața, luptându-se pentru Mine, o va regăsi din plin în Împărăția Mea, dar cel care se îndârjește să-și salveze cu orice preț viața pământească este un trădător și lui nu-i va fi dată coroana victorioasă a vieții veșnice. Ce merit are el că s-a luptat cu muștele și cu țânțarii? Adevărat vă spun, un asemenea erou nu merită nici măcar să urinezi pe mormântul lui!

Altceva este să mergi în armură, cu sabia în mână, în fața unei hoarde de lei și de tigri! După ce a învins hoarda și se va întoarce acasă pe sub arcurile de triumf care i-au fost înălțate, învingătorul va fi din plin răsplătit pentru faptele sale mărețe!

Întorceți-vă deci acasă și luptați-vă folosind înțelepciunea pe care v-am arătat-o și victoria nu va întârzia să vină.

Eu știu mai bine decât oricine că Satana domină lumea și aș avea suficientă putere pentru a-l distruge. Dar marea Mea iubire și răbdare nu vor acest lucru.

Cine caută să lupte cu dușmanul numai pentru a-l distruge este un laș, căci numai teama și nu curajul, îl împinge să-și doboare dușmanul!

Cel care vrea să fie cu adevărat erou, nu trebuie să-și distrugă dușmanul, ci trebuie să-și dea silința să cucerească inima dușmanului său, prin inteligență, răbdare, dragoste și înțelepciune! Doar atunci se poate lăuda că el a luptat cu adevărat și și-a învins dușmanul, iar dușmanul învins devine cea mai mare răsplătă a lui.

Fiecare zi este ziua Domnului atunci când puteți face bine."

Despre adevăratul Sabat și adevărata casă a Domnului. Cum trebuie să-L slujești cu adevărat pe Dumnezeu

Despre adevăratul Sabat

Cel mai bun mod de a sărbători ziua de Sabat este să faceți chiar și mai mult bine în acea zi. Singura activitate ce nu trebuie făcută decât în timpul săptămânii și cât mai puțin în ziua de Sabat este munca celui aflat în serviciul lumii, de la care își primește leafa (adică, activitățile lumești plătite).

Oare nu muncește Dumnezeu Însuși în fiecare zi? Nu face El în fiecare dimineață să răsară soarele pentru ca acesta să-și răspândească lumina deopotrivă, asupra celor dreți cât și asupra celor nedreți, care sunt în număr chiar mai mare? Dacă Dumnezeu nu se odihnește niciodată, de ce ar trebui oamenii să o facă, chiar și în ziua de Sabat? Acesta este cel mai rău mod de a-L sluji pe Dumnezeu.

Ceea ce dorește cu adevărat Dumnezeu este ca oamenii să înceapă să realizeze cât mai multe fapte pline de iubire, pentru ca într-o zi, în cealaltă viață, să poată fi capabili să înfrunte munci și trude pe care nu le vor putea îndeplini decât cu ajutorul acestei iubiri, care îi va face să atingă cea mai înaltă fericire. Dar dacă oamenii nu vor face altceva decât să se odihnescă, în Numele lui Dumnezeu nu vor ajunge niciodată la asta.

În zilele de muncă, omul nu face decât să-și manifeste egoismul, căci el muncește pentru trupul său și numește produsul obținut prin muncă: bunul său. Cel care va dori să obțină de la el produsul muncii sale, va trebui să-l cumpere sau să-l schimbe pe altceva, altfel nu va primi niciodată nimic. Așadar, dacă oamenii nu fac altceva decât să-și cultive egoismul în zilele de muncă, iar în ziua de Sabat nu fac altceva decât să se odihnescă, atunci când ar trebui ei să se manifeste prin fapte pline de iubire? Mă întreb când Îl slujesc acești oameni cu adevărat pe Dumnezeu, știut fiind că singurul mod adevărat de a-L sluji este acela de a-ți iubi aproapele.

Adevărata Biserică- adevăratul Sabat

Eu vă las o biserică perfect liberă, care nu are nevoie de altă instituție decât cea a inimii celui care se roagă cu sinceritate lui Dumnezeu; atunci spiritul și adevărul sălășluiesc în inima lui.

Pentru Dumnezeu, toate zilele sunt la fel și cea mai bună zi este întotdeauna cea în care faceți cât mai mult bine celorlalți! Astfel, în viitor numai faptele voastre bune vor desemna ziua Sabatului, singura care este pe placul lui Dumnezeu.

Adevărata zi de sabat va fi ziua în care veți face cât mai mult bine și Dumnezeu o va număra.

Adevărata casă a Domnului. Cum trebuie să-L slujești cu adevărat pe Dumnezeu

Văd că voi vreți deja să construiți o casă a Domnului! Construiți mai degrabă spitale și adăposturi pentru frații și surorile voastre mai săraci și ajutați-i dacă au nevoie; aceasta este modalitatea în care îi place cel mai mult Tatălui Ceresc să fie slujit și așa îl veți putea sluji cu adevărat!

După acset mod adevărat și sincer de a-L sluji pe Dumnezeu, veți fi recunoscuți ca fiind cu adevărat discipolii Mei.

Despre adevăratul Sabat

Orice zi în care realizezi fapte bune este o adevărată sărbătoare a Sabatului. Astăzi, fiind o zi tradițională de Sabat, fă tot binele pe care îl dorești și pe care îl poți face și nu-ți va reproșa nimeni nici un păcat! Poate doar nebunii acestei acsetei lumi care blestemă vântul, ploaia și stolurile de păsări pentru că se mișcă în ziua de Sabat. Noi nu ne ocupăm însă de acest nebuni!

Despre receptivitatea față de Dumnezeu, față de oameni și față de natură. Regula de conduită pentru judecători și juriști

Cine contemplă creația lui Dumnezeu cu un sentiment de fericire sacră - dorind să-L slăvească din tot sufletul pe bunul Dumnezeu, cel care a creat toate minunățiile infinite - și resimte cu atâta ardoare și intensitate că aceasta se datorează lui Dumnezeu, Creatorul său, Mi-a dovedit deja cea mai vie recunoștință!

Păstrează mereu în tine asemenea sentimente, nu-ți închide inima în fața celui sărac; chiar dacă el devine dușmanul tău, ai milă de el și atunci vei merita o mare grație. Nu judeca și nu condamna greșelile pe care vezi, căci - înțelege-Mă bine - în majoritatea cazurilor, nu cei care le comit greșesc, ci

spiritul care i-a împins la aceasta. Tu nu poți ști ce spirit îi posedă. Mulți oameni devin mândri de smerenia lor și astfel, fără știrea lor, ajung niște păcătoși mai mari de cât cei pe care-i privesc de sus cu atâta dispreț și dezgust; un spirit rău se aruncă atunci asupra lor și îi împinge să comită cine știe ce păcat. În acest fel cel ce se credea un erou de virtute descoperă că este departe de a fi un zeu, nefiind altceva decât o ființă umană și slabă.

Un asemenea om va fi atunci mai umil și se va pocăi în fața celor pe care i-a denigrat mai înainte de la înălțimea virtuțiilor sale.

Nimeni nu trebuie să urască pe altcineva. Cine n-a detestat un păcătos pentru că este un păcătos? Este suficient însă să lupți împotriva păcatului; totuși nu întinde mâna celui care se încăpățânează plin de răutate și devine una cu păcatul său. Dar dacă, în deznădezdea pe care o merită și care îi este necesară pentru a se îndrepta, el îți cere ajutorul, nu face pe surdul, ci ai milă de el. Dacă vezi un răufăcător care se îndreaptă către suplicii său, nu te bucura de nenorocirea sa, chiar dacă a comis o crimă împotriva ta, căci, vezi tu, nu este imposibil ca un asemenea răufăcător să poată fi fericit în Lumea de dincolo!

În toate împrejurările, iubirea trebuie să fie elementul preponderent în viața fiecărui om. Pentru Dumnezeu, o justiție care nu se bazează pe iubire nu este justiție și în ochii lui Dumnezeu, judecătorul fără suflet este de zece ori mai păcătos decât cel pe care-l condamnă. Dumnezeu îl va judeca la fel cum și el și-a judecat aproapele.

Deci nu judeca și nu condamna pe aproapele tău pentru păcatul pe care l-a comis împotriva ta și astfel nu vei fi nici tu judecat ori condamnat! Căci în lumea cealaltă, tu vei fi judecat după măsura cu care l-ai judecat pe aproapele tău. Judecătorul sever și fără inimă, care a aplicat legea cu sânge rece, va fi judecat la fel, fără nici un pic de milă. Călăii și temnicierii nu vor vedea niciodată fața lui Dumnezeu.

Cel care prinde un hoț sau un asasin face bine dacă-l judecă cu dreptate, dar judecătorul nu trebuie să uite niciodată că răufăcătorul, atâta timp cât trăiește pe acest pământ, nu sete în totalitate un diavol; el nu este decât un om rău educat și pervers și trebuie să se facă totul pentru a-l ajuta să se îndrepte și să revină pe calea cea bună, înainte de a se face greșeala de a-l condamna la moarte ca un demon incorigibil!

Condamnații la moarte nu ar trebui să fie executați imediat, ci ar trebui mai întâi să fie expuși o zi întreagă în fața poporului, bine legați de un ștreang la cinci palme deasupra solului.

Dacă cel condamnat dă dovadă de bunăvoință, implorând iertare și promițând să se îndrepte, el poate fi dezlegat de ștreang și dus într-o casă de corecție, de unde nu va fi pus în libertate decât atunci când se va îndrepta cu adevărat. Dar dacă, chiar și legat de ștreang, în fața spânzurătorii, răufăcătorul face dovada dorinței de a se îndrepta, el trebuie să fie executat înainte de sfârșitul zilei și ars împreună cu ștreangul său, căci el este în întregime un demon!

Judecătorul care va respecta această regulă își va vedea numele strălucind în cartea eternă a vieții.

Cunoașterea de sine este primordială. Importanța și esența meditației (introspecției)

Cunoașterea de sine este primordială

Există un adevăr etern, potrivit căruia nimic nu poate exista dacă nu provine mai întâi dintr-o activitate intensă. Totul este zădarnic dacă omul nu se cunoaște mai întâi pe sine și dacă nu se transformă mai întâi lăuntric pe sine însuși; tot ceea ce întreprinde din exterior este zădarnic.

Cine nu începe prin a se cunoaște pe sine mai întâi, nu Îl va putea cunoaște nici pe Dumnezeu și nici pe nimeni altcineva.

Ceea ce omul nu a obținut prin propriile sale eforturi, Dumnezeu nu poate și nici nu poate să-i dea.

Așadar, nu fiți doar niște ascultători înfumurați ai Cuvântului Meu, ci deveniți muncitori plini de zel și atunci veți începe să simțiți în voi binefacerile.

Viața înseamnă acțiune (activitate) și nu stagnare. Ea trebuie menținută prin manifestarea continuă a forțelor din care ea este făcută. Repausul nu conservă viața.

Acest fel de bine pe care vi-l oferă repausul nu este decât un fel de moarte a forțelor care impulsionează viața. Cine înaintează din ce în ce mai mult în calmul inactiv, în special forțele vii ale spiritului său, găsește aici o anumită stare de bine, dar se lasă astfel să alunece încet-încet în brațele morții, din care Dumnezeu nu-l va elibera ușor.

Desigur, există și un calm adevărat, plin de viață. dar acesta se află în Dumnezeu. În om el se manifestă ca un sentiment ceresc inexprimabil de recunoștință coplesitoare față de Dumnezeu și ca o bucurie beatifică de a împlini voia Lui cea sfântă.

Această beatitudine și această cunoaștere foarte limpede de a fi împlinit voia lui Dumnezeu sunt adevărata pace conștientă întru Dumnezeu, plin de viață – pentru că este plin de forțele acțiunii (manifestării). Orice altă formă de calm reprezintă o oprire a forțelor vieții, o adevărată moarte; și în măsura în care ele nu sunt reactivate, aceste forțe de viață se retrag.

Importanța și esența meditației (introspecției)

Nimic nu este mai binevenită pentru om decât o meditație din când în când. Cel care vrea să-și cunoască și să-și măsoare forțele, trebuie să se cunoască și să se examineze cu atenție mai întâi pe el însuși.

Aceasta se realizează astfel: "Începeți prin a vă gândi în liniște și în tăcere la activitățile voastre și la voința lui Dumnezeu, care vă este cunoscută. Puneți-vă întrebarea dacă ați respectat această voință în

diverse momente ale vieții voastre. Prin această introspecție, veți pune obstacole intruziunii lui Satana, care încearcă prin tot felul de mijloace să vă perturbe, pentru a vă devia de pe calea cea dreaptă.

Atunci când omul atinge, prin exerciții practice, un anumit nivel de măiestrie în meditație, el va descoperi cu ușurință și rapid capcanele lui Satana, putând să le evite și să le anihileze complet. El va ști să se protejeze energic de atacurile viitoare ale inamicului. Satana știe acest lucru foarte bine și caută tot timpul să tulbure sufletul prin tot felul de șmecherii, știind să-i întindă felurite capcane, sperând că sufletul va cădea în cele din urmă în plasă și va renunța să mai facă această meditație, ceea ce ar fi foarte grav.

Atunci sufletul, din ce în ce mai separat de spirit, pe care nu-l poate trezi în el, va intra încet, încet, în procesul celei de-a doua morți a omului."

Acum știți în ce constă această meditație.

Despre binefacerile unei meditații realizate cu regularitate și despre noua naștere

Ați văzut cum se poate ridica omul de la materie către spirit și cum poate deveni el pe această cale propriul lui stăpân și astfel, stăpânul întregii naturi. Urmați deci din când în când acest drum în Numele Meu și veți obține o mare putere de control asupra pasiunilor voastre, asupra întregii naturi și asupra tuturor creaturilor din lumea de dincolo.

De fiecare dată când veți relua acest exercițiu, veți fi tulburați, iar aceasta se va petrece până când vă veți naște din nou întru spirit!

Atunci când vă veți naște din nou întru spirit, Satana își va pierde orice putere asupra voastră și voi veți deveni judecătorii lui, precum și ai tuturor celor pe care i-a ademenit și pe care voi îi veți putea lua înapoi de la el pentru totdeauna.

Nici o învățătură și nici o lecție primite din exterior nu te pot ajuta să înțelegi ce înseamnă noua naștere. Aceasta este o stare care se poate obține numai în sine (în interiorul ființei), pe calea pe care Eu v-am arătat-o pentru veșnicie.

Avertisment împotriva somnului și lenei. Binecuvântarea activității

Se știe că cei care dorm mult nu trăiesc mult! Cel care doarme cinci ore în perioada tinereții și șase ore la bătrânețe, chiar și atunci când va ajunge la o vârstă înaintată va avea un aer tineresc, în timp ce unul care doarme mult, îmbătrânește mai repede, fața i se ridează, părul i se albește și, cu mult înainte de vreme el nu mai poate fi decât o umbră!

Așa cum corpul care doarme mult moare puțin câte puțin, sufletul moare la rândul lui atunci când nu se mai preocupă de Cuvântul și de Voința Mea!

Când lenea începe să se cuibărească într-un suflet, atunci apare foarte repede și viciul, căci lenea nu este altceva decât iubire egoistă de sine. Lenea alungă orice ocazie de a face ceva pentru ceilalți; ea nu este decât voința care îi face pe oameni să muncească pentru ași satisface propriile dorințe și nevoi egoiste.

Păziți-vă deci în mod special de lene, ea este germenul pentru multe rele.

După ce omul a terminat ceea ce avea de lucru, o odihnă cu măsură este binevenită pentru trupul lui. Dar prea mult somn este mai rău chiar decât lipsa totală de somn.

Binecuvântarea activității

Nu există decât fructele activității neobosite a lui Dumnezeu. Viața nu poate fi conservată decât prin activitate și astfel ea poate dura etern, în timp ce inactivitatea nu creează și nu poate crea decât moarte.

Dacă oprirea inimii fizice este în mod vizibil semnul morții corpului fizic, oprirea inimii sufletului este moartea sufletului.

Inima sufletului se numește iubire și pulsațiile sale se exprimă prin manifestarea intensă și adevărată a iubirii.

Neîncetata manifestare a iubirii corespunde acestei pulsații a inimii sufletului, care nu obosește niciodată. Cu cât inima sufletului bate mai cu feroare, cu atât este mai intensă viața sufletului. Astfel, inima atinge un înalt grad de trezire spirituală și se deschide către viața divină a spiritului.

Acest spirit, care este viața cea mai pură, deoarece reprezintă suprema și neobosită activitate, se revărsă în sufletul, care prin manifestarea plină a iubirii, devine asemănător lui; astfel, viața veșnică își găsește începutul în acest suflet.

Și vedeți voi. totul vine dintr-o continuă activitate, niciodată dintr-o stare de lene.

Alungați repausul și inerția, urmăriți să fiți mereu activi și plini de inițiativă și răsplata voastră va fi viața eternă.

Predica din timpul nopții referitoare la activitate

Să nu credeți că am venit pe acest pământ pentru a aduce omului pacea și odihna! Oh, nu! Eu am venit să aduc spada și războiul!

Căci oamenii trebuie stimulați prin suferințe cumplite și necazuri de tot felul, altminteri ei devin la fel ca niște boi grași așteptându-și moartea veșnică.

Necazurile și suferințele acționează în om la fel ca fermentația și dau naștere astfel, în final, la trezirea spirituală.

Se poate spune desigur, că nevoile și necazurile generează mânia, răzbunarea, asasinatul, gelozia, împietrirea inimii și persecuția. Este adevărat, dar deși toate acestea sunt rele, ele sunt totuși de preferat repausului, inerției și lenei care nu fac nici bine nici rău și care sunt o stare de moarte.

De aceea, Eu vă spun: în ceea ce Mă privește, fiți ori complet reci, ori fierbinți! Căci Eu îl voi vomita pe cei călduți din gura Mea!

Un dușman puternic îmi este mult mai drag decât un prieten călduț, căci dușmanul puternic Mă obligă să acționez energic, fie pentru a-l câștiga, fie pentru a-l face pentru totdeauna inofensiv.

Evanghelia adevărului

Nu promiteți niciodată dacă nu vă puteți ține de cuvânt. Dacă doriți într-adevăr să fiți copii lui Dumnezeu, adevăr vă spun, unul dintre lucrurile cele mai rele este să nu vă țineți promisiunile.

Căci cel care se mânie, păcătuiește împotriva lui însuși. Cine este desfrânat își supune sufletul judecării cârnii (trupului) și își face rău lui însuși, dar cel mai mare rău dintre toate este minciuna.

Dacă ai promis ceva și intervin unele împrejurări care te împiedică să te ții de cuvânt, mergi fără întârziere și caută-l pe cel căruia i-ai făcut promisiunea și arată-i cu sinceritate ceea ce ți s-a întâmplat, astfel încât cel care se baza pe tine să-și poată lua măsurile necesare.

Nefericire celui care face promisiuni și nu le ține atunci când ar putea să le țină; el face mai mult rău, căci cel care spera în ajutorul lui nu-și va putea face datoria, iar cei care se bazuiau pe el se vor simți legați de mâini și de picioare! O promisiune nerespectată provoacă celorlalți încurcături teribile. Ea este cea mai mare neagre a iubirii de aproape și deci este cel mai mare rău.

Este de preferat să ai o inimă împietrită; așa nu înșeli speranțele nimănui, căci oricine știe că nu se poate aștepta nimic de la o inimă împietrită! Dar dacă, bazându-se pe o promisiune, renunțați la alte soluții pentru a vă aranja treburile, iar cel care v-a promis ceva vă lasă baltă fără să vă prevină, chiar dacă motivele lui sunt perfect întemeiate, o asemenea promisiune este precum acelea pe care Satana le face oamenilor de la începutul lumii, promisiunile cele mai mirifice, dar pe care nu le îndeplinește niciodată, împingând astfel în prăpastie un număr mare de creaturi!

Păziți-vă de acele promisiuni pe care nu le puteți ține și, mai mult, de cele pe care, din diferite motive, nu vreți să le țineți; doar demonii acționează astfel, adică nu-și țin promisiunile!

În orice lucru, fiți dreți și plini de dragoste, căci cei dreți vor străluci într-o bună zi în Împărăția Cerurilor, precum soarele la amiază.

Este mai bine să taci, decât să mi nți, chiar dacă o faci cu cele mai bune intenții

Evanghelia vieții

Iubiți-L pe Dumnezeu din toate puterile voastre și rugați-vă lui întru spirit și adevăr; iubiți-vă, de asemenea, semenii, pe sărmanii voștri frați și surori. Nu vă prizoniți dușmanii; nu-i blestemați pe cei care vă blestemă, faceți bine celor care vă fac rău și astfel veți aduna cărbuni încinși pe capul lor (adică veți trezi în conștiințele lor remușcările), iar Dumnezeu va vedea faptele voastre și vă va răsplăti însutit. Nu împrumutați bani celor care vă oferă un anumit profit ci săracilor și nevoiașilor și banii voștri vor fi folosiți astfel într-un scop înalt, iar Tatăl din Ceruri vă va răsplăti veșnic, dându-vă adevărata dobândă care este perfecțiunea sufletului!

Nu urmăriți atât de mult să fiți laudați și recunoscuți pentru ceea ce faceți în această lume! care va fi atunci răsplata voastră în ceruri? Adevăr vă spun, cel care, pe acest pământ, face un bine sărmanilor lui frați așteptând o recompensă, o va pierde în schimb pe cea din ceruri.

Cine va munci însă pentru ceruri va fi răsplătit veșnic de către ceruri. Dar cine muncește pentru lume va primi recompensa trecătoare a acestei lumi. El va găsi în ceruri contul recompenselor sale gol; el nu va avea nimic acolo și sărăcia lui spirituală va putea fi cu greu depășită.

Faceți ce vreți dar păziți-vă inimile de falsitate, de furie și de spiritul de răzbunare și persecuție. Fiți puri și modești. Iubiți-L pe Dumnezeu mai presus de orice și iubiți-vă aproapele la fel de mult ca pe voi înșivă. Binecuvântați-i pe cei care vă blestemă, nu faceți rău celui care vă urăște și vă persecută și astfel veți fi pe placul lui Dumnezeu; veți obține astfel pacea și veți aduna cărbuni încinși pe capetele dușmanilor voștri.

Oricine face voia Tatălui Meu este într-adevăr fratele Meu, sora Mea, mama Mea.

Evanghelia răsului

Nenorocire vouă dacă veți batjocori un infirm căci nenorocirea sa se va abate asupra voastră.

De altfel, oamenii aproape că nu ar trebui să râdă, sau doar foarte rar, căci râsul răutăcios trezește spiriturile rele ascunse în ei!

O mișcare prietenească a mușchilor feței – în care recunoști expresia bunăvoinței – este divină, dar aproape toate celelalte feluri de râs vin din infirm, căci diavolii râd fără încetare ori de câte ori le reușesc loviturile lor rele. În ceruri nimeni nu râde, aici toată lumea este plină de cea mai caldă și mai amicală bunăvoință față de biete creaturi și este plină de compasiune față de toți frații care trebuie să sufere încă pe ace st pământ. Amintiți-vă aceasta!

Când oamenii vor începe să râdă de slăbiciunile fraților lor, credința va dispărea la fel ca soarele la apus și iubirea se va răci în inima omului, iar oamenii vor simți o suferință mare, cum niciodată nu au mai simțit.

Amintiți-vă întotdeauna de această învățătură cerească; pedepsitivă copii dacă își vor bate joc de ea. Mai bine să-i vedeți plângând decât să-i auziți râzând răutăcios, căci acest râs vine din infern, care este mereu plin de un râs sarcastic.

Există anumite situații, de altfel specifice oamenilor, în care se poate râde de un lucru prostesc și stupid, dar râsul este judecata celui care l-a declanșat.

Dimpotrivă cel care râde din plăcere și caută ocaziile de a râde numai de dragul de a râde este un nebun! Căci numai inima unui nebun poate fi stărnită și provocată la un râs prostesc. Orice om înțelept înțelege cu ușurință faptul că viața este ceva serios și nu poate să o ia în râs.

Așadar, pe viitor să nu mai râdeți de alții; îndepărtați-vă de bufoni, farsori și come dianți, care sunt plătiți pentru a vă atrage în infern. Fiți mereu sobri și modești pentru a fi pe placul lui Dumnezeu și pentru a vă păstra cinstea și onoarea.

Comedia umană este o tragedie pentru Copiii lui Dumnezeu

O inimă dreaptă poate să se bucure sincer de fiecare dată când răul este demascat și distrus și se poate bucura că a fost demascată răutatea sau minciuna, dar nu trebuie să te amuze păcatul care orbește sau înrobește omul.

Cel care râde de prostia umană arată că are în el aceleași predispoziții ca și acelea de care el râde; unul acționează prostește din cauza prostiei, iar celălalt râde prostește din cauza propriei sale prostii.

Cu totul altceva este să râdeți cu inima ușoară atunci când vedeți pe un frate de-al vostru că acționează cu înțe lepciune, după ce a urmat sfaturile voastre bune, prin care l-ați învățat să nu mai acționeze prostește; bucuria și veselia voastră sunt atunci integrate în armonia cerească; în această situație ele sunt justificate.

Oamenii râd de tot felul de glume picante, mai ales atunci când cuvintele lor murdare și grosiere fac aluzie la slăbiciunea și la păcatele fraților lor, pe care vor să-i ridiculizeze în ochii celorlalți.

Este mult mai bine ca ei să se abțină de la toate acestea și mai degrabă să plângă acolo unde lumea cea oarbă se crede îndreptățită să râdă cu insolentă. Comedia lumii este o tragedie pentru adevărații copii ai lui Dumnezeu și îngerii din ceruri plâng atunci când oamenii din această lume râd în prostia lor răutăcioasă.

Nu trebuie să judecați decât răutatea oamenilor, dar pe ei, frații voștri, nu puteți decât să-i plângeți.

Despre compatibilitatea vieții terestre cu Evanghelia

Cine va urma Învățătura Mea va rezista vieții pe pământ, dar cine se lasă condus de orgoliu și superficialitate, ne iubindu-se decât pe sine, fără să ierte niciodată din inimă și fără să binecuvânteze de zece ori mai mult decât a fost ofensat, va simți mai devreme sau mai târziu consecințele inevitabile ale dușmăniei; el nu se va putea aștepta la nici un fel de protecție din partea Mea și va trebui să plătească până la ultimul sfanț răul pe care la pricinuit dușmanului său.

Trăiți în pace și înțelegere cu toată lumea. Mai bine să suportați o nedreptate decât să pricinuiți chiar și cel mai mic rău altcuiva; nu veți atrage atunci nici o răzbunare, iar spiritele celor care ar fi trebuit să fie dușmanii voștri vor deveni îngerii voștri păzitori, îndepărtând de la voi multe nenorociri.

De ce este așa? De ce trebuie să fie așa? Adevăr vă spun: este așa pentru că aceasta este voința Mea și ordinea pe care am stabilit-o și care va rămâne de-a pururi neschimbată.

Despre bărbat, despre femeie și decăderea umanității

Despre bărbat și despre femeie

În înțelepciunea Sa eternă, Dumnezeu a vrut ca spiritele involuate, prizoniere ale pământului, să se elibereze din închisoarea lor, pornind chiar de la acest 'pământ' (corpul fizic) devenit ușor și maleabil, pentru a-și modela astfel gradat un corp spiritual care să le ofere mai multă libertate și prin intermediul căruia să-L poată recunoaște atunci pe Dumnezeu. În acest fel, ele vor putea ajunge la natura lor primordială și esențială: spiritul pur și perfect, al fel ca și arhanghelii de la începutul vremurilor.

Partea cea mai îndărătnică a sufletului –care este în același timp și cea mai senzuală, cea mai mândră și cea mai orgolioasă- a fost separată de bărbat, prin înțelepciunea și puterea lui Dumnezeu și a fost apoi pusă într-o formă asemănătoare cu aceea a bărbatului din care a provenit; ea se află astfel într-o relație esențială, vie, cu el, fiind capabilă –prin actul procreerii – după voința atotputernică a lui Dumnezeu, de a purta un fruct viu în ea. Fiind partea cea mai îndărătnică a spiritului uman, femeii i s-a dat suferința pentru a-și putea perfecționa sufletul, așa cum și bărbatul și-l perfecționează pe al lui, care este însă mai blând, astfel încât în final, așa cum spune Scriptura, bărbatul și femeia să poată deveni unul.

Expresia 'bărbatul și femeia nu sunt altceva decât un singur trup' semnifică faptul că femeia cu toate că este alcătuită din elementele cele mai refractare și mai îndărătnice ale bărbatului, grație unor încercări relativ mai dure pe care le are de îndeplinit, sfârșește și ea prin a deveni asemănător aspectelor spirituale cele mai umile și mai blânde ale bărbatului.

Decăderea umanității

Oamenii sunt făcuți astfel: mai întâi, femeile căzute în senzualitate – printr-un al doilea abuz al liberului lor arbitru, au început să-și împodobească doar trupurile, în dauna spiritului, fiind inspirate în acest sens de Satana; apoi datorită egoismului lor, ele au devenit nesupuse, refractare, încăpățănate, mândre și pretențioase, determinând astfel bărbatul, care are o natură mai blândă, să le cadă în plasă. În sfârșit, bărbatul, ca să obțină admirația femeii, a început să joace după cum îi cântă aceasta, sfârșind astfel chiar prin a prinde gustul și fascinația malefică a mrejelor ei satanice.

Astfel, bărbatul a căzut de la cea mai mare înălțime a cerului care încolțea în el și a devenit o ființă tenebroasă, senzuală și egoistă, fără rost și ambițioasă, unindu-se cu femeia și urmându-l pe diavol.

Totuși spiritul bărbatului este trezit din când în când de iubirea pentru viața universală și este incitat să studieze scripturile și să admire operele lui Dumnezeu. Cei care au știut să se sustragă mrejelor feminine au reușit acest lucru într-o măsură mai mare sau mai mică. dar nu a fost suficient, căci acești oameni nu au înțeles în profunzime scripturile, cărora le-a dat o interpretare pur materială, ceea ce corespunde principului feminin, ce poate fi asemuit cu o monedă sunătoare, făcând astfel din Cuvântul lui Dumnezeu un lucru oribil și din Templu o vizuină de asasini și de hoți.

Alungarea bărbatului de către femeie

Nenorocire lumii, când femeia va începe să se fardeze și să-și pună bijuterii numai ca să se așeze pe tron și să stăpânească ea în locul bărbatului; atunci pământul va fi trecut prin foc și sânge.

Vegheați la buna educație a femeilor și învățați-le ce este umilința; ele trebuie să fie cât mai decente, dar fără să devină mândre și vanitose din acest motiv. Căci mândria și vanitatea femeii reprezintă pierderea bărbatului și ruina familiei.

Pe de altă parte, o femeie cinstită, bună umilă, frumoasă și pură este o binecuvântare într-un cămin, în timp ce o femeie mândră de farmecele ei – amplificate de farduri și bijuterii – este o nenorocire pentru întregul pământ, un fel de entitate satanică cu formă umană.

Hrana corpului, a sufletului și a spiritului. Nefasta influență a dezvățului asupra sufletului

Dacă un trup fără suflet și fără spirit, care nu mai este decât simplă materie, nu bea și nu poate mânca nici un fel de hrană, aceasta este chiar dovada faptului că sufletul și spiritul ce locuiesc în acel trup sunt cele care mănâncă! Cum trupul nu este decât auxiliarul sufletului (ca un fel de haină pentru suflet) și nu are nevoie pentru el însuși de nici o hrană, este clar că sufletul și spiritul sunt cele care își iau hrana din pământ, atât timp cât sufletul locuiește în acest trup și îl menține în viață prin faptul că îi dă trupului ceea ce îi prisosește din hrana sa. Căci trupul, în realitate, nu consumă decât ceea ce-i prisosește sufletului (ceea ce elimină sufletul).

Dacă în omul material încarnat, doar sufletul este cel care își ia hrana din pământ atâta timp cât rămâne în acest corp material, iată de ce traiul în dezvăț face sufletul să fie atât de lacom de plăceri și înrădăcinat în materie. Sufletul este supraîncărcat de elemente nocive și corpul nu poate digera tot ceea ce trebuie sufletul să elimine, astfel încât poluarea sufletului subzistă în corp, pe care îl sufocă (sufletul rămâne murdar și de aceea chinuie trupul). Sufletul astfel tulburat nu mai găsește mijloace de a elimina aceste deșeuri și viața lui nu mai este altceva decât impuritate, lascivitate și infidelitate, strânse la un loc.

Toate acestea incită sufletul la plăcere; el se lasă sedus din ce în ce mai mult și de abandonează și mai mult dezvățului și desfrâului, sfârșind prin a cădea în întregime pradă simțurilor și a deveni complet insensibil la cele spirituale. El se împietrește și devine în cele din urmă, mândru și orgolios.

Un suflet care trăiește astfel își pierde valoarea și, pierzând-o, devine mort din punct de vedere spiritual; el se apucă atunci să-și înalțe singur un tron din mizeria pe care ar trebui să o înlăture și sfârșește chiar prin a găsi demn de stimă și foarte onorabil faptul că este atât de infect!

Vă spun, toți oamenii care au pe acest pământ o îngăduință excesivă față de simțurile lor, își înfundă sufletul până în gât, până peste ochi și urechi, în straturi peste straturi de murdărie. Ei devin astfel, din punct de vedere spiritual, complet surzi și orbi și nu mai pot auzi, vedea și înțelege ce ea ce i-ar putea salva!

Prin urmare beți și mâncați cu măsură, pentru ca sufletele voastre să nu se îmbolnăvească și să nu-și găsească sfârșitul în propriile deșeuri!

Orice fel de mâncare condimentat cu iubirea unei inimi nobile este mai bun decât cele mai rare feluri de mâncare ale căror miresme umplu sala, de la masa unor gurmanzi egoiști.

Tatăl din ceruri nu-i lasă pe copiii lui să moară de foame, dacă aceasta nu este de folos pentru mântuirea lor!

Desăvârșirea omului terestru. Diferența dintre viața pe această planetă și cea de pe alte lumi

Motivul pentru care ne uităm viețile anterioare este pentru a putea deveni aici o ființă cu totul nouă, prin Dumnezeu și întru Dumnezeu! O dată ce ai devenit o nouă ființă întru Dumnezeu, o dată ce ai devenit un adevărat copil al lui Dumnezeu, totul îți va reveni în memorie.

În multe alte lumi superioare poți deveni cu ușurință, atât în exterior cât și în interior, exact ceea ce trebuie să fii. Însă pe acest pământ, Dumnezeu conferă sufletului forma corpului său, care este creat

după o ordine dictată de o anumită necesitate. Fiecare spirit care a fost așezat în interiorul sufletului, trebuie mai întâi să modeleze acest suflet după legile care i-au fost date. Dacă sufletul a atins astfel gradul potrivit de maturitate și perfecțiune, spiritul pătrunde atunci complet sufletul și omul devine astfel în întregime o ființă nouă, desăvârșită, care provine – e adevărat, la modul absolut – din Dumnezeu. Pentru că în om, spiritul nu este de fapt decât un Dumnezeu minuscul, de vreme ce provine din însăși inima lui Dumnezeu! Dar omul nu devine astfel (adică desăvârșit) decât prin propriul său efort și nu prin efectul venit de la Dumnezeu. Astfel, el devine în întregime copilul lui Dumnezeu și îți mai spun odată pe scurt: în multe alte lumi superioare, poameii nu trebuie să se formeze ei înșiși. Ei sunt făcuți de Dumnezeu sau, ceea ce este același lucru, de copiii Săi.

Dar aici oamenii trebuie să se modeleze singuri, potrivit ordinii revelate, altminteri ei nu pot deveni copii ai lui Dumnezeu. Astfel, un om care atinge desăvârșirea pe acest pământ și devine astfel un copil al lui Dumnezeu, este asemănător lui Dumnezeu; dar atât timp cât omul este imperfect, el este chiar inferior regnului animal.

A trăi așa cum ne-a învățat Iisus să trăim este chiar această ordine divină a vieții, singura care ne permite să ajungem un copil al lui Dumnezeu.

Secretul forței vitale. Efectul purificator al bolilor și dieta. Îngerul păzitor al lumii vegetale

Întregul pământ, toată creația, chiar și învelișul material cel mai exterior al tuturor elementelor sale, nu este decât un conglomerat de spirite supuse judecății și fixate în trup pentru un timp determinat.

De fiecare dată când sufletul cere pentru trup o hrană materială și acest ai-o furnizează, sufletul primește în corpul său o legiune de spirite disponibile, care pot fi, în plus rele și impure, dar de care el are nevoie pentru creșterea corpului său.

Aceste spirite se adună din ce în ce mai multe și, în final, ajung să alcătuiască un fel de suflet inteligent. Când s-a atins stadiu, acest nou suflet creat încearcă să-i sustragă sufletului autentic dreptul său de proprietate și începe prin a-l domina, impunând corpului ceea ce dorește bun pentru el însuși.

Dacă tânărul corp al acestor suflete mereu înfometate și meeu nesătute –cum este adeseori cazul - a atins un grad înalt de dominație asupra ființei, la copil vor apărea anumite manifestări ale bolilor infantile.

Elementul străin trebuie expulzat printr-o boală serioasă, pentru ca respectivul copil să nu devină un posedat, sau pentru a nu pune la o încercare extrem de dificilă un suflet prea fragil; astfel, legea permite prezenței străine să subziste în corp un anumit timp, până în momentul în care, prin învățături spirituale interioare sau exterioare, ființa atinge o anumită viziune interioară care îi va conferi facultatea de a alunga de bună voie 'paraziții' prin post și tot felul de privațiuni; dar dacă, dimpotrivă, 'paraziții' sunt mult prea tenaci, atunci copilului respectiv i se va lua corpul, pentru ca sufletul să învețe ce înseamnă viața eternă într-o altă lume.

Moartea precoce a unui copil, uneori atât de dureroasă pentru părinți, are această cauză. De aceea părinții care cunosc asemenea aspecte trebuie să vegheze în mod special ca hrana copiilor lor să fie în conformitate cu nevoile acestora, adică să fie cât mai pură.

Un înger păzitor al lumii vegetale. Despre purificarea tuturor arborilor fructiferi, cerealelor și plantelor comestibile

Pe întreg pământ un singur înger are în grijă toate ierburile, toți arbuștii, toți copacii și toate speciile vegetale, veghind ca toate plantele să se înmulțească și să dea roade. Același înger supraveghează deopotrivă și toate animalele din apă, din aer și de pe pământ.

În fiecare an, Eu realizez prin intermediul îngerilor Mei purificarea arborilor fructiferi. Astfel, nici un măr, nici o pară, nici un singur fruct a cărei floare a fost fecundată nu se poate coace dacă este locuită de un spirit impur. Aceste fructe sunt înlăturate de către arbore înainte de a se coace. Aceasta purificare este valabilă pentru toți arborii fructiferi, toate cerealele și toate plantele comestibile.

Despre vicleniile Satanei, concesiile făcute răului pentru a pune la încercare pe Satana și pe cei credincioși. Despre păcat și vindecarea sufletelor bolnave

Vicleniile Satanei nu au influență decât asupra simțurilor omului, dar niciodată asupra voinței de neclintit a unui suflet neprihănit

Fiți atenți ca Satana să nu vă seducă din nou cu toate șireteniile sale și să nu vă facă să cădeți din nou în cele din urmă în tot felul de certuri și dispute, aducându-vă într-o stare mai rea decât cea din care tocmai v-am eliberat!

Pentru că spiritul rău nu are niciodată odihnă; zi și noapte, el dă târcoale ca un leu înfometat și atacă, din cauza foamei, tot ce întănește în cale!

Dacă ar fi vizibil, unii s-ar bate curajoși cu el, dar majoritatea pierd bătălia, pentru că ei nu văd că el poate lua forma și frumusețea unui înger de lumină, sau dimpotrivă, învăluindu-se cu cea mai vătămătoare manta, a dragonului care scuipă foc! Cine ar îndrăzni să-l atace sub această formă, fiindcă el iese de mii de ori învingător, fie cu frumusețea, fie cu urâtenia lui înspăimântătoare! Dar fiindcă el nu poate și nu îndrăznește să se arate nimănui și deși fiecare îl poate recunoaște cu ușurință atunci când îi spune să-și împietrească inima și să se deschidă către desfâu, adulter, egoism, orgoliu, gelozie, avariție,

crizime, indiferență față de tot ceea ce este adevărat și divin, insensibilitate în fața mizeriei și a suferinței celorlalți, lăcomie după plăcerile acestui pământ, este posibil ca omul să se opună ferm ata curilor Satanei, care nu poate acționa decât asupra simțurilor, dar niciodată asupra voinței sufletului!

Cel care are voința fermă de a face tot ceea ce poate și care îmi încredințează Mie, în spirit slăbiciunii lui, dobândește cu ușurință victoria asupra Satanei, dar bineînțeles, numai dacă Mă cheamă în ajutor prin credința sa vie.

Eu vă spun: " Tatăl din ceruri v-a înzestrat cu tot ceea ce aveți nevoie; nu depinde decât de voi să vă slujiți de toate acestea pentru binele vieții voastre eterne.

Totul va depinde de faptele voastre și de cuvintele voastre iar faptele și cuvintele voastre vor fi judecătorii voștri."

Satana se lasă bătut de mii și mii de ori dar, în ciuda acestor mii de lovituri, el rămâne în continuare cel mai mare dușman al lui Dumnezeu, al binelui și al adevărului care provin din spiritul lui Dumnezeu.

Despre concesiile făcute răului pentru a pune la încercare pe Satana și pe cei credincioși!

Cei care vor renege Numele Meu pentru a nu-și pierde bunurile pământești ar face mai bine să se elibereze de atașamentul lor față de această lume decât să-Mi renege Numele și să-și apere bunurile, că-ci aceasta le va aduce moartea veșnică. Căci, într-o bună zi, fiecare om va trebui să părăsească totul!

Cât de greu îi va fi celui bogat să părăsească ceea ce are și cât de ușor îi va va fi să părăsească această lume celui care nu se va lăsa ispitit de aceste otrăvuri, ci dimpotrivă, va suferi chiar persecuții în Numele Meu! Cine disprețuiește lumea nu va suferi atunci când, având viziunea Împărăției Cerurilor, va părăsi această lume penistențială și infectă a tenebrelor!

Priviți cum aurul trecut prin foc ajunge la ultimele carate. La fel stau lucrurile și în cazul vostru, dacă doriți să fiți cu adevărat discipolii și urmașii Mei! Căci Împărăția Mea, pentru care muncim cu toții, nu aparține lumii acesteia; ea este viața veșnică și nepieritoare de după această viață scurtă de încercări pământești și materiale.

De aceea, Eu nu am venit să vă aduc pacea în această lume, ci sabia. Voi trebuie să dobândiți libertatea vieții veșnice prin luptă cu lumea și cu tot ce vă oferă ea.

Căci Împărăția Mea trebuie luată cu năvală, iar cei nu o iau cu năvală nu o vor dobândi!

Sigur, este ușor într-un loc liniștit și plin de plăcerile unei vieți pământești să fii discipolul Meu, să le înveți virtutea pe oi și să le binecuvântezi cu apă sfințită! Într-adevăr, nu trebuie să faci vreun efort prea mare pentru aceasta. Dar altfel stau lucrurile atunci când trebuie să împlânzești lei, tigri și pantere, făcând din ele animale domestice! Pentru aceasta îți trebuie mai multă inteligență, curaj, forță și perseverență decât pentru a împlânzi oi!

În acest fel trebuie să înțelegeți cele petrecute la Sihar, pe care este bine să le luați așa cum sunt. Trebuie să duceți o luptă adevărată și Eu vă voi ajuta. Dar dacă vă înfuriați din cauza orbirii și a răutății și chemați focul cerului asupra acestor nelegiuiri, nu vi se poate petrece decât rău.

În acest caz Îngerii Mei nu pot să vă fie de nici un folos, căci acest ajutor ar fi împotriva voinții Mele eterne!

Binele și răul nu pot fi , în același timp, stăpâni ai inimii

Nu vă lăsați păcăliți de tentațiile oarbe și viclene ale acestei lumi. Fiți mereu detașați. Apreciați lumea la justa ei valoare. Nu schimbați aurul sau perlele pe care le-ați primit din ceruri pentru nebuniile lumii și atunci va domni mereu pacea între voi, iar cerul se va deschide în fața voastră! dar dacă din prostie vă veți lăsa prinși de drumurile lumii, atunci cerul se va închide din ce în ce mai mult în fața voastră; și oricât veți chema cerul în ajutor atunci când veți avea nevoie, acest anu vă va răspunde! pentru că nu este posibil ca acela care este atașat de plăcerile lumii să fie în același timp binecuvântat de cer.

Fiecare om este creat astfel încât binele și răul, minciuna și adevărul să nu poată exista în același timp în inima sa. este posibil să existe doar una sau alta dar niciodată amândouă în același timp!

Da, el trebuie să le recunoască pe amândouă în minte, dar în inimă el nu poate alege pe una dintre ele.

Vindecarea sufletelor bolnave. Condamnarea la moarte și răzbunarea morților

Bolile spirituale ale copilului se vindecă prin corecturi serioase, folosind dacă este cazul chiar și nuiava! Dar bolile spirituale ale adultului se vindecă prin sfaturi înțelepte, pline de iubire, prin învățături solide, îndemnuri făcute din iubire și observații asupra consecințelor nefaste ce pot rezulta din slăbiciunile continue ale sufletului. Dar dacă acestea nu sunt de ajuns, când sufletul este încăpățânat, surd și orb, atunci este momentul pentru o educație severă, dată bineînțeles cu iubire, dar cu mai multă fermitate. Dar dacă acționăm cu mânie sau în spiritul infernal al răzbunării, totul devine o trudă zădarnică. În loc să învățăm sufletul că este o ființă umană, facem din el un demon care nu-și va putea potoli nicio dată setea de răzbunare.

Cea mai rea este condamnarea la moarte; la ce servește de fapt să omorâm pe cineva dacă nu putem ajunge la sufletul sau la spiritul său, acolo unde se află în fond adevărata putere de a acționa.

Este necesar în această lume să manifestăm iubirea și prietenia adevărată și să întoarcem dușmanilor noștri binele pentru rău, să-i binecuvântăm pe toți cei care ne blestemă, fiindcă nu se știe când îi va chema Domnul de pe acest pământ, și odată mort, un dușman devine de o sută de ori mai periculos decât era în timpul vieții.

Influența spiritelor rele asupra copiilor

Adevăr vă spun: cine vrea să dea arborelui o anumită direcție, trebuie să înceapă să-i imprime curbura încă de când este tânăr. Când a ajuns arbore bătrân, oricât am încerca să-l modificăm, doar cu mijloace excepționale vom mai putea reuși să-i dăm o altă direcție decât cea pe care o urmează în mod natural. De aceea Eu, care sunt Stăpânul, sunt mai sever față de copii și chiar față de cei foarte mici, decât față de un adult, căci spiritele rele sunt mai active în preajma copiilor; ele ajută sufletul să-și construiască propriul trup, pentru ca acesta să le ofere o locuință comodă și oricând disponibilă.

Ce face atunci Domnul, căruia nimic nu-i este necunoscut?

Iată: El trimite pe îngerul său și face să se sfârșească opera insidoasă și perfidă a spiritelor rele, pe care le alungă blestemându-le. Acsete spirite rele ies atunci din corp, provocând simptomele maladiilor infantile.

Păcatul poartă deja în el pedeapsa

Un păcat nu există decât atâta timp cât păcătosul persistă în acel păcat. Imediat ce omul renunță la păcatul său și urmează ordinea stabilită de Dumnezeu, omul este eliberat de păcat și de pedeapsă.

Culmea greșelii ar fi să pedepsești un om care a devenit mai bun, sub pretextul că a păcătuit înainte.

Datoria noastră este să-i punem frățeste în gardă pe oamenii care au păcătuit dar care după aceea au devenit mai buni și să-i ajutăm să-și întărească credința lor în Dumnezeu și să reziste mai bine la marile pericole ale păcatului, pentru a nu cădea din nou în sclavia acestuia; pentru că odată ieșit din păcat este de zece ori mai grav să cazi din nou în el; și a pedepsi un păcătos care se căiește, înseamnă a-l provoca să cadă din nou.

Pedeapsa pe care fiecare e păcat o poartă în sine este deja un remediu împotriva acelei boli a sufletului care se numește păcat.

Nu faceți niciodată rău pentru rău dacă vreți să deveniți buni! Dacă îi judecați și îi condamnați pe cei care vă fac rău, veți sfârși prin a deveni cu toții la fel de răi și nu va mai exista în voi nici iubire, nici bine!

De aceea, nu judecați și nu condamnați pe nimeni, dacă nu doriți să fiți la rândul vostru judecați și condamnați.

Calea iubirii și drumul libertății. Comportamentul față de dușmani

Calea iubirii și drumul libertății

Infernul are legile sale strict definite și aplicarea lor este riguroasă, în timp ce Împărăția Mea, care este în cer, nu are nevoie nici de lege, nici de pedeapsă!

Eu nu am venit pentru a vă trimite în infern, conform unei legi intransigente, ci pentru a vă pregăti pentru ceruri cu iubire, blândețe și adevăr. Dacă, prin învățătura Mea, care vine din ceruri, Eu vă eliberez de lege și vă arăt noua cale a inimii ce duce la adevărata viață eternă și liberă, de ce vreți să rămâneți atașați de legea care condamnă și blestemă, în loc să vă gândiți că este cu mult mai bine să mori de mii de ori în trup, iubirea păstrându-ți libertatea, decât să rătăcești chiar și numai o singură zi în moartea legii.

Dacă oamenii, din iubire pentru frații și surorile lor și din iubire pentru Mine, nu și-ar mai aduna grămezi de bunuri trecătoare ale acestui pământ și ar trăi la fel ca Mine, foarte curând nu ar mai exista nici hoți, nici spărgători, nici asasini.

Cei care cred că legile implacabile și condamnările grele vor face să dispară de pe pământ răufăcătorii se înșeală într-un total. Infernul nu a dus niciodată lipsă de diavoli; la ce folosește să omori unul dacă infernul trimite zece în loc, mai răi decât primul? Când omul rău se găsește față în față cu un om rău, el se înfierbântă și devine un adevărat demon, dar dacă nu găsește în fața lui decât iubire, blândețe și răbdare, răutatea sa se îndepărtează și el poate deveni mai bun.

Modul de comportament față de dușmani. Cum să păstrezi ordinea și pacea prin iubire

Mai degrabă binecuvântează-vă dușmanii decât să puneți mâna pe ei; dacă îi condamnați și îi închideți vă adunați singuri cărbuni aprinși deasupra capului.

Cu iubire, blândețe și răbdare veți avea totul la dispoziție, dar dacă judecați și condamnați oamenii orbi – care sunt de fapt frații voștri – în loc să întemeiați binecuvântarea Evangheliei, nu veți semăna decât ura și înstrăinarea pe pământ!

Trebuie să fiți discipolii mei în faptă și cuvânt la fel ca și învățătura voastră, dacă doriți să slujiți la mărirea Împărăției Mele pe acest pământ. Dacă nu, întorceți-vă acasă! Îmi voi face discipoli din aceste pietre!

La ce-i folosesc unei națiuni pacea și ordinea obținute prin violență? Asta nu durează decât un timp, dar când diavolii se simt prea reprimăți, ei sar și distrug cu sarcasmele lor oribile legile și legislatorii, pentru că cei care trebuie încă să fie ținuți și conduși cu forța sunt diavolii! Dar cel care se lasă condus de iubire, blândețe și răbdare, semănă cu un înger al lui Dumnezeu; el este demn de a fi un copil al Celui Preaînalt.

Cu iubire, veți avea totul, în timp ce cu forța nu faceți decât să-l treziți pe acest diavol din somnul său și la ce bunsă-l trezești pe acest pământ?

Este infinit mai bine ca printre oameni să crească iubirea și blândețea care-i țin pe oameni treji și ca diavolii să doarmă un somn necesar, necauzând astfel nici un rău pământului, pe care l-ar putea distruge, cu tot ce se găsește pe el, dacă s-ar trezi.

Adevărul este spada iubirii. Secretul iubirii și al adevărului

Dar dacă doriți să fiți războinici victorioși pentru Împărăția Mea, făceți-vă o sabie din adevărul curat, dar vegheați ca ea să acționeze dintr-o iubire pură și dezinteresată. Luptați apoi cu mult curaj cu această sabie și nu vă temeți de loc de aceea care, în cel mai rău caz, nu vor putea decât să vă ucidă trupul! Ei nu vă pot face mai mult decât atât.

Dar dacă totuși vă este frică, atunci mai bine să vă fie frică de Acela care este adevăratul Domn al vieții și al morții și care poate să primească sau să respingă sufletele oamenilor!

Nu există decât un singur lucru adevărat în om și acest lucru unic este iubirea, adevăratul foc al lui Dumnezeu care sălășluiește în inimă. Numai în această iubire se află adevărul, pentru că în om, iubirea stă la baza oricărui adevăr întru Dumnezeu și prin Dumnezeu.

Dacă vrei să te cunoști pe tine însuși sau vrei să vezi lucrurile în conformitate cu adevărul absolut, trebuie să privești și să cunoști totul în conformitate cu unicul fundament veritabil al ființei tale; tot restul este iluzie.

Nu poți găsi adevărul decât căutând adevărul. Tot ceea ce te îndeamnă și te împinge spre iubire poate fi o cheie a adevărului. Urmează deci acest impuls și acest avertisment, mergi către iubire cu toată inima și vei găsi astfel adevărul care te va elibera de orice iluzie.

Să nu-ți judeci, ci să-ți iubești aproapele. Acolo unde nu există iubire, nu există nici adevăr. Mânia este o judecată, deci o lipsă a iubirii și a adevărului.

Această viață terestră este foarte scurtă, fiind urmată apoi de eternitatea infinită; dacă adevărul nu a devenit viu în tine, vei rămâne întins în mormânt ca și cum ai fi căzut.

Răspлата din lumea de dincolo pentru cei prea atașați de această lume

Cel pentru care binele personal și gloria în această lume contează mai mult decât adevărul divin, se îndepărtează de la lumina divină și se reîntoarce în întunericul lumii. Cu lăcomie el încearcă să pună stăpânire pe tot ce ar putea să-i ofere o plăcere sigură și, când și-a atins scopul, grație unor eforturi penibile, el aruncă peste bord tot adevărul, realizând că acesta i-ar putea incomoda plăcerile; astfel ajunge omul să se opună tiranic chiar și celei mai mici scântei de adevăr.

Dar dacă ajunge în mijerie și boală, el aleargă imediat la medic, dorind un ajutor adevărat. De ce acceptă el adevărul doar în această situație și nu și în celelalte?

Îți poți imagina oare că un Dumnezeu veșnic drept, care este El Însuși lumina și adevărul intangibile și eterne, admite să se facă negoț cu adevărul?

Într-adevăr, nici unul dintre cei care procedează astfel nu îi va scăpa, fie că ei cred sau nu aceasta! De dincolo de mormânt, în lumea de dincolo, fiecare va fi răsplătit după faptele și realizările sale.

A da valorează mai mult decât a lua. Operele iubirii sunt eterne

A da valorează mai mult decât a lua, dar nu trebuie să dai decât celor sărmani și celor care au cu adevărat nevoie.

Adevărul îți spun, ceea ce face iubirea pe pământ, se face și în ceruri și rămâne în eternitate. Dar ceea ce face inteligența terestră, dispare în pământ și nu rămâne nimic în ceruri. La ce-i folosesc omului comorile pământului, dacă sufletul său trebuie să sufere din această cauză?

Lasă lui Dumnezeu adevărata grijă a administrării banilor și dăruiește-i celui către care Domnul te conduce; averea ta nu va suferi astfel nici cea mai mică pierdere.

Cum să trăim și să ne comportăm în viață

Dumnezeu este singurul care știe cum trebuie alcătuit sufletul omului pentru ca el să poată deveni Casa Domnului. După purificarea omului, purificatorul părăsește Templul, pentru a putea să se reverse din exterior în interiorul omului, pentru că Dumnezeu nu pretinde că ar vrea să dispună de om după bunul Lui plac, amestecându-se în problemele lui, rămânând înlăuntru și amplificându-i virtuțile. Omul trebuie să se trezească și să devină deschis față de libertatea deplină, singura în măsură să îi permită să devină desăvârșit.

Cine seamănă cu zgârcenie culege cu zgârcenie, cine seamănă cu generozitate recoltează cu generozitate.

"Rămâneți în iubire și nu vă adânciți în cunoașterea acestei lumi, ci în cunoașterea lumii Mele care vine din ceruri."

Adevărul este lucrul cel mai înalt și mai sfânt pe acest pământ. Cel care este credincios principiului adevărului și dreptății îmbracă cea mai înaltă și mai nobilă demnitate care se află pe acest pământ.

Nu este bine să te temi de Cel pe care ar trebui să-L iubești mai mult decât orice pe lume.

Cine are dreptate, trebuie să se apere orice-ar fi, prin cuvânt și prin fapte.

Cu cât un om autentic se apropie mai mult de desăvârșire, cu atât are mai multă forță și putere în cunoașterea sa și în voința sa de acțiune.

În caz de legitimă apărare sau în caz că Dumnezeu ți-o cere, o luptă întreprinsă împotriva unui dușman este justificată.

Acolo unde oamenii se simt bine, nu este loc pentru un profet decât dacă acesta este bătrân. Acești nebuni nu iau în considerare decât cuvintele bătrânilor și consideră înțelepciunea unui tânăr drept o exaltare a imaginației sale.

Ar fi mai bine pentru un profet să meargă în străinătate; acolo are mai multe șanse să poată influența oamenii care nu îl cunosc.

Nu vă preocupați de viitor

Este suficient să faci ceea ce ți se cere, nu trebuie să te preocupe consecințele. Singur Tatăl cunoaște ce se va petrece și ce trebuia să se petreacă, în conformitate cu întreaga profunzime a înțelepciunii și iubirii divine, precum și Cel căruia Tatăl vrea să-i reveleze când, de ce și cum este permis ca un lucru sau altul să se petreacă.

Dumnezeu, adevăratul proprietar

Acceptă să consideri mereu bunurile tale materiale ca pe un împrumut de la Dumnezeu pentru scurt timp.

Credința în Dumnezeu este cea mai mare comoară

Adevăr îți spun, credința adevărată și deplină în Dumnezeu valorează mai mult decât toate comorile din lume, care pot fi câtva timp de folos trupului, dar niciodată sufletului tău. Dacă îți pervertești sufletul și îl pierzi astfel, ce vei da înapoi pentru a-l salva?

Despre comerț și afaceri

Acolo unde se instalează comerțul și afacerile nu mai este deloc loc pentru credință și iubire și acolo unde dispar credința și iubirea nu mai este nimic de făcut.

Viața terestră conduce la moartea spiritului

Viața pe acest pământ nu oferă nici viață nici libertate ci doar moartea. A muri față de acest pământ înseamnă a te naște în spirit către viața eternă și către adevărata libertate.

Compasiunea față de cei săraci

Adevăr, adevăr vă spun, cel care îl abandonează pe fratele său la nevoie, Îl abandonează simultan pe Dumnezeu din Ceruri, care îl va abandona la rândul Lui, înainte ca el să-și dea seama!

Dar cel care nu-l părăsește pe sărmanul său frate, chiar dacă Dumnezeu îl pune la încercare, va fi binecuvântat înainte ca el să ajungă să se îndoiască, primind o bogăție eternă.

Despre influențele omului

Oamenii gândesc singuri, au intenții laudabile; dar când vine momentul să acționeze, ei râvnesc la lume, la bogățiile sale și la tot ce poate satisface nevoile înșelătoare ale cărnii (trupului); ei acționează atunci rău din egoism.

De acum înainte, cunoașterea binelui și a adevărului va fi adusă oamenilor din exterior, din ceruri.

Un semn al timpului nostru

Din punct de vedere spiritual, toți oamenii se află în întuneric și ei sunt complet orbi. Mai mult oamenii ar trebui să devină văzători nu numai pentru zi, ci și pentru noapte, căci numai atunci, din prima lor noapte și dimineață, se va face pentru ei prima zi adevărată.

Este mai bine să taci, decât să minți, chiar dacă o faci cu cele mai bune intenții

Când vorbesc de întoarcerea acasă, Eu Mă gândesc și Mă refer la omul interior, care este adevăratul loc de întâlnire spirituală a vieții, puterii și a întregii înțelepciuni. Ei bine, să mergem acolo, avem nevoie de pace interioară.

"Iartă totul, la fel cum iert și Eu și atunci vei avea inima liberă".

Omul nu trebuie să separe ceea ce Dumnezeu a unit

Ceea ce Dumnezeu a unit, nici un om nu trebuie să separe, o căsătorie adevărată este indisolubilă. În schimb, o căsătorie falsă, făcută după criteriile lumesti, nu reprezintă o unire în fața lui Dumnezeu și poate să se desfacă, la fel ca toate relațiile trupești care există între oameni (fără binecuvântarea lui

Dumnezeu) și care nu sunt decât cele mai mari destrăbălări, care mijlocesc venirea pe lume a fiilor lui Satana.

Sunteți de acum înainte bărbat și femeie, o singură ființă în fața lui Dumnezeu! Amin!

Despre adevăratul post

Cel care postește la momentul potrivit face mai bine decât cel care trăiește permanent în viciu și dezmăț. Dar sunt posturi și posturi! Adevăratul post constă în a te păzi de toate păcatele și în a renunța din toate puterile la aceste bunuri lumești, în a-ți lua crucea pe umeri și a Mă urma fără să te temi să bei și să mănânci, dar evitând bineînțeles excesele care conduc la dezmăț; orice alt post are o mică valoare sau nu are nic una.

Despre interpretarea viselor și despre puterea sufletului de a le înțelege

Dacă sufletul trăiește în bunătate și adevăr, atunci el vede în vis chiar adevărul datorită căruia el poate să facă bine în viață. Dar dacă sufletul trăiește în greșală și implicit în rău, el va vedea în vis neadevărul și atunci va face rău.

Sufletul nu înțelege (încă) ceea ce vede în această lume (de vis) mai mult decât înțelegeți și simțiți voi din ceea ce vedeți în această lume exterioară, în care trăiți în timpul zilei (în starea de veghe)!

Când spiritul se va naște din nou în voi, veți simți pe deplin și veți înțelege totul.

Cum pot fi recunoscuți păcătoșii

Cel care se destrăbălează și se prostituează are sufletul foarte bolnav; acest gen de păcat împietrește inima omului, îl face să-și piardă sensibilitatea și compasiunea față de ceilalți, iar în cele din urmă, el nu se mai iubește decât pe sine, ca pe un obiect, pentru a-și satisface poftele, nu din dragoste pentru acel obiect, ci chiar de dragul desfrâului. o asemenea inimă respinge Cuvântul lui Dumnezeu, care ar putea-o păzi de poftele rele, iar omul devine în cele din urmă dușmanul celor ce păstrează în inima lor și pun în practică Cuvântul lui Dumnezeu.

Consecințele desfrâului

Nefericiți sunt bieții nebuni orbi, cărora le este frică de oameni, dar nu se tem de Dumnezeu, care cunoaște inimile și pătrunde chiar și cele mai adânci taine. Sentimentul monden al rușinii nu este altceva decât vanitate pură.

Adevăr vă spun, oamenii lascivi, impudici, desfrânați și prostituatele nu vor mai intra în Împărăția Cerurilor; va trebui ca ei să se lepede complet de viciile lor, căci omul comite toate celelalte păcate în afara trupului său, putând să se dezlege cu ușurință de ele, pentru că ceea ce este exterior nu îl strică atât de mult pe om. Dar desfrâul se face în trupul omului și în cele din urmă strică deopotrivă sufletul și spiritul; este deci unul dintre cele mai mari păcate.

Lăsați-i pe morți să-și îngroape morții

"Urmează-Mă și lasă-i pe morți să-și îngroape morții". Este mai important să te preocupi de viață decât de moarte, căci toți cei care au falsă concepție de a se ocupa de morți și care fac mare caz de ceremoniile de înmormântare, o fac – mai mult sau mai puțin – datorită faptului că ei onorează moartea.

Adevărata moarte a omului este egoismul, care se manifestă prin acest spirit al orgoliului mereu în căutare de onoruri; astfel, chiar înmormântarea pompoasă a unui mort nu este altceva decât ultimul semn de orgoliu al unui om mort de mult timp, din punct de vedere spiritual.

David despre Dumnezeu

Poruncile Domnului sunt drepte și bucură inima; poruncile Domnului sunt pure și luminează privirea; iubirea de Domnul este limpede și curată, ea trăiește veșnic, iar legile Domnului, mai prețioase decât aurul cel mai fin, mai dulci decât un fagure de miere, sunt drepte și adevărate. "Mă supun bucuros voinței Tale, Doamne, și legea Ta este înscrisă în inima mea; vreau să propovăduiesc dreptatea Ta în marile adunări. Tu o cunoști, Tu o vezi, Doamne, vreau ca gura mea să nu înceteze niciodată să vorbească despre aceste lucruri; nu doresc să închid dreptatea Ta în inima mea; vreau să vorbesc despre adevărul Tău și despre ajutorul Tău; în fața marilor adunări nu ascund bunătățile Tale și credința Ta."

Explicația Genezei.

- 1) La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.
- (2) Pământul era pustiu și gol; peste fața adâncului de ape era întuneric și Duhul lui Dumnezeu se mișca pe deasupra apelor.
- (3) Dumnezeu a zis: Să fie lumină! Și a fost lumină.
- (4) Dumnezeu a văzut că lumina era bună și a despărțit lumina de întuneric.
- (5) Dumnezeu a numit lumina zi, iar întunericul l.a numit noapte. Astfel, a fost seară și apoi o dimineață: aceasta a fost ziua întâi.

Cerul reprezintă natura spirituală, iar pământul natura materială în omul care este pustiu și gol, așa cum sunteți voi. Apele reprezintă cunoașterea voastră greșită despre toate lucrurile deasupra cărora se află spiritul (Duhul) lui Dumnezeu dar El nu este în ele.

Dar pentru că spiritul lui Dumnezeu a văzut dintotdeauna că în adâncurile lumii voastre materiale este o noapte înspăimântătoare, El a spus: "Să fie lumină!"

Atunci, El a făcut să fie ziua în natura voastră și Dumnezeu a văzut ce binevenită era această lumină în întunericul vostru. Dar voi nu ați vrut această lumină și nu ați văzut-o și de aceea s-a produs o scindare în voi, pentru a vedea că ziua și noaptea s-au separat și ați recunoscut, cu ajutorul zilei care s-a făcut în voi noaptea inimii voastre.

La om, natura sa primordială este seara sau noaptea. Dar pentru că lumina pe care Dumnezeu a dat-o omului este pentru el o auroră, din acest crepuscul și din acest auroră s-a născut în om prima sa zi de viață!

(6) Dumnezeu a zis: "Să fie o întindere între ape și ea să despartă apele de ape."

(7) Și Dumnezeu a făcut întinderea și ea a despărțit apele care sunt dedesubtul întinderii de apele care sunt deasupra întinderii. Și așa a fost.

(8) Dumnezeu a numit întinderea cer. Astfel, a fost o seară și apoi o dimineață; aceasta a fost ziua a doua.

(9) Dumnezeu a zis: "Să se strângă la un loc apele care sunt dedesubtul cerului și să se arate uscatul" și așa a fost.

(10) Dumnezeu a numit uscatul pământ iar grămada de ape a numit-o mări. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.

Dar se poate întâmpla ca lumina lui Dumnezeu să fie destul de ușor confundată în inima omului cu lumina serii și, astfel, să se piardă și să nu se mai știe în final care este lumina lui Dumnezeu în om și care este lumina lumii materiale.

Atunci, Dumnezeu a creat o întindere între cele două ape (apele semnifică aici cele două tipuri de cunoaștere) și a separat astfel cele două ape.

Separarea celor două ape s-a făcut prin bolta cerească (întinderea cerului); cu alte cuvinte, aceasta reprezintă cerul din inima omului, care este plin de credință adevărată și vie și nu se lasă nicio dată pradă speculațiilor goale și fără valoare ale intelectului.

După ce acest cer s-a stabilit în om și credința lui devine din ce în ce mai puternică, apare din ce în ce mai evidentă inutilitatea intelectului uman. Intelectul uman este pus atunci sub stăpânirea credinței și astfel apare în om dintr-o seară și dintr-o dimineață din ce în ce mai limpede, o altă zi mai luminoasă.

În această a doua zi, omul vede acum singurul perfectul adevăr pe care trebuie să-l manifeste. Dar în El nu există încă o ordine deplină. Omul confundă încă lumea materială cu lumea spirituală; el spiritualizează prea mult natura (lumea materială) și privește dintr-un punct de vedere material realitățile spirituale, devenind astfel incapabil de a acționa corect.

El nu înțelege suficient de limpede dacă cunoașterea sa spirituală provine din înțelegerea lumii materiale sau dacă această înțelegere s-a dezvoltat într-un mod necunoscut, pornind de la un germene spiritual ascuns în om încă de la început.

Dumnezeu îl ajută în continuare pe om să meargă mai departe, dacă acesta și-a mobilizat suficient de mult atât propriile forțe cât și pe cele care i-au fost date pentru această a doua zi de formare spirituală a sa. Iar acest ajutor semnifică faptul că lumina a crescut în om, precum soarele primăvara, nu numai că lumina s-a intensificat, ci și pentru că sub efectul acestei lumini intense, lumina care acționează în inima omului face să încolțească sămânța sădită aici.

Această căldură se numește iubire; ea este în același timp și terenul spiritual în care această sămânță poate încolți.

Pe de o parte se află ființa umană materială și, pe de altă parte, cunoașterea, adică "marea" omului iar iubirea provine din cunoaștere, așa cum un pământ fertil, scaldat de adevărata lumină, dă din belșug cele mai nobile roade.

(11) Apoi Dumnezeu a zis: "Să dea pământul verdeață cu sămânță, pomi roditori, care să facă rod după soiul lor și care să aibă în ei sămânța lor pe pământ". Și așa a fost.

(12) Pământul a dat verdeață, iarba cu sămânță după soiul ei și pomi care fac rod și care își au sămânța în ei după soiul lor. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.

(13) Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a treia.

"Atunci când cunoașterea pe care o capătă omul susține în totalitate iubirea și devine din ce în ce mai profundă fiind încălzită de flacăra iubirii care o hrănește, omul devine capabil și capătă puterea de a face totul.

În această stare, Dumnezeu se apropie de om – într-un spirit – și îi vorbește, sub forma iubirii eterne, iubire care sălășluiește în inima omului: "Să dea pământul verdeață cu sămânță, pomi roditori, care să facă rod după soiul lor și care să aibă în ei sămânța lor pe pământ".

Această poruncă a lui Dumnezeu primită în inimă, îi dă omului voința fermă, forța și curajul să pornescă la lucru.

Și astfel, cunoașterea sa adevărată se ridică precum norii deasupra mării liniștite și coboară precum ploaia peste pământul uscat, udându-l și făcându-l fertil; pământul începe atunci să dea verdeață, iarba cu sămânță după soiul ei și pomi care fac rod și care își au sămânța în ei după soiul lor și imediat, iubirea

dorește și aduce în inima omului ceea ce înțelegerea autentică – iluminată de înțelepciunea divină – recunoaște drept bun, adevărat și desăvârșit.

Sădită în împărăția vie a inimii adevărata cunoaștere acționează la fel ca sămânța sădită în pământ, care încolțește și dă roade.

Atunci când sămânța încolțește, în pământ se trezesc forțele vieții care dormeau. Acestea se adună atunci în jurul sămânței și o ajută să se dezvolte, până când devine o plantă plină de roade. Pe scurt, adevărata cunoaștere devine activă în inimă (ieșind din starea ei potențială) și din această manifestare în inimă provin toate acțiunile. Așa trebuie înțeles ceea ce spune Moise, în profunzimea sa înțelepciune, în primul capitol, versetele 11 și 12 din Geneză.

Seara inițială a omului, trezită de lumina cerului la adevărata cunoaștere, devine astfel activă; de aici provin apoi toate acțiunile. Și iată cea de-a treia zi a transformării inimii și a omului într-o ființă umană, adică în omul spiritual pentru care Moise și profeții au fost trimiși de Dumnezeu în această lume și pentru care am venit și Eu."

(14) Dumnezeu a zis: "Să fie niște luminători pe întinderea cerului, ca să despartă ziua de noapte; ei să fie niște semne care să arate evremurile, zilele și anii;

(15) și să slujească de luminători pe întinderea cerului, ca să lumineze pământul." Și așa a fost.

(16) Dumnezeu a făcut cei doi mari luminători, și anume: luminătorul cel mare să stăpânească ziua și luminătorul cel mai mic ca să stăpânească noaptea; a făcut și stelele.

(17) Dumnezeu i-a așezat pe întinderea cerului, ca să lumineze pământul,

(18) să stăpânească ziua și noaptea și să despartă lumina de întuneric. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.

(19) Astfel a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a patra.

Bolta cerească la care se referă Moise este voința fermă aflată în conformitate cu ordinea divină, care provine din adevărata cunoaștere și din iubire, acesta fiind pământul binecuvântat al vieții! Această voință nu poate proveni decât din asimilarea deplină a adevăratei iubiri de Dumnezeu, în inima omului și această iubire nu poate apărea decât din lumina cerească pe care Dumnezeu o revărsă în om atunci când separă întunericul prin seară și prin dimineață. Rezultă că în om, cerul este acesată lumină autentică, această veritabilă viziune interioară și această înțelegere, care atunci când se manifestă, alcătuiesc credința vie și voința fermă, care reprezintă, în ordinea divină, bolta cerească a omului. Iar pe acesată boltă cerească se află Dumnezeu, dacă ea se integrează perfect în ordinea divină prescrisă de voința lui Dumnezeu, sau noua lumină a cerului cel mai înalt care este iubirea cea mai pură a Tatălui în inima lui Dumnezeu. Astfel, luminătorii luminează voința și o ridică la înălțimea îngerilor din cerurile cele mai elevate. Omul creat devine atunci Fiul necreat de Dumnezeu, prin propria sa voință liberă de a se integra în ordinea divină.

Atât timp cât omul este o creatură, el este limitat de timp și de aceea este muritor, căci trupul fiecărui om nu este decât un vas care îl ajută pe acesta să evolueze spiritual cu ajutorul constant al lui Dumnezeu, astfel încât, în final, să atingă desăvârșirea.

Atunci când vasul exterior (trupul) a atins un grad suficient de evoluție, pentru care Dumnezeu l-a prevăzut cu toate calitățile și proprietățile necesare, Dumnezeu trezește atunci Spiritul Său etern necreat în inima omului. Acest spirit în funcție de puterea sa, este exact ceea ce Moise a vrut să indice prin acești doi mari luminători care sunt plasați pe bolta cerească, așa cum au înțeles toți patriarhii și profeții.

Această lumină eternă necreată și veșnic vie pe bolta cerească a omului aduce adevărata zi în om; ea îl învață să-i transforme vasul său vechi și ființa sa divină eternă necreată și face din om pe deplin un adevărat copil al lui Dumnezeu.

Fiecare om creat are un suflet viu care are capacitatea necesară de a discerne binele și adevărul de rău și minciună, de a-și însuși binele și adevărul și de a izgoni răul și minciuna. Dar acest suflet nu este necreat; dimpotrivă, el este o natură creată și nu poate să ajungă nici odată prin el însuși la Dumnezeu.

Dar atunci când voința, angrenată cu toată umilința și toată modestia inimii, acceptă binele și adevărul după legile care îi sunt date, această voință liberă implantată de Dumnezeu devine o adevărată boltă cerească, pentru că ea s-a dezvoltat după dimensiunea divină care a fost pusă în sufletul omului; ea devine astfel aptă să asimileze în sine divinul pur necreat.

Ceea ce este pur, divin, sau spiritul necreat al lui Dumnezeu, care este așezat veșnic pe această boltă cerească, este maerle luminător, iar sufletul omului, care se transformă de asemenea sub efectul acestui mare luminător, devine el însuși un luminător de o intensitate aproape egală, care este deci cel de-al doilea luminător - mai mic - care de acum înainte se va plasa pe bolta cerească și, prin influența lumii sale necreate, se va alătura calităților și virtuților lumii necreate, fără a afecta în vreun fel natura sa creată, ceea ce îi conferă mari avantaje pentru purificarea sa spirituală. Căci sufletul uman nu ar putea niciodată să-L vadă pe Dumnezeu ca ființă pur spirituală și invers, spiritul pur necreat al lui Dumnezeu nu ar putea să vadă o natură creată, deoarece el nu are în El nici o natură creată; dar, prin această relație perfectă descrisă mai sus, dintre spiritul pur și suflet, sufletul poate să-L vadă pe Dumnezeu în ființa sa pură și primordială, prin noul spirit care a venit în el și spiritul poate percepe prin suflet starea lumii materiale.

Stelele despre care vorbește Moise reprezintă nenumăratele cunoștințe necesare despre toate lucrurile care provin în mod evident dintr-o cunoaștere unică fundamentală și sunt așezate, prin urmare, pe bolta cerească, la fel ca și cei doi luminători principali.

Domnul zis: Facerea (creația) regnului animal și a omului nu reprezintă altceva decât descrierea a tot ceea ce conține omul în ființa sa.

Marea și toate apele sale s-au umplut de viață și omul a recunoscut și a văzut, în lumina sa necreată, pură și divină, plenitudinea infinită a nenumăratelor idei creatoare. În acest fel, el a perceput originea sa purăși divină. Crearea primului om reprezintă crearea omului desăvârșit.

Dacă te vei apropia de înțelepciunea unui înger, vei putea atunci, plecând de la ceea ce este pur spiritual și procedând retrospectiv, să deduci cauzele materiale naturale ale întregii Creații, pe care Moise le-a descris de asemenea în Geneză. Vei descoperi astfel că apariția naturii s-a realizat pe perioade foarte întinse de timp și aproape în aceeași ordine ca cea descrisă de Geneză, că momentul apariției primului cuplu este foarte apropiat de același moment pe care îl relatează Geneza și că ispitirea și procreerea, redate în imagini corespondente, urmează foarte îndeaproape ordinea din Geneză.

Știința pe acest pământ nu le este de nici un folos oamenilor. Cu toată știința lui, omul nu devine deloc mai bun în inima lui și dacă nu devine mai bun, el devine adeseori chiar mai rău, căci nu rareori savantul devine mândru și orgolios.

Caută Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui în inima ta și nu te mai ocupa deloc de altceva! Căci tot restul, cum ar fi de exemplu, înțelepciunea îngerilor, îți poate fi dat într-o singură noapte!

Sfirsit

Iubirea – prima lege divină

A vorbi despre „legislația divină” și despre voința lui Dumnezeu poate însemna pentru unii un mare act de curaj. Și, de ce nu, trebuie să recunoaștem că așa și este. Și totuși, deseori viața ne descrie în mod direct pentru o minte clară și o inimă curată coerența unor legi divine universalizate. Vom urmări în această secțiune să realizăm un demers temerar în a descoperi misterul profund al unor legi divine a căror înțelegere ar putea să facă dintr-un om obișnuit supus capriciilor destinului, un supraom.

Legile nescrise ale universului nu vin de nicăieri din afara noastră, deși am putea cu ușurință crede aceasta. Ele vin din adevărul că toți suntem EGALI ÎN POTENȚIAL, TOȚI AVEM ACELEAȘI INFINITE POSIBILITĂȚI. Suntem liberi și putem să facem tot ceea ce voim, în măsura în care ne punem în acord cu voința divină.

Aceste legi divine acționează, indiferent dacă suntem, sau nu, de acord cu ele, indiferent dacă suntem, sau nu, conștienți de ele, indiferent dacă folosim cuvinte pentru a le discuta, sau dacă le percepem sau nu în mod intuitiv realitatea.

Iubirea – prima lege divină

Toți marii înțelepți au fost de acord cu faptul că iubirea este prima lege divină pe care omul trebuie să o respecte pentru a fi în armonie cu el însuși, cu ceilalți și cu întreg universul. Deci, este important să reținem că IUBIREA este întotdeauna prima lege divină.

IUBIREA, așa cum o înțeleg înțelepții, este ACȚIUNEA de a fi un focar de fericire și sublimă împlinire, în același spațiu cu alte ființe, ceea ce înseamnă că iubirea este reală, la fel de reală ca și noi înșine. Iubirea, atunci, nu mai este o idee abstractă sau un concept intelectual steril, ci este trăită ca ceva divin, inefabil, pe care îl manifestăm, în ultimă instanță, cu întreaga noastră ființă dilatată în nemărginire.

Pretutindeni în Univers există conștiință și ființe capabile să ia, la modul conștient, propriile lor decizii. Iubirea universală cosmică nu pierde niciodată controlul: legile ei sunt la fel de logice, exacte și implacabile ca și legile fizicii. Ea este un mare mister și de aceea nu putem spune, în acest moment al evoluției noastre, că avem totală cunoștință despre aceste legi. Și totuși, la un anumit nivel de evoluție spirituală, oricine ajunge să știe că, în orice situație, avem cu toții exact ceea ce merităm. De aceea, cu cât dăruim mai multă iubire, cu atât vom primi mai multă iubire, și de cele mai multe ori generozitatea Divinului face să primim de mii de ori mai mult decât noi oferim.

Aceasta este legea, așa cum afirma și Iisus: „Iubește mult și mult vei fi iubit.”

Poate că mulți dintre noi nu sunt mulțumiți de nivelul la care existăm în Univers, dar, în realitate, noi suntem AICI în urma liberei noastre decizii de a ne expanda în iubire sau de a ne retrage suspiciosi de la ea. Creierul și corpul pe care îl ai în prezent, familia, societatea, momentul istoric în care ai fost născut, toate acestea, și multe altele, au fost determinate, prin acțiunile tale anterioare, de tine însuși, de gradul tău de expansiune, de cât de mult ți-ai dorit sau îți dorești să iubești. Nimeni nu ți-a făcut nimic pe nedrept, nimeni nu te-a pedepsit din întâmplare, nimeni nu te-a forțat. Totul depinde numai de tine. În experiența fiecărei secunde pe care o trăiești, există o absolută justiție. Nimic nu e ascuns, nimic nu e pierdut, nimic nu e uitat, nimeni nu e niciodată abandonat.

Iubirea este ceva euforic, pe care îl faci, în primul rând, pentru tine însuși, fără ca prin aceasta să fii egoist și rezultatele se trăiesc lăuntric, direct proporțional, în propriile tale experiențe. Orice informație de acest gen există în permanență în spațiu și nu are nevoie de cărți, pentru a fi cunoscută sau pentru a acționa. Ea este totdeauna, în stare potențială, chiar și în tine.

Misterul iubirii este dincolo de rațiune: tu știi că toți suntem egali în potențial, că, într-adevăr, nimeni nu are nevoie de ajutor din partea nimănui, nimeni nu are nevoie să i se spună sau să i se dea ceva, deoarece, la nivel potențial, fiecare dintre noi are întotdeauna tot ceea ce îi este necesar, și, cu toate acestea, faci cel mai dezinteresat și cel mai plin de compasiune act din câte există, oferind, prin iubire, fraților și surorilor tale, tot ceea ce e mai bun și mai frumos în tine. În acest fel, retransmiți și altora, la momentul oportun, ceea ce ai primit și tu atunci când a fost necesar.

Universul, așa cum îl percepem noi de la nivelul la care suntem, poate fi considerat iluzoriu, sau, mai bine zis, parțial adevărat, și, tocmai de aceea avem cu atât mai mult un motiv în plus pentru a ne bucura de el în mod detașat și de a-l iubi dezinteresat, în loc să ne lăsăm înspăimântați și înrobiți prostește de propria noastră imaginație, care, atunci când nu este pe deplin controlată, ne ascunde mai mereu aspectele esențiale ale manifestării universale. Tot ceea ce se petrece pe Pământ își găsește instantaneu reflexia pe oricare dintre nivelele vibratorii, de la cel mai elevat și până la cel mai de jos. Astfel, orice acțiune a noastră produce modificări, mai mult sau mai puțin profunde, la absolut toate nivelele manifestării macrocosmice. Suntem, deci, în totalitate liberi să facem să predominie în ființa noastră oricare dintre aceste nivele. Pentru aceasta nu trebuie să schimbăm nimic altceva, decât să ne focalizăm intens atenția și să ne amplificăm iubirea.

Indiferent ce ai face, iubește-te că faci aceasta. Orice ai gândi, iubește-te pentru că gândești aceasta. Iubirea este singura dimensiune care trebuie amplificată și rafinată. Iar dacă nu ești sigur sau nu știi ce înseamnă să iubești cu adevărat, iubește-te din tot sufletul pentru că nu știi încă ce e iubirea. Nu există nimic mai important în acest Univers decât iubirea nesfârșită, pe care ființele conștiente o manifestă detașat, una față de alta, în deplină libertate, fără posesivitate sau gelozie.

Nu vei fi capabil să depășești, ireversibil, actualul tău nivel vibratoriu dominant, până ce nu vei învăța să te iubești cu adevărat pe tine însuși sau, cu alte cuvinte, să te accepți în totalitate AȘA CUM EȘTI ACUM.

Indiferent care este nivelul tău spiritual, indiferent unde te afli în Univers, alegerea ta este mai mereu aceeași: să-ți expansionezi conștiința sau să te contracti. Și, totdeauna, trebuie să începi exact de acolo de unde ești. Dacă ești conștient, nu mai este nimic rău în a fi acolo unde ești – aceasta fiind doar una din nenumăratele experiențe, care îți sunt puse la dispoziție pentru a te perfecționa, în funcție de aspirațiile tale sau nivelul tău lăuntric. Ceea ce tu ești, pot fi și eu; ceea ce eu sunt, poți fi și tu. Ceea ce eu sunt astăzi, tu vei putea fi, fără îndoială, în viitorul apropiat.

Tot ceea ce facem se oglindește fidel în noi înșine și, chiar și atunci când încetăm a mai acționa, oglindirea respectivei acțiuni se întipărește pentru totdeauna în noi, determinând un răspuns oarecum asemănător, mai devreme sau mai târziu; prin urmare, cel mai adesea nu trebuie să ne împotrivim, ci să transcendem, deoarece împotrivirea înseamnă non-acceptare, ducând la contracție, pe când transcenderea înseamnă acceptare plentară, înglobare, conducând la expansiune. Împotrivindu-te, te implici și adesea suferi, pe când, transcenzând, te detașezi și găsești fericirea.

Despe Rugaciune

Omul este ceea ce gândește, deci gândiți-vă la Suprem". (Vedanta)

"Când vă rugați nu faceți ca ipocriții cărora le place să se roage pentru a fi văzuți de oameni. Ci tu, când te rogi, intră în odăița ta, încuie ușa și roagă-te Tatălui tău, care este ascuns și Tatăl tău care vede în ascuns îți va răsplăti."

"Când vă rugați nu spuneți cuvinte de prisos ca păgânii, căci Tatăl vostru știe de ce aveți nevoie." (Matei, 6: 5, 6, 7, 8)

"Dar vine ora și ea a venit deja, în care adevărații adoratori se vor închina Tatălui în spirit și adevăr. Dumnezeu este Spirit și Adevăr și cine se închină Lui trebuie să se închine în spirit și adevăr". (Ioan 4, 23, 24)

Am primit toți, mai mult sau mai puțin, o idee falsă cu privire la felul în care să ne rugăm și a rolului rugăciunii în viața noastră. Autoritățile bisericești au indus opinia că pentru a ne ruga trebuie să luăm o anumită atitudine și să folosim cuvinte speciale. Totuși Iisus a spus clar cum trebuie să ne rugăm, după cum se poate vedea din texte le evangheliilor citate mai sus.

În acest sens există o povestire încântătoare a lui Lev Tolstoi: "Într-o insulă trăiau trei călugări bătrâni. Erau atât de simpli încât singura lor rugăciune era: "Noi suntem trei, voi sunteți trei, aveți milă de noi!". Această rugăciune naivă producea numeroase miracole. Episcopul din regiune, auzind de cei trei călugări și de rugăciunea lor inadmisibilă, se hotărî să se ducă să-i învețe rugăciunile canonice. Ajungând în insulă, episcopul căută să-i facă să înțeleagă că cererea lor adresată Cerului era lipsită de demnitate și-l

învăță rugăciunile care se făceau obișnuit în biserici, apoi părăsi insula, imbarcându-se pe vaporul cu care venise. Puțin timp după plecarea sa, episcopul observă pe dâra făcută de apă în urma vaporului o lumină strălucitoare, iar când această lumină se apropie, nu mică i-a fost mirarea văzându-i pe cei trei călugări alergând pe valurile apei ca să prindă vaporul. "Am uitat minunatele voastre rugăciuni pe care ni le-ați dat – strigară ei când s-au apropiat de vapor – de aceea ne-am grăbit să vă ajungem ca să ni le mai spuneți odată!". Episcopul, cu un sentiment de teamă și de respect, le răspunse: "Frații mei, puteți să vă rugați și de aici înainte așa cum v-ați rugat în trecut!".

Se pare că povestea este bazată pe fapte autentice și că are așadar o bază istorică. Din anumite documente ar reieși că episcopul i-a întâlnit pe cei trei călugări pe parcursul călătoriei sale de la Arhanghelsk la mănăstirea Solovetk de la gura fluviului Dvina.

Considerându-L pe Dumnezeu ca pe o forță exterioară lor, oamenii au recurs la rugăciune, ca mijloc de a intra în legătură cu Dumnezeu.

Rugăciunea este credința în acțiune. Este cea mai puternică formă a gândirii. Ca orice energie, ea poate fi periculoasă, căci dacă nu se observă științific funcționarea și mecanismul ei, se pot obține efecte dezastruoase.

În privința întrebării dacă prin rugăciuni și sacrificii se poate obține de la Dumnezeu favoruri speciale, se poate răspunde prin da sau nu.

Omenirea a trecut deja de faza copilăriei și poate suporta o examinare subiectivă a acestui subiect. Totul are importanță în univers; apariția și dispariția unei flori sau a celei mai mici insecte produce vibrații infinite. "Nici o pasăre nu cade fără știrea Tatălui", spune Evang helia. Omul care, de pildă, cere propria sa vindecare sau a altei persoane iubite ignoră consecințele dorinței sale: de fapt, omul nu poate cunoaște niciodată ceea ce cere.

Dacă vindecarea pe care o cere este înscrisă în manuscrisul divin, va fi obținută, nu pentru că a cerut-o, ci pentru că era necesară vieții; dacă însă moartea este reclamată de viață, moartea va fi aceea care va veni. Înseamnă din această cauză că rugăciunea a fost făcută în zadar, că este inutilă? Nicidecum: nimic nu este zadarnic sau inutil. Ea are însă alt scop decât cel pe care-l credem, iar acest scop constă în evoluția noastră în viitor. Un înțelept spunea că important nu este atingerea scopului ci străbaterea căii care duce la acel scop.

Oricât de interesată ar fi rugăciunea, ea se apropie pentru un moment creatura de Creatorul său și din acest scurt contact, ființa devine mai bună și mai purificată.

Comunicarea dintre Creator și creatură nu este o pură iluzie: ea s-a stabilit odată cu prima noastră respirație și nu a fost niciodată întreruptă. La un moment dat ea a produs rugăciunea.

În general, oamenii nu practică cu adevărat rugăciune. Rugăciunea lor nu este altceva decât un fel de a cerși ajutor pentru satisfacerea efemerului. Oamenii când se roagă, fac în general legătură cu zeii creați de ei, iar nu cu Dumnezeu, cu Marea Forță.

Nivelul până la care se ridică rugăciunea depinde de vibrația care i-a dat naștere: cu cât e mai impersonală, cu atât se înalță mai sus, iar de la nivelul la care ajunge, primește răspunsul.

Adevărata rugăciune nu este cerșetorie, ci dragoste, încredere, dăruire; este legătura dintre Tată și fiu, este conștiința comuniunii totale. De aceea, rugăciunea înseamnă pace interioară, liniște, încredere și așteptarea liniștită a răspunsului. Dumnezeu ne vorbește prin revelații și prin toate creaturile Sale. Dar pentru ca rugăciunea să aibă efect este necesar să i se deschidă inima. Contactul cu Dumnezeu îl putem avea ori de câte ori ne aflăm în fața creaturilor sale: flori, arbori, animale sau oameni.

Rugăciunile pot fi împărțite în 3 clase speciale:

În prima clasă intră unele rugăciuni având ca obiect bunuri terestre, obținerea de avantaje fizice ca: îmbrăcăminte, bani, reușită în afaceri, vindecări, etc.;

În a 2-a categorie intră cererile de creștere spirituală, de forță, de înțelegere, cererile de ajutor intelectual și moral, ca și cererile de lumină interioară;

În a 3-a categorie se încadrează rugăciunile care nu cer nimic; ele constau în a medita asupra perfecțiunii divine și în adorarea Divinității, într-o aspirație arzătoare de comuniune cu Dumnezeu.

Mecanismul Rugăciunii

În invizibil există numeroase categorii de inteligențe aflate în relație cu omul deși acesta nu este conștient, de cele mai multe ori, de aceste prezențe. Unele dintre aceste inteligențe sunt puteri spirituale imense, altele, foarte puțin dezvoltate, dotate cu o conștiință inferioară. Această latură ocultă a naturii este cunoscută în toate religiile.

Lumea întregă este plină de ființe vii, invizibile ochilor fizici. Aceste lumi invizibile pătrund în lumea vizibilă, astfel încât în jurul nostru se află în permanență o multitudine de inteligențe. Unele dintre aceste ființe se lasă influențate de cererile noastre, altele sunt gata să se supună voinței noastre.

Creștinismul recunoaște existența inteligențelor superioare și le dă numele de îngeri. Acești îngeri sunt spirite aflate în serviciul lui Dumnezeu. Alte ființe care ocupă spațiile invizibile sunt cele create de om, căci vibrațiile gândurilor și dorințelor sale determină forme de materie subtilă care se mențin datorită acestor vibrații.

Formele-gânduri se unesc cu elementalii din natură și durează atât timp cât sunt hrănite de autorul lor. Este important de reținut faptul că gândirea este creatoare pe toate planurile, inclusiv în planul fizic. Ea poartă numele de formă-gând atunci când se manifestă în planurile astral sau mental. Gândurile pot pierde sau salva oameni, după cum sunt false sau adevărate, pozitive sau negative. Este sigur că putem crea în corpul nostru fizic o boală, numai gândind-o cu persistență. De aceea este foarte important să ne controlăm în mod continuu gândurile pentru a nu accepta decât gândurile pozitive, de iubire, de altruism, sănătate și bucurie. Conform principiului rezonanței, gândurile de o anumită vibrație atrag gânduri de vibrație similare și energiile corespunzătoare.

Revenind la ființele care populează spațiile invizibile, omul creează astfel o armată de servitori invizibili, care parcurg lumile invizibile, cătând să execute voința sa.

Când o persoană formulează o rugăciune din categoria A, ea poate fi îndeplinită în multiple moduri. Cel care așteaptă de la Dumnezeu bunuri materiale de care are nevoie, îi va cere pâine cea de toate zilele la fel de natural ca și copilul, care se adresează tatălui sau mamei sale. Un exemplu tipic pentru aceste fel de rugăciune este dat de George Muller din Bristol, un cunoscut filantrop care în epoca începuturilor operei sale de caritate, nu avea nici prieteni, nici bani. El se ruga pentru a obține hrana necesară copiilor orfani, a căror existență depindea de el, și obținea întotdeauna suma fixată, corespunzând nevoilor momentului. Rugăciunea lui Muller era o dorință vie și energică, iar aceasta crea o formă-gând care se rezuma la o singură idee: "este nevoie de ajutor – este nevoie de pâine!" și, parcurgând lumea subtilă ea căuta.

Există întotdeauna oameni caritabili care doresc să dăruiască și să ajute persoanele aflate în nevoie și caută, la rândul lor, ocazii să dăruiască. Un asemenea om este pentru forma do rință ceea ce magnetul este pentru pilitura de fier: el o atrage. Forma-dorință trezește în creierul său vibrații identice cu ale sale, el vede un mod de a pune în aplicare intențiile sale caritabile, semnează un cec și îl pune la poștă. Pentru George Muller, Dumnezeu este cel care a pus în inima donatorului ideea de a dăru și de a da ajutorul necesar. Această explicație este exactă, dacă dăm cuvintelor sensul lor profund, pentru că nu există viață, nici energie în universul lui Dumnezeu care să nu porceadă din El, dar agentul intermediar a fost forma-dorință creată prin rugăciune, în virtutea legilor divine.

Un rezultat asemănător se poate obține și printr-un efort metodic de voință, fără rugăciune. Este necesar însă pentru aceasta, să se cunoască bine mecanismul și modul de a-l aplica. Este necesar să se cunoască legea afirmației, lege pe care se bazează de altfel și rugăciunea. Potrivit acestei legi, când se afirmă un lucru, acest lucru se formează în invizibil. Din acest moment el există și atrage către el tot ce este necesar pentru a se manifesta în planul vizibil. Această lege a afirmației este expusă de Iisus când afirmă: "Tot ceea ce cereți când vă rugați, credeți că ați și primit și veți vedea că se împlinește".

Se poate petrece ca astfel de rugăciuni să rămână însă fără răspuns. Explicația acestui fapt constă în aceea că orice om contractează în viață datorii pe care trebuie să le plătească. Gândurile sale negative, dorințele și acțiunile sale negative au format obstacole în calea sa și uneori îl închid între zidurile închisorii construite de el însuși. O datorie constituită printr-o acțiune rea se plătește prin suferință: omul trebuie să suporte consecințele răului pe care l-a comis. De exemplu, a meritat, ca urmare a răului cauzat, să moară de foame? Nici o rugăciune a sa nu va putea să-i modifice soarta. Forma-dorință astfel creată va căuta, dar nu va găsi. Ea va întâlni valul de rău din trecut, care o respinge.

Analizând rugăciunile din categoria B, vom constata că rugăciunile care cer ajutor în caz de dificultăți morale și intelectuale, au un dublu rezultat: ele acționează direct, declanșând ajutorul cerut, ele reacționează direct asupra persoanei care se roagă. Ele atrag atenția îngerilor și discipolilor, care lucrează în afara corpurilor fizice, care caută fără încetare să dea ajutor și asistență celui care cere. Sfaturile, încurajarea, lumina, sunt comunicate atunci conștiinței cerebrale, iar rugăciunea se află împlinită în felul cel mai direct. "Și căzând în genunchi, el se rugă...Iar un înger venit din cer îi apără pentru a-l încuraja" (Luca, XXII, 41, 42). Aceste rugăciuni primesc de asemenea ceea ce numim un răspuns subiectiv: este vorba de reacția rugăciunii asupra celui care o pronunță. Prin faptul că se roagă, inima și mentalul său devin receptive. Aceasta face ca natura inferioară să se liniștească, permițând în același timp forței și luminii superioare să coboare în el în valuri, fără să întâlnească obstacole.

Când rugăciunea cere lumină spirituală sau creștere spirituală, asistența exterioară și interioară este mai puternică. Toate ajutoarele, fie că sunt îngeri sau oameni lucrând în afara corpurilor fizice, favorizează din toate forțele lor progresul spiritual, sesizând toate ocaziile care le sunt oferite de sufletele care aspiră către lumină și adevăr. Pe de altă parte, aceste aspirații pun în joc energiile unei puteri superioare, căci dorința spirituală arzătoare provoacă un răspuns care emană din planul Spiritului.

Rugăciunile cele mai înalte din categoria B duc inevitabil și aproape insesizabil la cele din categoria C. Rugăciunea pierde aici caracterul său de cerere; ea constă fie dintr-o meditație asupra lui Dumnezeu, fie dintr-o adorație. Rugăciunea devine contemplație. Un țăran bătrân stătea singur pe ultima bancă a unei bise rici goale. Întrebat ce așteaptă, a răspuns: "Îl privesc și mă privește..."

Într-o lucrare apocrifă "La cosmogonie d'Urantia", vorbind despre rugăciune, Iisus a spus: "Rugăciunea este în întregime o expresie personală și spontană a comportamentului față de spirit; rugăciunea ar trebui să fie comuniunea fiilor față de Tatăl lor spiritual și expresia fraternității. Când este dictată de spirit, rugăciunea conduce la progresul spiritual cooperativ."

Rugăciunea ideală este o formă de comuniune spirituală care conduce la adorația inteligentă. Adevărata rugăciune este atitudinea sinceră a unui elan către cer pentru a atinge idealurile noastre.

Rugăciunea este respirația sufletului și ar trebui să ne îndemne să perseverăm în tentativele noastre pentru a cunoaște mai bine voința Tatălui.

Oamenii ar trebui să se roage mereu și să nu se descurajeze. "Persistența voastră nu este destinată să câștige favoarea lui Dumnezeu, ci să schimbe comportamentul vostru terestru, precum și să dezvolte aptitudinea sufletului vostru de a primi spiritul. Dar când vă rugați, credința voastră este slabă. O credință adevărată ar deplasa munți de dificultăți materiale, care pot bara calea de expansiune a sufletului, ca și progresul spiritual." (Urantia)

Iisus se opunea în special rugăciunii în public. El îi învăța pe cei 12 apostoli să se roage întotdeauna în secret, de preferință în peisajele liniștite ale naturii sau în camera lor și să închidă ușile când se duc să rostească rugăciunea, adică să pătrundă în profunzimea ființei lor în timp ce se detașează de lume.

Iisus le-a mai dat și aceste recomandări, conform amintitei lucrări apocrife:

"Când repetați o cerere oarecare în mod fervent, când această rugăciune este expresia sinceră a unui copil al lui Dumnezeu și este exprimată cu credință, oricât de puțin ar fi susceptibilă de a primi un răspuns direct și oricât de nesăbuită ar putea fi, ea nu va înceta niciodată să facă să crească aptitudinea sufletului de receptivitate spirituală."

"După cum se poate asimila rugăciunea cu încălcarea bateriilor spirituale ale sufletului, tot așa se poate compara adorația cu sincronizarea sufletului pentru a capta telecomunicațiile universale ale spiritului infinit ale Tatălui Universal.

Rugăciunea este privirea sinceră și plină de aspirație îndreptată de copil spre Tatăl său spiritual."

"Este posibil ca rugăciunile pentru ajutor spiritual și lumină să nu primească un răspuns decât mai târziu când cel ce a făcut rugăciunea a ajuns la stadiul de conștiință necesar. Când vă veți consacra în întregime voinței Tatălui ceresc, toate cererile voastre vor fi împlinite, căci rugăciunile voastre vor fi conforme voinței Lui."

"Evitați pericolul de a deveni egocentrice în rugăciunile voastre. Evitați să vă rugați mult pentru voi înșivă, rugați-vă mai mult pentru progresul spiritual al fraților voștri, al semenilor voștri, dar mai ales pentru cei care vă urăsc și pentru cei care vă persecută."

Iisus învăța că în ordinea importanței, rugăciunea pentru cunoașterea voinței Tatălui ocupă primul loc.

Când apostolul Toma a întrebat cum se poate cunoaște gradul de dezvoltare spirituală, Iisus I-a răspuns: "Voi nu puteți observa spiritul acționând liber în gândirea voastră, dar există o metodă practică pentru a descoperi gradul în care ați abandonat controlul puterilor voastre psihice directivelor spiritului interior venit de la Tatăl; este gradul iubirii voastre pentru semenii voștri; acest spirit al Tatălui participă la Iubirea Tatălui și când vă domină, vă conduce infailibil în direcția adorației divine și a considerației afectuoase pentru aproapele vostru."

Unde ne putem ruga?

Rugăciunea poate fi realizată oriunde, cu condiția să se poată face în seninătate și calm, căci numai în momentul în care încetează activitatea mentalului putem auzi cuvântul lui Dumnezeu.

Nimic nu ne împiedică să ne rugăm în biserici, temple, sinagogi sau moschei; totuși, aceasta nu este indispensabil și ne putem ruga chiar cu mai multă eficacitate într-o cameră a locuinței sau în natură.

Nu există loc sau împrejurare în care o rugăciune să nu fie binevenită. Nimic nu ne împiedică să ne înălțăm gândurile și inima către Dumnezeu. Trebuie ca poarta inimii noastre să fie mereu deschisă pentru a invita oaspetele nostru celest să locuiască în ea. Să trăim atât de aproape de Dumnezeu încât la orice încercare neașteptată gândurile noastre să se îndrepte spre el ca floarea spre soare.

Fragment : ISUS VORBEȘTE DISCIPOLILOR SĂI DESPRE EVENIMENTELE DINAINTEA VENIRII SALE, ÎN TIMP CE TOȚI PRIVEAU UN RĂSĂRIT DE SOARE

"Odată cu Nașterea Mea, a început și judecarea păgânilor de pretutindeni, acum aceasta va continua pe o scară mai mare pe durata a aproape două mii de ani, până când întreaga lumină se va răspândi printre oamenii pământului!

După cum puteți vedea acum, înspre est se adună tot felul de nori la orizont - ca și cum ar vrea să împiedice răsăritul soarelui. Tot astfel și în vremurile ce vor urma mulți nori de toate felurile vor începe să se înalțe înaintea marelui răsărit al Soarelui Adevărului etern și spiritual și vor aduce multă suferință umanității. În final, nu vor putea sta împotriva marelui răsărit al Soarelui Adevărului. Mai devreme ați văzut multe stele strălucitoare pe cer, iar la vest ați văzut stelele ce străluceau în adâncul nopții. Iată, ele au precedat vestitorii dimineții și au acționat în noapte. Iar acum este rândul vostru!

Când vor răsări la orizontul spiritual al dimineții stele și mai strălucitoare care vor vesti dimineața, acela va fi un semn că în curând va veni Marele și Universalul Soare al Adevărului și al Vieții. Lumina sa strălucitoare va fi o judecată necruțătoare a minciunii și înșelătoriei din care s-a născut târfa Babilonului, care, cu toți discipolii și admiratorii ei și cu întreaga sa pompă lumească, vor fi aruncați în abisul rușinii, mâniei și a uitării. Atunci, oamenii iluminați nu vor mai reflecta asupra înșelăciunii și judecării fără sfârșit.

Acum puteți vedea deja cum norii negri și amenințatori au început să acopere orizontul. În acele vremuri veți observa cum oameni care, nu cu mult timp înainte, erau dușmani ai luminii adevărului, sunt acum iluminați tot mai mult, din toate părțile, de razele luminii adevărului și, ca rezultat, vor deveni strălucitori și inamici ai vechii minciuni și o astfel de iluminare, care emană de la Soarele Adevărului, ce se apropie dinspre paradisuri, va fi Marele Meu semn al Fiului Omului pentru toți cei ce urmează calea adevărului pe pământ și începutul sfârșitului Marii Judecăți a târfei noului Babilon (Matei 24:30).

Atunci cei ce iubesc adevărul se vor bucura și mă vor adora că le-am trimis deja înainte de aceasta semnul Ascensiunii Mele în paradisul zilei interioare a spiritului. Inamicii adevărului vor începe să plângă și vor scrâșni din dinți, vor încerca, oriunde va fi posibil, să se ascundă în colțuri întunecate împreună cu toți credincioșii lor, mereu în descreștere. Căci odată ce Soarele Adevărului va fi răsărit, lumina se va ilumina cu strălucirea sa chiar în cele mai îndepărtate ascunzișuri și peșteri, iar inamicii luminii nu vor găsi nicăieri pe pământ refugiu.

Eu însumi voi fi în acel soare, întruchipând adevărul etern. Prin lumina sa voi fi conducătorul umanității și al vieții lor, împreună cu destinele lor temporare și eterne. Astfel, v-am arătat acum cu adevărat și ca să puteți înțelege Marea Judecată a vechii și noii lumi păgâne. Aceasta a fost pentru voi, dar mai târziu vă vor da o altă viziune pentru oamenii cărora le-o veți putea transmite, dar nu fără o înțelegere adevărată. Dar acum, haideți să privim în continuare scena dimineții. Fiți foarte atenți la toate fenomenele care apar înaintea răsăritului de soare, căci doresc ca voi să puteți vedea cu proprii voștri ochi ce întorsătură vor avea lucrurile în zilele din urmă de noii păgânități.

(Mai întâi un nor cețos complet negru și dens va putea fi zărit deasupra orizontului. Când această ceață a atins de aproximativ șapte ori înălțimea muntelui îndepărtat de la orizont, va începe să strălucească, fiindcă îl vor străbate nenumărate fulgere de lumină și pe marginea de sus neagră a mesei de ceață, care strălucește din cauza acestor fulgere, va apare un mare oraș).

Și am spus: "Priviți imaginea noului Babilon! Acesta este declinul vechii și simultan începutul noii păgânități în aproximativ 500 sau 600 de ani chiar așa va arăta în realitate. Dar continuați să priviți formarea!" Din nou, toți și-au concentrat atenția asupra formării, iar scenele continuau să se dezvolte într-o succesiune rapidă. Puteau fi văzute nari mișcări de națiuni și războaie și bătălii crunte. În mijlocul orașului, ceva înalt ca un munte a răsărit și deasupra sa era un tron înalt și mare de culoarea aurului strălucitor.

Pe tron era așezat un conducător cu o triplă coroană pe cap, împodobită în vârf cu o cruce triplă. Nenumărate săgeți țâșneau din gura sa și multe fulgere de mânie și mândrie exacerbată țâșneau din pieptul și din ochii săi și regii se apropiau de el, mulți din ei se închinau adânc în fața lui. Asupra acestora el își apleca blând privirea confirmându-le puterea, dar cei care nu se închinau în fața sa erau aspru pedepsiți și răniți de săgețile și fulgerele lui.

Și Eu am spus: "Aceasta nu arată un anume conducător peste țări și națiuni, ci doar personificarea vizibilă a Antichristului! Tripla cruce reprezintă Învățăturile Mele ce vor fi impuse peste regi și națiuni într-o triplă falsificare: fals în cuvinte, fals în adevăr și fals în practica vie. Acei regi care nu se închinau în fața sa și pe care el îi blestema, sunt aceia care încă sunt statornici, mai mult sau mai puțin, în vechile învățături. Săgețile și fulgerele sale, deși îi atingem, totuși nu le provocau mult rău. Continuați acum și observați evenimentele prefigurate și prin aceasta Eu vă voi arăta doar cele mai importante momente!

Încă o dată toți au observat cu mare atenție scena. Și iată, mulți dintre regi care , înainte se închinau adânc celui de pe tron, acum își adună armatele și pornesc împotriva lui. Priviți o luptă violentă și apoi tronul său se scufundă tot mai mult în oraș. Acum doar câțiva regi se mai închină în fața lui, de dragul speranțelor, dar multe săgeți și fulgere de lumină erau întoarse la el de către cei ce l-au părăsit. Și acum nu prea se mai poate vedea mult din el, toate acestea se vor petrece în 1000-1500-1600 și 1700 de ani.

Priviți, acum încearcă să se ridice dinnou înconjurat de armate negre, și unii regi își întind mâinile să-l ajute. Dar cei ce fac astfel, în curând vor fi complet inconștienți și națiunile lor le vor smulge coroanele de pe cap și le vor oferi altor regi mai puternici!

Și iată acum tronul se scufundă, iar regii cei puternici se grăbesc înspre acesta și îl rup în mai multe bucăți. Astfel, întreaga sa mândrie, grandoare și putere se sfârșește. Deși încă mai aruncă săgeți și fulgere slabe împrejurul lui, acestea nu mai pot răni pe nimeni, deoarece multe din ele se întorc împotriva-i, rănindu-l și distrugându-i sinistrele armate slăbite".

"Ce semnifică norii luminoși? Ei sunt comunități de ființe umane iluminate de adevărul divin. Acum, toți aceștia se apropie, formând împreună o mare comunitate și acesta este noul pământ peste care noul paradis se revarsă plin de lumină și claritate!

Totuși, nu trebuie să aveți impresia că această planetă se va distruge și va fi preschimbată într-o alta nouă.

Ființele umane care prin completa acceptare a Adevărului Divin în inimile lor, care se vor considera între ei adevărați frați și surori vor crea în Numele Meu un nou pământ spiritual. Pe acest nou Pământ Eu însumi voi fi prezent și voi governa printre Aleșii Mei și ei vor fi permanent în rezonanță cu Mine și Eu voi fi permanent în sufletul lor.

Priviți cum șuvoaie tot mai dense de lumină se revarsă din noul pământ către vechiul pământ, aprinzându-l ca și cum pare să ardă!

Puteți vedea mulți morți ieșind din mormintele lor, înaintând către lumină - cum vor fi în curând îmbrăcați în haina Adevărului și apoi ridicându-se în ambianța noului pământ. Puteți remarca, în același timp, cum un mare număr de suflete amenințătoare se străduiesc să îmbrace haina de lumină peste haina lor cea neagră pentru a crea încă o dată o societate păgână anticreștină. Dar Eu însumi voi lăsa mânia mea să cadă asupra lor, adică focul Adevărului Meu. Și îngerii mei vor coborî asupra lor cu săbii de foc, forțându-i să coboare în abis pentru anihilarea lor completă. Aceasta va fi ultima și marea judecată ce va avea loc o mie de ani mai târziu. În vremea aceea va fi Domnia mea de o mie de ani pe pământ, care va fi întreruptă de un război pentru scurt timp, când va fi ultima judecată.

Dar în curând o victorie completă va fi atinsă pentru toate vremurile viitoare.

De atunci înainte în ceruri și pe pământ va fi un singur păstor și o singură turmă. Și pentru toate timpurile Eu voi fi Păstorul, iar turma formată din umanitatea de pe pământ complet unită cu binecuvântării mei din ceruri. Aceștia din urmă vor trăi împreună cu oamenii pe pământ, așa cum era la începuturile omenirii. În orice caz, înainte de aceasta și planeta Pământ va suferi puternice schimbări. Vaste teritorii și imperii, care sunt în prezent acoperite de oceane mari și adânci, se vor ridica la suprafață, oferind cel mai fertil sol. Mulți munți înalți de astăzi vor fi nivelati, vărfurile lor umplând văile adânci, formând terenuri fertile.

Cum în acele vremuri omenirea nu va mai strânge comori pe pământ care pot fi distruse, așa cum mulți oameni din prezent fac, oamenii vor trăi fericiți și împliniți. De asemenea, vor dispărea de pe pământ toate maladiile chinuitoare pentru corpul fizic. Omenirea va atinge o vârstă fericită și măreață și va fi în stare să înfăptuiască mult bine, nimeni nu se va mai teme de moartea corpului fizic, căci vor avea o concepție clară despre Viața Eternă a sufletului.

În acele vremuri, întreaga atenție a oamenilor cu privire la ajutorarea aproapelui va fi orientată către creștea corectă a copiilor și către un ajutor plin de dragoste pentru cei bătrâni și slabi din punct de vedere fizic. Pe acest pământ binecuvântat căsătoria se va realiza așa cum este în ceruri, în armonie, cu Voința Mea. Un mare număr de copii vor fi procreați, dar nu prin desfrâul carnal, ci prin sinceritatea adevărată a dragostei și aceasta va fi până la sfârșitul pământului.

Acum aveți o imagine adevărată asupra ultimei judecăți a tuturor păgânilor de pe întreaga planetă, pe care ați putea să o înțelegeți foarte bine și foarte ușor."

"În acest punct discipolii m-au întrebat: "Stăpâne și maestre! Vom putea fi noi capabili să trăim toate acestea din lumea spiritelor? Și cât de mult timp va continua să existe acest pământ binecuvântat până va veni vremea sfârșitului?"

De aceea vă spun: "Nici o ființă umană nu a văzut sau auzit și nimeni vreodată nu a prevăzut ceea ce le-a pregătit Dumnezeu celor ce Îl iubesc cu adevărat. Aș putea să vă mai arăt multe lucruri, dar nu le-

ați putea încă primi. Totuși, când Spiritul Vieții și Adevărului va veni peste voi și voi vă veți fi născut în spirit, vă va conduce în adâncurile Luminii Mele și vă va exalta. Doar atunci veți înțelege Cuvintele Mari pe care acum vi Le-am spus vouă și prin voi Întregii Omeniri!

Cu privire la cea de-a doua voastră întrebare, aceasta nu este cu adevărat înțeleaptă. Deoarece modul vostru de a număra nu poate cuprinde numărul mare de ani tereștri care vor mai dura până la sfârșitul vremurilor. Și chiar dacă ar fi posibil, aceasta nu înseamnă nimic pentru cei care trăiesc în Spirit.

Dacă păstrați cu grijă Poruncile Mele despre dragostea de aproapele vostru, veți înțelege cu ușurință că o ființă umană veritabilă este afectată cel mai mult de mândria aproapelui său. De aceea, oricine ar trebui să fie plin de tandrețe și umilință și, prin aceasta vă veți acorda între voi cele mai mari onoruri și veți trăi împreună în pace și înțelegere.

Mândria și ambiția produc supărare, chin, dispreț, resentimente, furie și, la final, răzbunare și război cu toate consecințele lor negative. Cei ambițioși și aroganți sunt, de asemenea, plini de egoism și avariție. Și cum ei vor doar să câștige totul pentru a-și spori importanța lor lumească, consecințele triste vor consta în faptul că mii de oameni din jurul lor vor fi nevoiți să trăiască în mare sărăcie și în lipsuri, așa cum a fost și pe vremea lui Noe și va fi chiar mai mult de atât în ultimele zile ale noii păgânătăți.

Stările negative și infernale pe care omenirea le trăiește vor reprezenta judecata pe care și-o pregătesc singuri!

Numărul mare a celor asupriți și săraci se va ridica în final împotriva asupritorilor aroganți și îi vor alunga. Acela va fi al doilea potop prin focul mâniei celor săraci și, în final, prea sever asupriți.

În acea vreme un foc natural va distruge, de asemenea, multe locuri. Pentru că în acele zile, din lăcomia exagerată a umanității, viermi ai răurilor vor pătrunde în adâncul pământului pentru a căuta și găsi tot felul de comori. Și odată ce au găsit uriașele depozite de păduri preistorice îngropate în pământ, care vor fi folosite pentru a produce căldură și a topi metale, și multe alte lucruri, atunci judecata pe care și-au pregătit-o ei însăși va fi la ușa lor. Cei care vor fi trăiți în orașele mari ale pământului vor avea de suferit cel mai mult. De aceea, voi toți va trebui să vă păstrați cu blândețe și umilință și plini de dragoste pentru aproapele vostru și atunci pentru voi nu va fi nici o judecată. Căci asupra aceluia care trăiesc respectând Poruncile Mele nu va veni judecata finală".

Interpretări biblice - Iacob Lorber – fragment

"Nu vă voi lăsa nemângâiați (fără sprijin), voi veni la voi" (Ioan 14:28) "Unde și cum va putea fi recunoscută influența Duhului Sfânt în trupurile acelea? Poate în statele înțelepte ale lumii și legile strategice de război sau chiar în multele legi disciplinare conomice? În nici un caz în acestea! Pentru că nu Eu sunt cel ce stă la baza acestora, ci beneficiile lumești pentru suverani. Toți aceștia se luptă pentru putere; împărați, regi, prinți și toți cei subordonați lor. Trebuie să fie un împărat, un rege sau un prinț care nu va acționa de dragul dominării, ci spre binele națiunilor, iar acestea, prin conducerea lor înțeleaptă, vor fi conduse către Mine.

Altfel, vor fi îndepărtați de la Mine și îndreptați direct către lume; ei nu vor fi întăriți în spirit, ci doar slăbiți, pentru ca în slăbiciunea lor să fie mai ușor de guvernat.

Acestea sunt oare efectele Duhului Sfânt și dacă monarhii îi privesc pe cei care sunt pătrunși de Duhul Sfânt ca pe niște robi care pot fi oricând distruși printr-un singur cuvânt, această imagine i se potrivește? Un monarh este merit să-i ghideze și să-i aline pe cei pe care îi conduce și să le dăruiască legi care își au originea în Mine!

Atunci acela va fi un monarh potrivit, iar Duhul Sfânt va lucra împreună cu el, așa cum a fost odată pe vremea monarhilor merituosi și drepti.

Dar Duhul Sfânt nu este prezent niciodată în invenții și tot felul de mașini care suspendă munca umană în dezvoltarea excesivă universală și pentru a însufleți o mare putere militară! Toate acestea erau frecvente și pe vremea lui Noe, înainte de potop, și erau generate sub influența spiritului ce guverna lumea, reprezentând diavolul în totalitatea sa. Tot astfel a fost și în cazul Sodomei și Gomerei și la fel și în Babilon.

Cine ar mai vrea să-și mențină părerea cum că acestea sunt lucrările Duhului Sfânt? De aceea, aceste acțiuni care au fost contrare Duhului Sfânt, întotdeauna au fost urmate de o judecată puternică. O astfel de judecată este pregătită pentru a demonstra că Duhul Sfânt nu este prezent în acțiunile lumii de astăzi și că lumea în consecință se află în situația unui orfan.

Încă o vreme Voi mai permite să continue această situație, până va atrage cel mai înalt vârf înainte de cădere. Atunci va fi un fulger de lumină, din zori până în amurg, în lumina căruia va deveni evident cât de mulți sunt în lume cei păcătoși. Dacă așa vor sta lucrurile, unde vor fi atunci cei pe care nu voiesc să-și las nemângâiați?

Vă spun: "Sunt câțiva ici și colo, dar au devenit mai rari decât bijuteriile coroanei. Ei trăiesc o viață simplă și, pe cât posibil, retrași din lume.

Eu sunt bucuria lor și, totodată, subiectul discuțiilor lor, căci, gura vorbește din prea plinul inimii. Aceștia, într-adevăr, nu sunt orfani, căci eu însumi sunt printre ei și îi învăț mereu.

Ei îmi aud vocea tot timpul și pe aceasta o recunosc ca fiind Vocea Păstorului Cel Drept și nu ca fiind a unui servitor pe care ei nu l-ar urma sau că ar fi vocea unui fals profet. De asemenea, Cuvântul Meu lor le este dat. De aceea, Eu nu am nevoie de învățători pământenii sau de legiuitori, ci doar de inimi umile care mă iubesc. Unde voi găsi astfel de oameni Eu le voi dăruia cu siguranță tot restul, pe deasupra într-un mod mai bun decât lumea l-ar putea face.

Atunci totul va fi sub influența harului Duhului Sfânt și nu vor mai exista în lume orfani. Cu adevărat, în prezent sunt foarte puțini aceia a căror ureche este deschisă să audă Vocea Mea!"

2

"Și atunci va apare din cer Domnul Fiului Omului" (Matei 24:30) "Nu știți oare care este diferența dintre semne și Fiul Omului? Și nu știți voi ce trebuie înțeles prin cuvântul "ceruri"?"

Cu adevărat nu vă puteți imagina nimic mai prost decât un crucifix care devine vizibil pe cerul înstelat. Întrebați-vă voi înșivă la ce ar folosi lumii, chiar dacă nu una, ci mai multe cruci ar apărea vizibile pe cer? I-ar face aceasta mai buni pe oameni în inimile lor? Cu adevărat vă spun că nu! Nu ar declara atunci învățătorii lumii că aceste cruci sunt fantomatice și înșelătorii și n-ar dovedi ei că toate crucile de pe cer nu sunt decât fenomene atmosferice? Iată, astfel de efecte și altele similare sunt în aparență ca fenomenele cunoscute de lumea civilizată. Într-adevăr, matematicienii se vor strădui și ei să explice astfel de apariții prin viziunea opticii. Și ce-ar răspunde la toate acestea omul de pe stradă? Vă asigur că ar deveni tăcut și cu o mare teamă. Datorită falselor doctrine înrădăcinate în el, va fi sigur că Ziua Judecării Finale este chiar în fața sa. Acesta va fi efectul unor astfel de apariții.

Dacă evenimentele s-ar petrece în acest mod, ați putea înțelege, dacă vă veți orienta atenția înspre acele perioade de timp, unde anumiți profeți falși au prevăzut sfârșitul lumii. Cum în astfel de ocazii unii oameni erau disperăți, alții râdeau și alții s-au dedat la poftă și tot felul de desfrâuri! Dar dacă falsele profeții au scos deja la iveală astfel de apariții negative, ce s-ar petrece dacă o cruce imensă ar apare pe cer?

Înțelesul cuvântului "CER" este întreaga credință religioasă izvorâtă din CUVÂNT, care este biserica în toată autenticitatea ei. Semnul Fiului Omului izvorăște din această nou-trezită biserică a iubirii, cu toate atributele sale divine, cum ar fi: Mila, Răbdarea, Blândețea, Umilința, Supunerea, Ascultarea și Toleranța tuturor poverilor crucii. Iată, acest semn viu al Fiului Omului va apărea pe cerul Vieții Eterne interioare, nu se va distruge și se va însufleți tot mai mult. Cu această ocazie, oamenii ce au mintea constant orientată către cele lumești vor plânge, se vor tângui și se vor lamenta din moment ce toate minciunile lor înșelătoare nu-și vor mai urma cursul lor normal. Cei care vor fi pătrunși de Semnul Meu, nu vor mai avea de a face cu comercianți, intermediari și cămătari, deoarece ei își vor îndrepta privirile doar înspre locul unde vor vedea pe Fiul Omului venind înconjurat de noii cerului cu mare putere și glorie; și anume în Cuvântul cel viu din inima umanității, care este iubirea Mea eternă în toată esența ei și, de aceea, plină de putere și glorie. "Noii cerului" sunt însăși înțelepciunea infinită din Cuvântul cel viu.

Iată, aceasta este pe scurt înțelegerea acestei scripturi. Dincolo de aceasta, acești noi vă vor primi în Împărăția Mea și vor fi locuința voastră veșnică. Și doar acolo, în suprema binecuvântare, veți vedea cu adevărat și veți recunoaște marea Putere și Glorie a Fiului Omului"

Venirea personală a Domnului - Iacob Lorber - fragment

Fragment din mesajele primite prin Iacob Lorber despre învățămintele și faptele lui Iisus din timpul propovăduirii Învățăturii Sale, luate din Evanghelia a lui Ioan, unde Domnul a vorbit discipolilor săi despre acest subiect)

Primit prin Iacob Lorber

"Le-am arătat cu prințul ascuns al acestei lumi va fi în curând judecat și, la scurt timp după aceea, de asemenea, și armata lui. Totodată, le-am arătat sfârșitul lumii și o judecată universală similară cu cea din vremea lui Noah. Uimiți, ei m-au întrebat când și cum se vor petrece acestea. Dar le-am spus: Cum a fost pe vremea lui Noah, așa va fi și atunci: dragostea va scădea și se va răci complet. Credința în perceptul unei vieți pune și recunoașterea lui Dumnezeu, așa cum a fost relevată omenirii din ceruri, se va transforma în întuneric, superstiții negative, minciună și prefăcătorie. Cei care vor conduce vor fi folosiți din nou de ființele umane ca de animale și îi vor ucide cu sânge rece și fără conștiință, dacă nu se vor supune voinței lor fără să protesteze".

"Puterea conducătoare îi va chinui pe cei săraci cu tot felul de presiuni și îi va persecuta și va înlătura fiecare spirit liber prin toate mijloacele posibile.

Prin aceste acțiuni, omenirea va fi supusă unor asemenea chinuri cum nu au mai fost trăite niciodată pe planeta Pământ. Dar atunci, datorită multor aleși care se vor afla printre cei săraci, zilele vor fi scurtate. Pentru că dacă aceasta nu se va petrece, chiar cei aleși ar putea să piară!

Până atunci, totuși, încă o mie de ani și încă aproape o mie de ani vor trece!

Atunci voi trimite printre săraci aceiași îngeri pe care-i vedeți aici, (având mari trompete) printre voi.

Doi îngeri erau prezenți și vizibili în forma umană, ca materializare perfectă ale celor mai înalte spirite, de exemplu Gabriel, Raphael, Zuriel și alții (vezi Ioan 1:51: "Cu adevărat vă zic, veți vedea cerurile deschizându-se și îngerii lui Dumnezeu urcând și coborând deasupra Fiului Omului". Acești îngeri vor trezi oamenii morți din punct de vedere spiritual de pe Pământ din mormântul nopții lor. Și aceste milioane de oameni treziți se vor desfășura ca o coloană de foc de la un capăt la altul al pământului, răsturnând puterile lumii și nimeni nu va fi în stare să le facă față!"

"De atunci înainte, Pământul va deveni încă o dată un Paradis și pentru totdeauna îi voi conduce pe Copiii mei pe cărarea cea dreaptă. Totuși, de atunci înainte, după ce o mie de ani vor trece, Prințul Întunericului va fi eliberat încă o dată de dragul lui, pentru o scurtă perioadă de 7 ani, câteva luni și zile, fie pentru totala sa cădere, fie pentru posibila lui întoarcere de partea binelui.

În primul rând, partea interioară a Pământului se va transforma într-o eternă închisoare, pe când exteriorul Pământului va rămâne un Paradis. În al doilea rând, Pământul totuși va fi preschimbat în Paradis și moartea trupului și a sufletului vor înceta pentru totdeauna. Cum se vor petrece toate acestea și când? Nici celui dintâi înger din cer nu-i este permis să cunoască cu anticipație când se vor petrece acestea, doar Tatăl Ceresc însuși știe!..."

"Va veni o vreme când multe ființe umane vor căuta doar plăcerea pe acest Pământ. Dumnezeu va îngădui în curând o judecată universală asupra întregii umanități. Atunci vom vedea dacă după aceasta vor mai fi încă oameni care, având o riglă de măsurat în mână, vor îndrăzni să spună aproapelui lor: "Iată, am măsurat această parcelă mare de pământ, am instalat pietre de hotar și am declarat-o proprietatea mea incontestabilă". Și dacă cineva ar îndrăzni să conteste sau doar să spună: "Prietene, fiecare are acest drept și este înzestrat cu puterea și mijloacele necesare ca să-și smulgă din mâinile tale acest drept imaginar, pe o astfel de ființă umană o voi condamna la moarte!" - Eu vă spun: o astfel de persoană nu va mai exista, deoarece când voi veni din nou pe acest Pământ voi aduce judecata peste acești "Epicurieni", dar și pentru a înmâna răsplata vieții pentru toți aceia care, din dragostea pentru Dumnezeu și aproapele său, au suferit multe mizerii și necazuri - atunci Pământul nu va putea să măsoare pentru beneficiul personal al cuiva. Oriunde va fi cineva, el va putea să-și satisfacă și să-și îplinească nevoile. Și oamenii se vor ajuta între ei și nimeni nu va spune: "Iată, aceasta este proprietatea mea peste care eu sunt stăpân".

Omenirea va realiza că Eu singur sunt Domnul și că toți oamenii sunt frați și surori. Ar trebui să fie la fel și acum printre oameni. Totuși, în această perioadă intermediară de dezvoltare a umanității, cei care nu au fost încă purificați prin marele foc al vieții le este permis să rămână așa cum sunt, dar pentru mai puțin de 2000 de ani de acum. După aceasta urmează ca spiritul uman să aibă o mare preponderență în viața oamenilor și nu se vor mai folosi noțiunile de valoare "al meu" și "al tău" pe această Planetă. Din punctul de vedere a lui Dumnezeu, întreaga planetă aparține în mod egal tuturor oamenilor, așa cum a fost la începuturi. Înțelepții au împărțit-o în funcție de necesitățile oamenilor și i-a învățat să cultive pământul. Fructele erau atunci parțial distribuite de înțelepți și surplusul stocat în depozite special construite pentru ca nimănui din comunitate să nu-i lipsească..."

"Focul care va precede venirea Mea se va chema: Mizeria Universală, sărăcie și chinuri cum nu au mai fost văzute niciodată înainte pe Pământ. Credința va înceta să existe, iubirea se va stinge și toți sârmanii se vor plânge și vor muri de foame.

În orice caz, cei puternici și regii acestei lumi nu îi vor ajuta pe cei ce au nevoie și care cer ajutorul, fiind aserviți mării lor aroganțe și împietririi inimii. Atunci o națiune de va ridica împotriva alteia și vor purta războaie cu arme de foc. Prin aceasta, conducătorii vor acumula datorii și își vor tortura supușii cu taxe excesive. Rezultatul va fi o viață foarte scumpă, foamete, multe boli grele, epidemii și ciumă printre ființele umane, animale și chiar plante. De asemenea, vor fi furtuni puternice pe Pământ și pe mare, precum și multe cutremure. Marea va inunda țărmul în multe locuri și populația va fi îngrozită și va trăi cu o mare frică în suflet, anticiparea evenimentelor ce vor urma pe Planetă! Toate acestea vor fi permise pentru ca oamenii să renunțe la mândrie, egoism și indolență. Iată, aceasta este prima fază a focului prin care omenirea va fi purificată înaintea Venirii Mele.

În același timp, va fi, de asemenea, și un foc natural care va realiza un imens serviciu: folosind acest foc, navele de pe toate mările vor putea călători cu viteza vântului. Mulțumită inteligenței ascuțite, oamenii vor construi drumuri și vagoane din fier; și în loc să folosească animale să împingă aceste vagoane, vor folosi focul și cu puterea sa vor călători pe Pământ cu viteza săgeții. Ei vor ști, de

asemenea, să controleze puterea fulgerului (electricitatea) și vor face din aceasta cel mai rapid transmițător al dorinței lor de la un capăt la celălalt al Pământului. Și când regii cei lacomi și mândri vor porni război unul împotriva celuilalt, focul va fi factorul decisiv. Deoarece prin forța lui sfere de fier foarte grele vor fi aruncate cu viteza fulgerului împotriva inamicului, a orașelor, fortărețelor, generând distrugerii devastatoare. Cu aceste arme, umanitatea ingenioasă va ajunge la un punct în care nici o națiune nu va fi în stare să înceapă un război împotriva alteia, deoarece dacă două națiuni s-ar ataca una pe alta cu astfel de arme, s-ar distruge fiecare în scurt timp până la ultimul om, aceasta cu siguranță nu va aduce victoria și nici vreun folos nici unei părți. Regii și comandanții vor realiza rapid aceasta și mai degrabă vor trăi în pace și prietenie. Și dacă în caz că se va ridica un agresor plin de aroganță și ambiție, vrând să pornească război împotriva vecinului său, națiunile pașnice se vor uni și îl vor pedepsi. În acest fel, în mod gradat pacea de pe vremuri se va reinstala între națiuni și va deveni permanentă. Vor mai fi încă războaie printre popoarele mai primitive, dar chiar și printre acestea războiul va fi în curând o imposibilitate. Prin comandanții și regii mei drepecți voi uni popoarele lumii și voi revărsa asupra lor Lumina Mea Mare, iar ei se vor transormă în națiuni pașnice și prietenoase. Iată, aceasta este a doua fază a focului prin care omenirea va fi purificată!

A treia fază a focului va consta în faptul că voi trezi, cum am început deja de câteva sute de ani mai devreme, clarvăzători, iluminați, profeți și servitori care vor învăța națiunile de pretutindeni despre adevăr în Numele Meu (N.T. reformatori, precum BOEHME, SWEDENBORG și acum "noua lumină"; împreună cu lumina științei E.D.). De aceea, ei se vor izbăvi de tot felul de iluzii, înșelătorii și minciuni care au fost predicate de către falșii profeți și preoți, chiar în Numele Meu, cu acestea ei pavând drumul căderii lor. Preoții și falșii profeți, în foarte scurt timp, încep, cu această ocazie, faptele lor rele, care, din loc în loc, au început deja în Numele Meu.

Acești falși preoți vor face miracole și semne false, ca și preoții păgâni. Ei vor reduce foarte mulți oameni și, de aceea, vor câștiga multe comori lumești, bogății, respect și putere. Dar prin cel de-al treilea foc și prin lumina strălucitoare ei vor pierde totul și vor fi ruinați.

Regii și prinții ce vor dori să-i ajute își vor pierde toată puterea, bogățiile și tronurile. Deoarece Eu voi trezi proprii Mei regi și comandanți care îi vor înfrânge și astfel noaptea infernului, care era înainte, și ai săi mesageri ai nopții vor dispărea dintre oameni. Prin cea de-a treia fază a focului din ceruri minciuna va fi eradicată în lupta ei cu lumina adevărului, precum noaptea se risipește în fața soarelui care răsare! Este nevoită să se retragă în peșterile ei întunecate și în adâncuri; și odată ce o persoană se află în lumină, ea nu va mai căuta noaptea.

Și acum vă voi arăta, de asemenea, a patra fază a focului prin care Pământul, omenirea și întreaga Mea creație va fi purificată în vremea celei de-a Doua Veniri a Mele.

Acest foc va consta în toate tipurile de cataclisme naturale uriașe, în special în acele locuri pe pământ unde oamenii vor construi orașe prea mari și magnifice.

Vor conduce și se va manifesta o mare mândrie, lipsa iubirii, corupția, falsul în justiție, putere și autoritate, indolența și, în același timp, extrema sărăcie și tot felul de necazuri și mizerie, produse de imoralitatea și continua căutare a plăcerilor a celor mari și puernici. De asemenea, în acele orașe se vor ridica la scară largă multe fabrici, munca va fi realizată de mașini ingenioase, construite din fier, care folosesc forța combinată a focului și a apei. Oamenii vor folosi cărbunii pe care îi vor procura din adâncul pământului, în mari cantități.

Când această activitate va atinge culmea prin puterea focului, atmosfera pământului va fi saturată în unele locuri cu diverși combustibili sub formă de vapori, care se vor aprinde din loc în loc, transformând orașe și regiuni întregi în cenușă și ruină, împreună și cu mulți dintre locuitori. Aceasta va fi, de asemenea, o mare purificare!

În orice caz, ceea ce nu va reuși să îplinească acest foc va fi realizat de tot felul de mari furtuni. Desigur, acestea se vor petrece doar acolo unde este nevoie, deoarece fără a fi necesar nimic nu va fi ars sau distrus.

Prin aceasta, atmosfera Pământului va fi eliberată de vaporii dăunători și spiritele rele ale naturii și aceasta va avea o influență benefică asupra tuturor celorlalte creaturi de pe pământ. Va servi, de asemenea, sănătății fizice a omului și numeroaselor boli corporale vor înceta să existe, iar oamenii vor fi în stare să atingă maturitatea și o vârstă înaintată, sănătoși și puternici. De atunci, oamenii astfel purificați vor rămâne în viață în Lumina Mea, respectând și trăind legile iubirii, toate proprietățile pănțești fiind distribuite oamenilor într-un mod îndestulător și, datorită seriozității, oamenii nu vor mai simți lipsuri.

Conducătorii comunităților și regii care stau în Lumina Mea vor asculta întru totul de Voința Mea și ei vor vedea că nu vor mai există lipsuri niciodată printre oamenii din țările lor. Și Eu însumi voi vizita popoarele de pretutindeni, întărindu-i și mângâindu-i oriunde voi găsi o imensă dragoste și aspirație către Mine. Această profeție, desigur, se referă la un timp din viitorul încă îndepărtat, dar se va împlini. Totul va trece, chiar și Pământul și cerul întreg cu stele, dar Cerințele Mele și promisiunile Mele se vor împlini!

În acele vremuri vor fi multe locuri noi, pământuri și națiuni care în prezent nu au nici un nume. În orice caz, puteți fi siguri că voi veni pe Pământ doar în acele locuri unde, printre oameni, va exista cea mai mare și mai vie credință și cea mai mare și mai adevărată dragoste de Dumnezeu și de oameni.

Și când voi reveni nu Voi veni singur, ci cu toți ai Mei, aceia care au fost cu mine în ceruri mă vor însoți într-un mare număr și vor întări pe frații lor care încă trăiesc în corp fizic pe Pământ. Astfel, va fi o adevărată comuniune între ființele umane și prea bine cuvântatele din acea vreme. Acum știți tot ceea ce aveți nevoie să știți, acționați ca atare și veți dobândi Viața Eternă, fiindcă vă voi trezi în Ziua Judecării!

"Nu pot să vă spun anul, ziua și ora Venirii Mele. pentru că totul pe acest Pământ depinde de libertatea absolută a umanității. De aceea, nici un înger din ceruri nu cunoaște aceasta; numai Tatăl ceresc știe și va revela aceasta doar celor aleși de el.

Mai presus de aceasta, cunoașterea acestui moment nu va ajuta în mod special la salvarea sufletului. Aceasta este doar pentru acei câțiva care sunt cu totul renăscuți în spirit, dar pentru nenumărați alții ar fi un mare rău!

De aceea, e mai bine ca umanitatea să nu știe nimic cu anticipație despre când, cum și unde anumite lucruri vor veni peste ea sau se vor petrece. Vă spun: va veni o vreme când veți întreba (ca urmare a credinței voastre), așa cum faceți și acum, când va veni ziua Fiului Omului? Ei vor dori să Îl vadă, dar încă nu Îl vor vedea conform dorinței lor.

Mulți se vor ridica în acele vremuri și vor spune cu înfățișare înțeleaptă: iată, aceasta este ziua! Dar să nu urmați astfel de profeții!

Ziua Venirii Mele va fi precum un fulger de lumină strălucind de la est la vest printr-un cer înorat, iluminând tot ce se află sub cer. Totuși, înainte de aceasta, Fiul Omului va suferi imens, El va fi respins de această generație, și anume de evrei și farisei, iar mai târziu de cei care se vor chema "noii evrei și farisei", iar vremea lui Noe, așa va și în vremea Revenirii Fiului Omului. Ei s-au bucurat de mâncare și de băutură, și-au luat neveste și le-au lăsat, până în ziua când Noe a intrat în arcă și apoi potopul care a venit a înecat totul. Tot astfel s-a petrecut și pe vremea lui Jot; au mâncat și-au băut și și-au cultivat pământurile. Dar în ziua în care Jot a plecat din Sodoma, a plouat cu foc și pucioasă, omorându-i pe toți.

Iată, așa se va întâmpla și în vremea când Fiul Omului se va revela din nou. Oricine care în acea zi, aflându-se pe acoperișul casei, va fi plin de griji pentru posesiunile sale din casă, să nu se ducă să le ia.

Aceasta trebuie înțeleasă astfel: oricine are o adevărată înțelegere, să rămână la acest nivel și să nu coboare sub acest nivel de înțelegere, fiindu-i teamă că își va pierde avantajele materiale prin aceasta! Pentru că acele lucruri vor fi distruse. Și o altă metaforă: orice este pe câmp (câmpul libertății, cunoașterii), să nu se întoarcă către ce este în spatele lui (către ceea ce este vechi, doctrine false și către dogmele lor), dar să-și amintească de ceea ce s-a petrecut cu nevasta lui Lot și să se străduiască să progreseze către adevăr.

Vă spun, de asemenea: în acea vreme, din doi muncitori care vor face aceeași muncă, unul va fi acceptat, cel drept, și celui nedrept și egoist i se va spune să plece, căci oricine va urmări să-și salveze sufletul de dragul lumii, îl va pierde, dar cel care-și va pierde sufletul de dragul lumii și-l va păstra, de fapt, viu pentru viața Eternă.

Și încă vă mai spun: în aceeași noapte a sufletului, doi vor dormi în același pat și, deci, unul va fi acceptat, iar celălalt respins. Aceasta înseamnă, în aparență, doi vor susține că sunt în aceeași sferă a credinței. Unul va fi activ și va trăi credința vie și, de aceea, va fi acceptat în Împărăția Vieții și Luminii a lui Dumnezeu, iar celălalt aderă doar la cultul extern care nu are valoarea trăirilor interioare pentru suflet și spirit. Din moment ce credința sa este moartă și lipsit de dragostea pentru aproapele său, el nu va fi acceptat în Împărăția lui Dumnezeu. De asemenea, doi vor munci pe câmp; cel care va lucra lipsit de egoism, plin de o vie credință, din dragoste de Dumnezeu și din dragoste pentru aproapele său, va fi acceptat în adevărata Împărăție a lui Dumnezeu, iar cel ce va lucra pe același câmp doar pentru interesul propriu și lipsit de credință interioară, precum fariseii, va fi lăsat în urmă și nu va fi acceptat în Împărăția Vieții și Luminii a lui Dumnezeu. Iată, astfel va fi când Fiul Omului se va întoarce!

Ca urmare, Spiritul Meu vă va pătrunde mult mai adânc decât orice înțelegere iluminatoare rezultată din tot ce v-am spus Eu vreodată. Acum, în orice caz, nu pot să vă explic mai clar aceste afirmații.

Dacă totuși sunteți cu totul convinși să aflați despre "când" și "unde", atunci luați aminte: unde se află un cadavru, acolo vulturii se adună în stoluri! Acum priviți la fariseismul lipsit de credință și plin de indolență și veți vedea cadavrul.

Totuși, Eu și cei ce cred în Mine, evreii sau păgânii sunt vulturii care, în curând, vor mânca complet cadavrul. Astfel, noaptea sufletului scufundat în păcate este cadavrul în jurul căruia lumina vieții începe să se răspândească, distrugând cadavrul, așa cum dimineața anihilează noaptea cu toate iluziile și

Înțeșșările ei. Aceasta se petrece acum sub ochii noștri, ai iudaismului trândav, lipsit de credință și adevăr, care s-a transformat într-un cadavru și care, în aproximativ cincizeci de ani pământești, se va sfârși. Tot astfel va fi în vremurile din urmă cu biserica și cu învățăturile pe care acum le stabilesc și acestea vor deveni un cadavru, mai rău ca iudaismul acum. De aceea, vulturii liberi ai luminii și vieții îl vor ataca din toate părțile și îl vor consuma ca pe un cadavru care poluează lumea, ca focul adevăratei iubiri și cu puterea adevărului și luminii ei.

Și aceasta se va petrece înainte de a trece două mii de ani, numărați din vremea Vieții Mele pe pământ, așa cum v-am mai precizat și cu alte ocazii.

Totuși, în acest timp, când sunt încă încarnat pe planeta Pământ, mergând printre voi și învățându-vă, unii au început deja să meargă în numele Meu, să răspândească învățătura Mea despre propriul beneficiu material și au adăugat semințele lor impure din care vor răsări curând multe buruieni printre grâul slab. Atunci, în vremurile din urmă, surprinzător de mulți profeți falși, așa-numiți învățători, se vor ridica în numele Meu, strigând mulțimii cuvinte mari și cu sabia în mână vor zice: "Priviți, aici este Hristosul!" sau "Iată-l, aici este!". Dacă voi și, mai târziu, urmașii voștri veți auzi aceasta, să nu-i credeți pe acești vestitori! Căci după faptele lor vor fi ușor de recunoscut, precum copacii după fructele lor. Copacul cel bun face fructe bune, dar strugurii nu cresc în tufe cu țepi și nici în ciulini nu cresc smochine.

Totuși, v-am spus deja cum este alcătuită Împărăția lui Dumnezeu și unde și cum se desfășoară ea în interiorul omului. De aceea, cu siguranță veți înțelege că cei care vor striga: iată, aici și acolo! nu pot fi crezuți. Precum spiritul, se află în om întreaga viață și gândirea, simțirea, cunoașterea și voința izvorăsc din el tot astfel Împărăția lui Dumnezeu, adevăratul tărâm al spiritului este doar în om și nicăieri în afara sa. Odată ce o persoană înțelege aceasta, în armonie cu tot adevărul acestei realități, niciodată nu va mai putea fi influențat de vreun fals profet. Dar oricine, în înțelegerea inimii sale, este ca o trestie în vânt, desigur cu greu va reuși să-și găsească pacea vieții, plină de lumina adevărului! De aceea, va trebui să fiți adevărate pietre ale vieții, care nu pot fi mișcate de furtuni sau valurile mării!

Împărăția lui Dumnezeu prin Mine a venit la voi și acum se află în mijlocul vostru, dar aceasta nu este suficient pentru a obține și a păstra viața eternă a sufletului, pentru că, deși Împărăția lui Dumnezeu a venit la voi prin Mine, nu a pătruns încă în adâncul vostru.

Aceasta se va putea petrece doar când, fără a avea nici o admirație pentru această lume, voi veți primi Învățătura Mea și o veți pune complet în practică. Odată, când va fi cazul, nu veți mai spune: Hristos și, împreună cu El, Împărăția lui Dumnezeu a venit la noi și a rămas printre noi. Și veți spune: Eu nu mai trăiesc acum, ci Hristos trăiește în mine! Dacă veți fi în acest caz, atunci veți înțelege complet și cu adevărat că Împărăția lui Dumnezeu nu vine cu pompă în exteriorul omului, ci se dezvăluie doar în interiorul său, conducând sufletul către viața eternă".

"Cu privire la cuvintele Mele despre nivelul credinței umanității din viitorul îndepărtat, când Fiul Domnului va veni pe Pământ încă o dată, vă spun că va găsi chiar mai puțină credință vie decât acum. Deoarece în acele vremuri oamenii, prin calculele și cercetările lor minuțioase, întreprinse sub ramurile noi ale pomului cunoașterii, vor face progrese însemnate prin multe științe și arte. Vor înfăptui miracole folosind forțe naturale ale Pământului! Acesta este Dumnezeu, nu există altul! Astfel, acești oameni nu vor mai avea deloc credință și când Mă voi întoarce pe Pământ, nu voi mai găsi credință nicăieri.

O altă parte însemnată a umanității se va afla într-o neagră superstiție, mult mai densă decât se află astăzi toți păgânii din lume. Aceștia, pentru mult timp, vor avea învățătorii lor protectori și reprezentanții în mai marii și puternicii acestui Pământ.

Dar copiii lumii, dotați cu toate științele și artele, vor înlătura neagra superstiție cu o mare forță, de aceea ei îi vor pune în dificultate pe conducătorii și mai marii acestei lumi. Ca mulțumire pentru știință și toate artele, oamenii, care pentru mult timp au fost ținuți forțat în întuneric, vor începe să realizeze că au fost prinși în sclavie, pentru a servi doar onorurile acestei lumi și opulența celor mari și puternici, care nici ei nu au credință.

Și când Voi veni, nu voi mai găsi credință nici printre acești oameni! Oricum, odată ce orbul a început să vadă lumina din pricina științei, unmare număr de oameni îi vor urma pe cei care îi vor scoate din robia grea a celor mari și puternici. Și dacă aș veni atunci și aș spune: Ascultați voi, națiuni ale lumii! Am venit la voi încă o dată și vă voi arăta din nou calea cea dreaptă ce duce la viața eternă a sufletului!

Ce-ar spune atunci cei care sunt lipsiți de credință? Ei mi-ar răspunde astfel: "Prietene, oricine ai fi, termină cu aceste nimicuri vechi, amenințătoare și, din fericire spulberate de dragul celor care la începutul propovăduirii acestor învățături au vărsat șuvoaie de sânge nevinovat. Noi suntem acum ancorați în știință și în tot felul de arte și, prin acestea, noi trăim în pace și liniște, fiind încrezători doar într-o existență temporară. Preferăm o viață temporară, dar liniștită și pașnică, decât un paradis cu toate binecuvântările sale, care trebuie atins prin nesfârșite suferințe și care este destul de îndoielnic!"

Veți spune: "Doamne, nu lăsa nici un fals profet să se ridice în numele Tău! Dar dacă vei dori Tu însuși să fie astfel, trebuie să-ți placă faptul că nu vei mai găsi nici un pic de credință printre oameni în vremea revenirii Tale pe Pământ!".

Acestora le voi răspunde: "Într-adevăr, este corect faptul că rațiunea umană limitată judecă în concordanță cu propria lume interioară și nu mai poate fi spus nimic împotriva acestui lucru în ceea ce privește această lume, dar Dumnezeu, ca și creator și menținător etern a tuturor ființelor și lucrurilor, altfel gândește și are cu totul alte idei și planuri cu tot ceea ce a creat din El însuși! Și, de asemenea, el știe cel mai bine de ce permite să se petreacă acestea printre oamenii de pe Pământ. Doar în final, toate superstițiile vor fi eradicate de pe fața Pământului, cu armele științei și artei, în timp ce nici un om nu va mai cădea în greșeala de a-și desconsidera liberul arbitru. Rezultatul va fi, eventual, o completă lipsă de credință printre oameni, dar această stare va exista doar pentru o scurtă perioadă de timp. În acea vreme vor binecuvânta străvechiul copac al cunoașterii și copacul vechi din ființa umană își va recăpăta încă o dată puterea sa inițială. Atunci nu va fi decât un singur păstor și o singură turmă! În vremurile ce vor veni, cu greu voi găsi o credință ca cea de azi, dar o credință diferită! Nici nu vă puteți imagina cum va fi acea credință!

Fără îndoială, lucrurile se vor petrece așa cum Eu le-am prezis acum!"

Învățătura pe care acum v-o dăruiesc reprezintă cuvântul lui Dumnezeu și ea va rămâne în veci . De aceea, acei oameni vor primi aceleași învățături pe care voi le-ați primit de la mine.

Cu toate acestea, acelor oameni nu li se va da învățături oculte, ci complet relevate, conform cu sensurile lor divine. Din aceste învățături va fi format Noul Ierusalim, care se va coborî pe Pământ din ceruri. Doar în lumina sa, oamenii vor realiza în ce măsură înaintașii lor au fost înșelați de către falșii profeți, așa cum evreii sunt înșelați astăzi de către farisei. Atunci nu vor mai da vina pe mine și pe învățăturile Mele pentru toată sărăcia de pe Pământ, ci doar pe falșii profeți și învățători, plini de egoism și de tiranie, și vor recunoaște exact ce fel de oameni sunt aceștia. Când, totuși, cea mai strălucitoare lumină a Noului Ierusalim va străluci peste întreg Pământul, atunci mincinoșii și înșelătorii, pentru acțiunile lor, cu cât se vor crede mai mari, cu atât mai jos vor cădea!"

"Încă mai am să vă relev și să vă spun multe lucruri, dar nu le-ați putea primi acum, când voi revărsa peste voi spiritul adevărului, vă va conduce către adevăr și înțelepciune și atunci vă veți găsi cu totul în lumina Noului Ierusalim. Dar, dacă veți reuși să dăruiti mai departe această lumină discipolilor voștri, este o întrebare la care este greu să răspundeți. Nici nu vă puteți imagina ce științe cuprinzătoare și ce îndeletniciri vor dezvolta oamenii în viitor și cât de mult vor contribui acestea la răspândirea superstițiilor în mijlocul umanității. Dar unde în lume s-ar putea vorbi despre o știință pură, bazată pe principiul chibzuinței adevărului. Și ce îndeletniciri (ramuri) derivă dintr-o astfel de știință. Oriunde există printre oameni astfel de știință și artă derivată de aici, mai mult de trei sferturi din acești oameni vor fi înrădăcinați într-o superstiție oarbă.

Oricum, nici un adevăr divin nu poate să se bazeze pe un astfel de fruct putred al pomului cel binecuvântat al cunoașterii. Dacă ați tolera un astfel de lucru, ar veni în manifestare un fruct care ar putea fi aruncat ca și hrană pentru monștri, și nu pentru hrana oamenilor. Luați aminte la aceasta. Cu astfel de fructe vă vor ieși înainte falșii profeți, cu toate doctrinele lor false și cu miracole înșelătoare vor împânzi trei sferturi din Pământ. Se vor face eforturi pentru a combina Pura Mea Învățătură a Adevărului cu științe care sunt amestecate cu superstiție (concluzii greșite) și să combine opiniile lor mai degrabă cu arte inutile, astfel gândindu-se să o facă mult mai acceptabilă pentru umanitate. În acest fel, Învățătura Mea va deveni, desigur, și mai mult contaminată. Iar artele și știința, pline de superstiții, se vor scufunda, de aceea, mai adânc în străvechiul întuneric decât au fost vreodată de la începutul umanității. În final, pentru o perioadă medie de timp, vor aparține falșilor profeți, pentru a le fi mai ușor să-i câștige de partea lor pe oamenii care au fost ținuți în ignoranță.

Dar nu va rămâne astfel. La timpul potrivit voi fi trezit umanitatea către pura știință și artă și se va proclama, de pe acoperișurile caselor, nodul în care servitorii lui Balaan au realizat acele miracole! De aceea, pura știință și pura artă vor deveni premergătorii și pionierii invincibili în numele Meu împotriva vechii superstiții. Odată ce "sălașul Augean" va fi fost curățat de acestea, Întoarcerea Mea pe acest pământ va fi ușoară și foarte roditoare. Căci Purele Mele Învățături ale Vieții se vor armoniza cu pura știință a oamenilor de pretutindeni, dăruind astfel umanității completa lumină a vieții, deoarece niciodată o puritate nu poate murdări o altă puritate.

Pentru ca în timp, umanitatea să poată realiza o completă purificare a științei și preocupărilor ce derivă din aceasta, Învățăturile Mele trebuie predicate mai întâi oamenilor și mulțimea idolilor, împreună cu preoții și templele lor trebuie distruse!

Odată ce acestea s-au petrecut și Evanghelia Mea a fost predicată umanității, chiar de către mulți falși profeți, doar atunci ei vor fi capabili să-și purifice gradat științele și artele. Acestea vor fi atunci precum un fulger strălucitor, iluminând totul pe pământ, de sus până jos. Susul reprezintă spiritualul, iar josul reprezintă natura!

O persoană nu poate cuprinde niciodată cu adevărat adevărul transcendent în adâncimile sufletului său, decât dacă cunoaște pământul pe care el însuși stă și pășește ca un om obișnuit. De aceea, chiar Eu însumi v-am explicat deja multe lucruri din domeniul fenomenelor speciale din această lume a naturii. V-am arătat luna, soarele, toate planetele și întregul, nesfârșitul cer înstelat. De aceea v-am spus că o persoană îl poate iubi total pe Dumnezeu doar atunci când L-a recunoscut tot mai mult în nenumăratele Sale acțiuni. Dar cel mai important lucru este și rămâne neobosita Sa strădanie pentru renașterea completă a spiritului în sufletul Său. Doar prin aceasta este omul înălțat spre adevăr și înțelepciune. Atunci el va avea o lumină clară, perfectă, prin care se va transforma ceea ce era pământesc într-un rai pur spiritual și, cu această lumină, va avea, de asemenea, viață veșnică. Aceasta este, atunci, infinit mai mult decât toate științele fizice! La ce bun ar fi o ființă umană, ce ar fi în stare, cu adevărat, să recunoască și să judece în detaliu toate lucrurile și fenomenele din natură de la cel mai mare până la cel mai mic, dacă ar fi atât de departe de renașterea spirituală, așa cum este pământul de paradis! Ar putea toate aceste științe să-i aducă viața veșnică?

Străvechea știință a armoniei interioare este deschisă doar acelor oameni care nu s-au abătut niciodată de la credința lor și au avut încredere într-un singur Dumnezeu, l-au iubit întotdeauna mai presus de orice, ca pe Tatăl, și și-au iubit aproapele ca pe ei înșiși. Și aceasta, pentru că știința menționată mai sus constituie limbajul interior al sufletului și spiritului său inerent. Cine și-a pierdut acest limbaj nu mai poate să-i înțeleagă manifestarea în lumina acestei lumi moarte, acest limbaj îi apare ca o prostie.

Pentru că starea vie a spiritului și a sufletului este diferită decât cea a corpului fizic. Aceasta se aplică, de asemenea, auzului, văzului, simțului, gândirii, vorbirii spirituale, acestea având o altă constituție decât cele din lumea fizică. De aceea, orice ar face sau ar spune o entitate spirituală, pot fi înțelese de un om încarnat fizic doar prin știința armoniei interioare. Umanitatea a pierdut această știință prin propria vină. Prin aceasta, ei s-au rupt de orice comunicare cu spiritele din toate regiunile și din toate cerurile (paradisurile) și, ca rezultat, nu mai pot să înțeleagă sau să comunice cu lumea spirituală în vreun limbaj. Ei citesc cuvinte scrise în concordanță cu sunetele oarbe învățate a fi pronunțate pentru literele moarte și nu pot nici măcar înțelege sau percepe care este conținutul lor interior, fiindcă literele sunt moarte și nimeni nu le poate da viață, ci doar sensul interior ascuns al literelor, așa precum viața însăși poate da viață la orice.

Dacă înțelegeți aceasta, străduiți-vă, mai presus de toate, pentru renașterea în spirit, pentru ca împărăția lui Dumnezeu să poată deveni vie și complet activă în voi. Atunci veți atinge din nou știința armoniei interioare, dintre materie și spirit. Fără aceasta nici măcar nu puteți înțelege vreodată pe Moise sau oricare altul dintre profeți în adâncul adevărului cel viu, ci vă veți scufunda în necredință, îndoială și păcat, în loc să scăpați de numeroasele pericole ce amenință să vă devoreze.

Acum v-am arătat destul de clar cum și în ce fel mă Voi reîntoarce pe acest pământ, printre oameni.

Cu ocazia celei de-a doua Veniri a Mele nu mă voi naște din nou ca și copil al unei femei, pentru că trupul Meu va rămâne transfigurat așa cum sunt Eu, ca spirit în eternitate. Și, astfel, nu voi mai avea vreodată nevoie de un alt trup precum acela pe care îl am acum pe pământ. Mai întâi voi veni invizibil în "norii cerului", ceea ce înseamnă: mai întâi mă voi apropia de umanitate, prin adevărații clarvăzători, înțelepți și profeți recent treziți. Și în acele vremuri, fecioarele, de asemenea, vor profeți, iar tinerii vor avea vise clarvăzătoare, anunțând venirea Mea. Mulți îi vor asculta și se vor îndrepta, dar lumea îi va numi vizători nebuni și nu îi va crede, așa cum a fost și în cazul profeților cărora le voi dicta vorbindu-le în inimă, tot ceea ce se petrece și este spus acum prin prezența Mea aici. În acele vremuri, ființele umane, aproape toți care vor ști să scrie și să citească, vor fi în stare să înțeleagă și să citească noile cărți. Acest mod de a împărtăși învățătura Mea pură, dată din ceruri, va putea să ajungă la oamenii de pe întreg pământul, mult mai rapid și eficient decât este astăzi, prin mesagerii trimiși în numele Meu, prin viu grai. Când prin această manieră învățătura Mea va fi fost adusă printre oameni cu bunăvoința și cu adevărată credință, atunci cel puțin o treime din umanitate va avea cunoștință de ea. Atunci voi veni personal, din loc în loc, și voi deveni vizibil în forma umană celor care mă iubesc cel mai mult și care mi-au dorit cel mai mult întoarcerea, celor care vor avea o credință complet vie. Și Eu însumi voi crea grupuri, congregații, cărora nici o putere de pe pământ nu va fi în stare să le reziste. Căci Eu voi fi conducătorul lor, eroul etern invincibil și voi judeca toate faptele lumesci moarte și oarbe. Astfel voi curăța pământul de vechea lui mizerie.

Pe vremea noilor profeți și clarvăzători vor fi mari suferințe și acțiuni printre oameni, așa cum nu au mai fost niciodată înainte. Dar, de dragul Aleșilor Mei, aceasta va fi pentru o scurtă durată, pentru ca să nu poată apărea o ruptură în progresul lor spiritual către eliberare. În orice caz, pe acest pământ, unde Eu acum sunt persecutat ca și un criminal de către Evreii din templu și izgonit dintr-un loc în altul, și care, la vremea aceea, vor fi călcați în picioare de cei mai negri păgâni, nu Voi apărea la început în mod personal.

Dar pe tărâmul altor continente, care în prezent sunt locuite de păgâni, voi înființa un nou Regat: un Regat al Păcii, Armoniei, Iubirii și Credinței fără sfârșit. Nu va mai exista nici un fel de frică de moarte a corpului fizic printre oamenii ce vor păși în Lumina Mea și care vor fi în contact permanent cu îngerii cerului.

Întreg Pământul este al Meu și Eu știu unde și în ce loc reîntoarcerea Mea va fi cea mai eficientă pentru întreg Pământul. Dar în acele vremuri, când oamenii vor fi în stare să comunice unii cu alții de la un capăt la altul al pământului cu viteza fulgerului și folosindu-se de puterea focului și a apei, ei vor fi în stare să călătorească peste cele noi mari distanțe ale pământului mai repede decât o furtună de foc și, de asemenea, navele, folosind aceleași forțe, vor traversa oceanele în cel mai scurt timp, se va putea răspândi mai ușor vestea reîntoarcerii Mele personale în scurt timp peste întreg pământul și, de asemenea, și în Asia.

Dar rămâne întrebarea: Vor fi crezute aceste știri de către păgânii surzi și orbi ai acestui continent? Aș putea spune, Eu cred înainte de a fi curățați prin focul Marii Judecăți!

Există un teritoriu întins, în vestul îndepărtat, care este înconjurat de oceane și care nu are nici un contact cu vechile continente pe deasupra apei. De pe acest pământ (America) oamenii vor auzi prima oară lucruri mărețe și aceste lucruri vor apare, de asemenea, în restul Europei. Rezultatul va consta în raze strălucitoare, radiante; luminițele paradisului se vor întâlni, se vor recunoaște și se vor susține una pe alta. Soarele vieții se va manifesta din aceste lumini și acesta este noul și perfectul Ierusalim, iar Eu mă voi întoarce pe pământ în acest Soare. Acest paradis vizibil și acest pământ probabil vor trece, dar Cuvintele Mele pe care vi le-am adresat nu vor trece!"

Zorii dinaintea Venirii Domnului

(Mesaj primit prin Iakob Lorber în 1849)

Oricine are o lumină, nu-l lăsați să o așeze sub o masă acoperită unde ar străluci în van. Dar oricine este înzestrat cu vreo lumină, să-și așeze mica sa lampă pe masă, unde poate să ardă și să ilumineze masa și întreaga cameră. Dacă, în acest mod vor străluci de pe masă mai multe lumini mici, în cameră va fi atâta lumină încât orice oaspete care intră în cameră se va minuna, spunând: "De ce este atâta lumină aici! Cât de plăcut este pentru bunăstarea noastră după ce am mers prin noaptea lungă! Într-adevăr ni se pare ca zorii purpurii!".

"Lumina învigoarează viața și o trezește cu adevărat, chiar dacă este produsă artificial, pe calea rațiuni pure și a unui intelect purificat. De aceea, în aceste vremuri este necesar ca oricine are o lampă mică bună și folositoare să iasă cu ea în față. Să o curețe, să o umple cu ulei, să o aprindă și apoi să o așeze pe masa purei recunoașteri, unde poate dăruia lumină celor din jurul mesei sau celor prezenți în cameră. În zilele noastre, cursul evenimentelor arată clar ceea ce lipsește cel mai mult, și anume lumina. De aceea, ce rost are să vorbim despre iubire sau despre respectarea Legilor Divine, dacă cei care aud predica se află în întuneric total? Nu le-ar spune ei pe față predicatorilor "Ce vorbe goale îndrugați voi, discipoli ai noapții, încercând să mă faceți să cred lucruri pe care nici nu le-ați văzut, nici nu le-ați trăit? (experienced). Dacă pui o lumină pe masă și descrii ceea ce vezi și percepi în detaliu, voi fi în stare să te cred, pentru că lumina lămpii tale va lumina și camera, de asemena.

Deci, înainte de a ne predica nouă, aprinde-ți și însuși o lumină, atunci vom crede ceea ce încerci acum să ne faci să credem în întunericul total al noapții". "De aceea, nu a fost spus doar pentru cei cu bună voință și cei care au nevoie de învățături despre adevărata viață, ci este, de asemenea, adresată și tuturor profesorilor. Odată ce micile lămpi au fost bine alimentate cu ulei, ele vor trebui aprinse fără întârziere și așezate pe masa primitoare a adevăratei recunoașteri și (insight) pentru că s-a apropiat Ziua când ultima Mare Promisiune se va împlini! Este scris cum va fi acea vreme. Și priviți, toate semnele prezente sunt aici. Cine se va înșela și nu le va recunoaște? Dar evenimentele profețite ar fi trebuit să se îplinească negreșit până acum, cine va continua să se îndoiască în continuare de faptul că în curând Marea Zi va fi aici? Marea Zi, care va însemna revenirea Domnului și astfel nesfârșita Venire a Domnului. N-au spus, cei doi îngeri din ceruri, celor care plângeau pierderea Domnului la locul unde El s-a înălțat în Împărăția SA: "De ce rămâneți aici cu atâta tristețe, utându-vă după Acela care a urcat în Împărăția Sa? Mergeți acasă în pace, pentru că acest IISUS, pe care acum l-ați văzut urcând la Cerul tuturor Cerurilor, va coborî încă o dată, tot astfel cum s-a înălțat acum, să judece generațiile pământului. Binecuvântați sunt cei care pe El îi va găsi drepti și vor deveni copiii Lui, iar El, Tatăl și Domnul lor! Dar vai de cei care au rămas nedrepti; cu adevărat, responsabilitatea lor (their responsibility is sure to vecome a millstone mound their neck!".

"Ceea ce acești doi îngeri ai lui Dumnezeu și ceea ce Eu, ca Domn și Dumnezeu Însuși, am profețit referitor la viitoarea Venire a lui Christos, a ajuns acum la maturitate și va avea loc în curând. Au fost puse în mișcare aproape toate pregătirile necesare. Inimile oamenilor reflectă acum aceste vremuri prin manifestările lor oribile. Ei sunt posedați de tiranie, plini de zgârcenie, invidie, lăcomie, păcate trupești, discordie, ceartă, calomnii, tâlhării, război, crime și boli de toate felurile. Discordia, lipsa bunătații și a milei au pus stăpânire pe ei și prin aceasta s-a abătut asupra umanității o nenorocire (o mizerie) cum nu a mai fost niciodată pe pământ. De aceea aceste vremuri de mizerie trebuie să se încheie curând, altfel chiar și cei Aleși până acum ar putea fi osândiți la izolare.

Oricum, înainte ca să mă pot întoarce, ca Domn Creator al Vieții întregi, Pământul va trebui curățat complet de toate buruienile; și aceasta are loc acum pe întreg pământul. Oricine are acum sufletul bolnav, plin de încăpățănare și nu se străduiește să-și vindece sufletul, nu-i va mai rămâne mult timp

Înainte să piară. Cea mai scurtă perioadă de purificare va fi de patru săptămâni, deoarece de acum înainte în ore se vor petrece mai multe lucruri ca într-un secol din trecut. O perioadă mai lungă, de patru luni, a fost stabilită, deoarece vor fi perioade în care zilele vor fi mai semnificative decât un întreg secol trecut. S-a mai stabilit încă o perioadă, mai mare de timp, de patru trimestre anuale, în timpul căreia, într-o săptămână, se vor petrece mai multe lucruri ca într-un întreg secol trecut.

Și o perioadă mai îndelungată a fost fixată, de patru luni și încă puțin pe deasupra, în care vor fi luni în care se vor petrece mai multe decât în șapte secole din trecut! În orice caz, vremurile de azi sunt precum zorii roșiatici care preced acea zi care va veni ca o salvare pentru cei dreți și pentru toți cei cu o inimă blândă și bună, care-și iubesc frații și surorile în Numele Meu. Dar această zi va veni, de asemenea, ca un hoț peste toți aceia care M-au nesocotit, care au o inimă mândră și grea, care se văd pe ei înșiși mai buni, care au mai multă stimă pentru ei ca pentru frații lor. Oricine se consideră pe el însuși în orice mod, oricare ar fi acesta, mai bun decât fratele lui, să fie distrus în aceeași zi, deoarece de acum înainte toate diferențierile exterioare vor înceta să existe. Cei care acum sunt disprețuiți pentru Numele Meu sau sunt tolerați doar din milă ca oameni onești, vor avea parte de mari onoruri. În această zi, asemenea oameni vor merge glorioși și măreți, pe când cei care acum sunt foarte ambițioși, vor deveni tăcuți și insignifianți. Dar Aleșii mei vor străluci mai tare ca soarele la amiază! Zorii stacojii, în mod natural nu anunță o zi frumoasă.

Există un vechi proverb care spune: Roșeața zorilor se transformă într-o zi dificilă și poate cauza moartea odată cu venirea serii. În cazul zorilor spirituali stacojii situația este exact în sensul opus. În timp ce zorii trandafirii din natură învigoarează toate inimile, zorii spirituali îi va umple de o mare frică și teamă, deoarece culoarea lor provine de la sângele și flăcările ce vor incendia lumea, prin aceasta înțelegând micile și marile războaie. Așa cum în mod natural zorii stacojii reprezintă un semn nefavorabil, așa-ziii neplăcuți zori spirituali pot fi priviți ca cei mai favorabili premergători venirii Marii Zile a Salvării. Astfel am plănuț și voi îngădui ca lucrurile să-și urmeze cursul.

Celui care va îndrăzni să iasă în Calea Mea și să-mi spună: "Doamne, ești un Dumnezeu crud, sângele și măcelurile îți fac plăcere și acționezi ca un etern tiran!", Eu îi răspund: "Motivul existenței maestrului nu este pentru a fi judecat după munca și acțiunile sale, ci El te va judeca într-un mod drept și just. De aceea, nu trebuie să spuneți nici: "Iată, această națiune are dreptate, iar cealaltă nu, sau acesta sau celălalt general acționează într-un mod mai condamnabil decât predecesorii săi". Nici nu ar trebui să vă bucurați, ar trebui să vă întristați dacă unul sau altul dintre partide au ieșit victorioase sau au fost învinse. Voi toți laolaltă nu trebuie să fiți preocupați (îngrijorați) de lucrurile ce se petrec acum, fie că sunt bune sau rele. Pentru că Eu permit să se petreacă toate acestea astfel și Eu sunt un Dumnezeu înțelept și bun! Dar dacă cineva se crede mai înțelept să stăpânească el elementele, să arate el cursul stelelor și să comande vânturile, marea și puternicul foc din interiorul pământului!

Vă spun: "Nu vă amestecați în nimic, ci stați acasă, astfel când Mă Voi întoarce curând vă voi găsi acasă, vă voi da putere și vă voi primi în noul Meu regat stabilit pe pământ și pe toate stelele!". În orice caz, dacă nu vă găsec acasă, puteți doar să vă învinuiți că nu ați participat deloc, sau doar într-o mică măsură, la ultima și Cea Mai Mare Venire a Mea. De fapt, există un singur păcat fundamental înaintea mea care este mama tuturor celorlalte păcate și se numește: mândria! Din mândrie se nasc toate celelalte păcate, cum ar fi: egoismul, dorința de putere, iubirea de sine, avariția, invidia, camăta, prefăcătoria, hoția, tâlhăria, mânia, crima, lenea, trândăvia și înclinația spre viață a plăcerilor; de asemenea lauda de sine, obscuritatea carnală, lipsa castității și, în final, uitarea de Dumnezeu. De asemenea, lipsa completă a lui Dumnezeu și cu aceasta totala nerespectare a legilor divine. Dacă priviți către toate aceste păcate veți descoperi la baza lor mândria.

De aceea, dacă cineva ar dori să elimine toate presupusele lui păcate dintr-o singură lovitură, să facă eforturi să se elibereze de orice fel de mândrie. Păcate comise fără mândrie nu sunt cu adevărat păcate, deoarece nu-și au originea în păcat. Fiecare din voi să lase zorii stacojii să strălucească, prin el și să caute cu grijă în toate ungherele vieții lui, să vadă dacă n-ar putea găsi ceva asemenea mândriei. Dacă el întâlnește în adâncul lui ceva făcut din mândrie, atunci ar trebui imediat să lupte cu toate puterile lui pentru a elimina mândria sa, chiar dacă îi pare a fi insignifiantă. Sau, cu timpul, aceasta va crește gradat, astfel îi va ruina spiritualitatea nobilei ființe umane care există în el. Așa cum ar face un parazit cu un copac complet sănătos. Mândria în orice formă ar fi este, pentru suflet și spirit, aerul foarte otrăvitor și sufocant din infern, prin care întreaga viață se distruge instantaneu.

De aceea, repet: "Fiți atenți la mândrie, înainte de toate, dacă vreți să apăreți dreți în fața mea și să vă bucurați de prezența mea vizibilă când va veni Ziua cea Mare! Dar atâta timp cât un atom de mândrie rămâne încă în voi, nu voi veni la voi, deoarece nu ați renunțat la acest rău fundamental, chiar dacă credeți că știți ceea ce milioane de oameni abia întrezăresc. Dar aceasta nu vă va face, în final, mai buni decât cei care nu au cunoștință despre lucrurile pe care voi deja le cunoașteți și pe care chiar le-ați trăit cu adevărat câteodată. Totuși, cunoașterea profundă în sfera spiritualității pure vă va fi de un imens ajutor doar dacă cunoașterea voastră va fi însoțită de adevărata umilință. Vă spun: "Nu căutați sub nici o formă onorurile acestei lumi!

Aceasta este o boală pentru suflet și spirit. Mai devreme sau mai târziu consecințele sale devastatoare vor ieși la iveală. Priviți războaiele în care în numele onoarei au fost uciși milioane de oameni. Dacă conducătorii, comandantii și națiunile lor ar fi servit umilința celestă în locul mândriei, ar mai fi putut

națiunile să se aprindă cu atâta furie una împotriva celeilalte? Într-adevăr, cu națiuni pline de umilință nu s-ar putea face un război. Totuși, de când mândria tuturor națiunilor a crescut, făcând ca o națiune să se considere mai bună decât cealaltă, mult mai distinsă, superioară și cu mai multe drepturi decât alta, războaiele a tot devastatoare sunt o consecință directă a amplificării mândriei.

Ar fi o chestiune cu totul diferită dacă un inamic lacom și dușmănos ar invada pentru a jefui o țară pașnică, locuită de oameni umili și pașnici. Atunci, desigur, locuitorii unei astfel de țări ar avea dreptul să pedepsească cu toată severitatea un astfel de inamic ticălos și, în acest caz, Eu, ca Dumnezeu, aș lua prompt conducerea. Atunci inamicul cel rău ar primi foarte curând răsplata meritată pentru acțiunile sale și cu greu ar mai avea vreodată curajul să invadeze o astfel de țară. Din nefericire, nu este așa. O națiune vrea să fie mai mare decât cealaltă, un regat mai puternic decât altul. Aroganța națiunilor a ajuns prea departe. Aburii infernului s-au ridicat deja până la cel mai înalt cer. Pământul însuși mi s-a rugat să înlătur pentru totdeauna, din rădăcină, răul lui Satan". Și iată a sosit timpul în care se revelează sub ochii voștri: o națiune poartă război împotriva alteia! Dacă mă întrebați de ce, vă voi spune: "Pur și simplu din mândrie!". De asemenea, vă spun: "A trecut vremea când sabia acționa precum un arbitru între onoare și rușine, între virtute și viciu. Căci sabia nu a fost niciodată o armă a umilinței, ci întotdeauna a onoarei și a importanței de sine și prea adesea a tiraniei".

Nu va mai fi astfel! În viitor umilința va conduce națiunile cu armele iubirii. Desigur, aceasta se va realiza doar pentru acele națiuni care se vor dovedi demne de această armă din ceruri. În acele vremuri, cei nevrednici își vor primi mult meritatele recompense. Întotdeauna voi dăruii victoria celui mai bun și mai drept partid (party; grup); dar dacă acesta va deveni arogant, va fi vaietul și scrâșnetul dinților și asupra sa! De acum înainte, nimeni nu va cruța, dacă în acțiunile sale va avea chiar o singură scânteie de mândrie, ca motivație. Orice acțiune, de acum înainte, care va arăta orice fel de ambiție, va rămâne binecuvântată, în timp ce orice acțiune realizată cu o inimă umilă în scopul de a fi folositoare, va primi din plin binecuvântarea mea. Acum trebuie introdusă printre oameni o altă rânduire.

Dar cei care nu se vor supune cu toată inima lor acestei rânduirii și încă vor permite tradițiilor lor interioare să apară în cei înainte de a obține suficiente informații, vor fi curând demascați de (prin) cele mai amare consecințe dacă au acționat pentru sau împotriva Gânduirii Mele". De această dată vă spun: Oricine nu va reuși să facă o acțiune bună din cauza lumii, atunci el va acționa doar de dragul lumii în modul în care crede că este bine. Dar când va veni la Mine, având o recomandare lumească bună, îi voi spune: "Du-te la cel care ți-a dat această recomandare și cere-ți răsplata, fiindcă numele Meu nu este trecut pe ea. De dragul lumii ai acționat și nu ai vrut să mergi pe singura cărare a adevăratei umilințe care-mi face plăcere. Lumea ți-a flatat ambiția când ți-a spus: "Iată, acesta este un om plin de onoare!". Atunci înseamnă că, de asemenea, o să-ți facă plăcere faptul că în împărăția mea vei primi doar mici onoruri. Prin aceasta nu vreau să spun că o persoană trebuie să acționeze într-un fel în care lumea îl va arăta cu degetul, plină de dispreț. O, nu, eu niciodată nu vă cer aceasta! Dar vă cer să realizați ceea ce este cu adevărat bun - indiferent ce ar spune lumea despre aceasta - fără rușine, oricare ar fi.

Și aceasta pentru că este bine și vreau să faceți astfel. Ați uitat că Eu, pururea veșnic, Atotputernic creator al oamnilor și lumilor, al îngerilor și oamenilor, am venit Eu însumi în lume înveșmântat doar în cea mai mare umilință? I-am învățat pe oameni prin viu grai și cele mai curate fapte, dacă mă iubesc și vor să fie copiii mei, să lase lumea cu grandezza și măreția ei și să nu meargă pe cărarea cea largă a splendorii lumești, care întotdeauna e trecătoare, ci să urmeze cărarea cea îngustă a umilinței, care conduce la viața eternă. Și astfel, mai presus de toate, tot ceea ce este măreț în fața lumii este dezgustător în fața mea? Că privesc doar spre lucruri mărunte, disprețuit de lume și întotdeauna respins, care se cred a fi ele însele mari? Nu veți vedea înfrățirea Mea până ce n-ați eliminat și ultimul atom de mândrie din inima voastră. Vă spun cu tărie că așa va fi. Fiecare păcătos va fi tratat de către mine cu mai multă blândețe decât acela care, cu adevărată căință și cu adânc dispreț nu și-a eliminat pentru totdeauna evidenta mândrie din inima sa! Dacă aveți tot atât de multe păcate câtă iarbă pe pământ și cât nisip pe malul unei mări, dar nu aveți nici o urmă de mândrie, toate aceste păcate sunt ca și cum nu ar fi fost deloc în fața Mea! Deoarece unde nu există mândrie, există dragoste, care cuprinde întreaga umilință în ea.

Dragostea și umilința distrug toate păcatele și greșelile, oricât de multe ar fi fost vreodată. Totuși, dacă există doar un atom de mândrie în spatele păcatelor comise de oameni în perioada de noviciat a eliberării lor, acest atom va stimula toate celelalte păcate, vor suferi în viitor, precum și în prezent o puternică luptă pentru a se elibera chiar de acel atom de mândrie. Simplii atomi ai mândriei sunt suficienți pentru a fi imposibil să pătrund în profunzimea ființelor umane, altfel destul de merituoase, până când nu și-au eliminat din inimă și ultimul atom al mândriei. Acesta este motivul pentru care, în special în aceste vremuri atât de puțini oameni ajung să mă vadă și să primească învățătura de la Mine personal și care pot evolua ca și Copii ai Mei! De asemenea, nu mai spuneți:

"Această casă, acest pământ și această proprietate îmi aparțin. Sunt stăpân în casa mea și trebuie să-mi lucrez propriul pământ!". Iată, este o cantitate destul de mare de mândrie ascunsă în aceste remarci! Cu tărie vă spun, nu voi veni niciodată la cei care gândesc, vorbesc și acționează astfel, deoarece ei nu mă consideră Dumnezeu și ei se cred stăpâni peste toate lucrurile pe care eu le-am împrumutat lor pentru scurta perioadă de timp. În această atitudine zace o imensă mândrie - originea tuturor războaielor, fie că sunt mici sau pe scară largă. În viitoarea Mea împărăție lucrurile vor sta într-un mod cu totul diferit, nu vor mai fi lorzi și baroni ai pământului, pentru că Eu voi fi în toți și în toate. Și acela

În care Eu voi sălăşlui va fi cel mai privilegiat. Totuşi, luaţi aminte aceasta înainte de venirea Mea pe acest pământ, multe buruieni şi multă iarbă uscată vor fi distruse printr-o judecată foarte severă. Oriunde vor fi doi, unul va fi acceptat, iar celălalt va fi respins; astfel se vor cerne mai mult de jumătate! Încă o dată vă avertizez, cu toată seriozitatea, în acele vremuri, nu oscilaţi nici în stânga, nici în dreapta. Cel care va fi victorios, se lasă în mâinile mele! Nici unul din voi să nu spună:

"Acesta dă o luptă dreaptă, iar acela nu, ci este de datoria voastră să vă rugaţi pentru prieteni şi pentru duşmani. Ce este dincolo de aceasta este păcat, pentru că, ţinând partea unuia veţi aduce în voi mândria părţii pe care o vreţi a fi victorioasă, astfel dorind înfrângerea completă a adversarului. Dar întrebaţi-vă inima, oare cei care trebuie distruşi nu sunt cumva fraţii voştri, la fel precum cei cărora le doriţi victoria?". Cum se potriveşte o astfel de dorinţă plină de răzbunare cu cuvântul Meu?

Nu Eu am învăţat toate fiinţele umane să se roage pentru toţi cei care îi urăsc, să-i binecuvânteze pe cei care îi blestemă şi să facă bine celor care le vor răul? De aceea, cei care se luptă, lăsaţi-i să se lupte! Rugaţi-vă pentru toţi şi să nu vă bucuraţi de înfrângerea altora; atunci veţi fi precum îngerii Mei din cer care-şi acoperă chipul când fraţii lor de pe pământ se omoară între ei. Luaţi aminte, zorii stacojii care preced venirea Mea vor deveni mult mai roşii decât sunt deja. Şi doar la sfârşitul tuturor distrugerilor va deveni clar că nici unii, nici alţii din cei care se luptă nu au ieşit învingători, fiindcă adevăratul învingător va veni. Unde acum se luptă mândria, umilinţa va începe să se lupte şi nici un tiran nemilos nu va scăpa de sabia ei şi nici un judecător care se străduie să-şi impună cu forţa autoritatea, prin sângele prizonierilor inofensivi.

Eu, ca Tată al vostru Etern, care v-am dăruit deja atât de multe, vă dăruiesc acum cel mai important cuvânt pentru viitoarea voastră bunăstare şi mântuire. Păstraţi-l cu credinţă şi cu stricteţe şi atunci veţi descoperi toate binecuvântările lumeşti şi divine. Totuşi, dacă îl priviţi ca pe ceva obişnuit şi continuaţi cu vechile voastre năravuri şi obiceiuri, veţi lua parte deloc sau doar într-o mică măsură la Venirea Mea. Ce a fost scris aici prin servitorul Meu se va împlini negreşit. Binecuvântaţi sunteţi voi şi toţi aceia care nu desconsideraţi aceste avertismente; căci Eu voi veni la voi acum la fel ca şi atunci! Dar oricare nu va da atenţie acestui avertisment şi sfaturilor similare date în multe situaţii şi nici nu va fi de bună credinţă, nedorind să asculte - casa lui va fi pustiită, devastată şi jalnică. Deoarece când Voi veni, Voi veni doar la cei care sunt cu adevărat ai mei şi Voi binecuvânta personal neîntrerupt pentru totdeauna. Vai de cel în pragul căruia nu voi pune piciorul; căci el va avea parte pentru totdeauna de un răşărit stacojiu trist şi rău prevestitor. Şi sfintele raze a mării zi care va veni nu se vor revărsa asupra sa!

Acela care va veni.

Amin.